RAMAPOST
ESTABLISHED 2009
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
"ESSENTIALLY" ABOVE & BEYOND!

info@ramapost.com | www.Ramapost.com
P: 845.369.9600 | F: 845.369.9601
382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

BS"D • Vo. 2 | Issue 46 | No. 95 • MONSEY: Candle Lighting - 7:37 • Shabbos Ends - 9:07 (72 min past shkiah) • August 15, 2020 • 25 Av, 5780

רם התורה

DIVREI TORAH FREELY PRINTED & DISTRIBUTED BY RAMAPOST

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

PARSHAS RE'EH

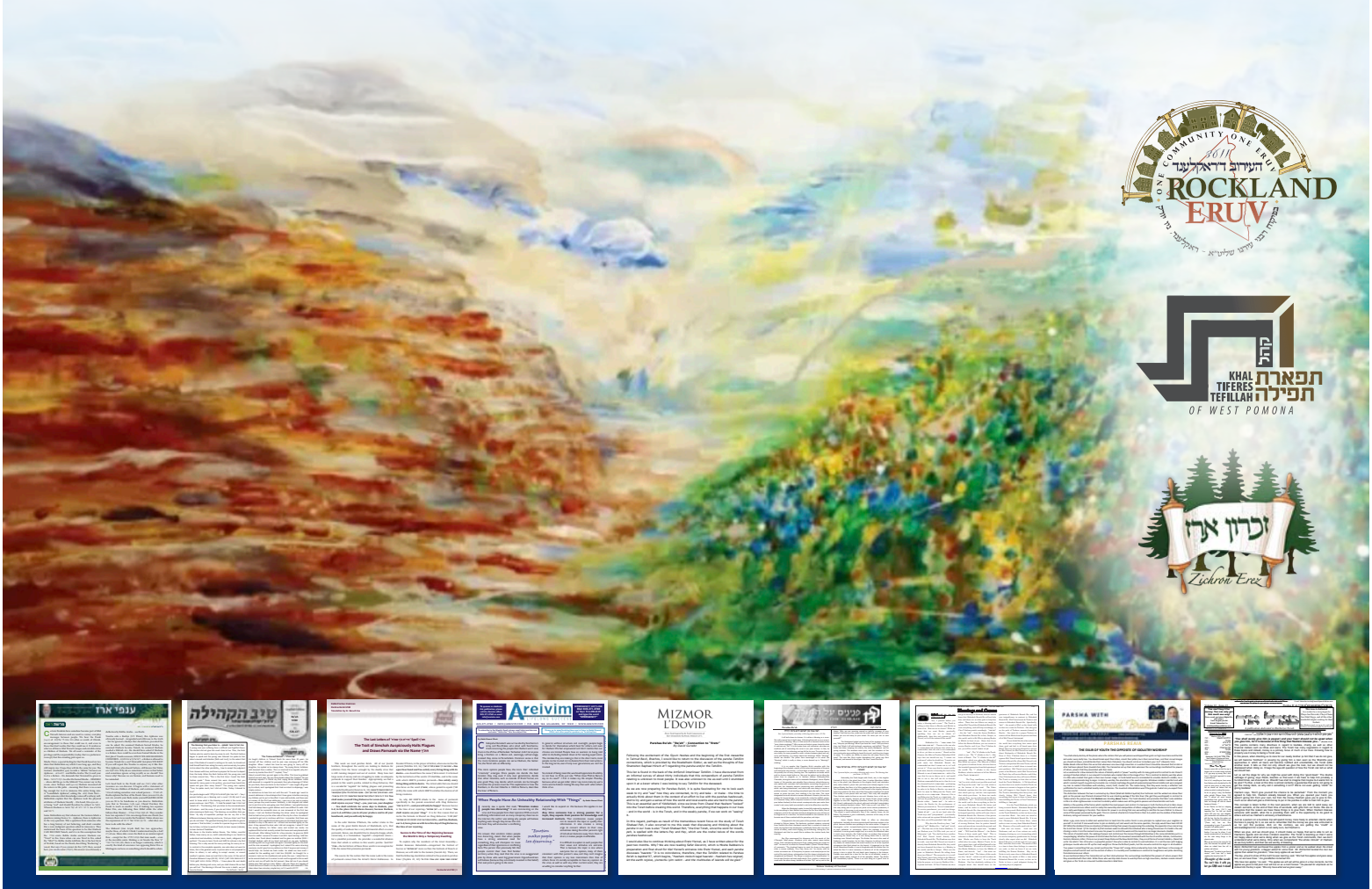

ENGLISH
DIVREI TORAH

ANFEI EREZ • TIV HAKEHILA • SHVILEI PINCHAS • AREIVIM • MIZMOR L'DOVID
PENINIM ON THE TORAH • PARSHA PSHETEL • RAV BRAZIL • MIGDAL OHR

FOR SPONSORSHIP OPPORTUNITIES, CONTACT MITZVOS@RAMAPOST.COM SEE INSIDE FOR DETAILS >>

B"H

YOUR DONATION IS STILL NEEDED

To My Dear Friends,

I have the zchus to host a short fundraiser,

THIS THURSDAY EVENING, AUGUST 13, 2020,
FROM 9:15 PM - 10:30 PM
AT MY HOME, 22 DIKE DRIVE, MONSEY, NY

R' Meilich Biederman Shlitah
has personally undertaken to raise desperately needed funds for a tremendous tzadik he knows who is making a wedding in two weeks.

R' BIEDERMAN WILL BE SPEAKING AT APPROXIMATELY 9:45 PM IY"H OFFERING DIVREI CHIZUK.

I personally look forward to greeting each and every one of you.

Yanky Zahler

DONATE ONLINE

RAMAPOST.COM

Donate Online: www.secure.cardknox.com/congbeerhachesed
PLEASE PUT "ZAHLER" IN THE NOTES SECTION

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

FOR SPONSORSHIP OPPORTUNITIES: MITZVOS@RAMAPOST.COM · **TO SUBSCRIBE:** RAMAPOST.COM/SUBSCRIBE-DIVREI-TORAH

בס"ד

SPONSOR A DVAR TORAH

SPONSOR AN ENTIRE WEEK FOR $360

Following Daas Torah, Ramapost is sharing the opporuntity to sponsor weekly Divrei Torah.
The following publications are read by hundreds of people every Shabbos. Sponsor an individual Dvar Torah or the entire collection, in the zechus of a choleh, l'eiluy nishmas, or for someone in need. A small message can be put on the Dvar Torah of your choice which will be distributed across Monsey and online.

CHOOSE A DVAR TORAH TO SPONSOR
CONTACT US WITH A PARSHA AND OPTIONAL MESSAGE

$180

Ram HaTorah
150 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English & Hebrew)

$126

Meoros Hatzadikkim
300 WEEKLY*
Dvar Torah & Weekly Yahrzeits
(English)

$100
(MONTHLY)

Divrei Chizuk
800 MONTHLY*
R' Gamliel Rabinowitz
(Hebrew)

$100

Torah Wellsprings
200 WEEKLY*
R' Elimelech Biderman
(English / Yiddish)

$72

Sichat Hashavua Hitkashrut & Likutay Torah
125 WEEKLY*
(Hebrew / English)

$54

Oneg Shabbos
50 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English)

$*

Areivim
400 WEEKLY*
R' Shmuel Gluck
(English)
***CONTACT INFO@**

***AMOUNT DISTRIBUTED**

RAMAPOST ESTABLISHED 2009
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

info@ramapost.com | www.Ramapost.com
P: 845.369.9600 | F: 845.369.9601
382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

A COLLECTION OF TORAH THOUGHTS BY
Rabbi Chaim Z. Levitan

ענפי ארז

branches of a cedar tree

בס"ד

VOL. 1 / ISSUE 49 כ"ה אב תש"פ

פרשת ראה

Certain Pesukim have somehow become part of Klal Yisroel's lexicon and are used to convey everyday messages between people. We hear the Pasuk (14:1) of בנים אתם לה' אלוקיכם often as words of Chizuk, encouragement to those that could use it, and even to those that don't realize that they could use it. It reinforces what we all know: Klal Yisroel's unique and enviable status as children of Hashem. We all need a reminder of the privilege and the responsibility (today, that is a prehistoric concept) that this standing puts upon us.

Maybe I have a special feeling for that Pasuk based on two ideas that Mefarshim say which I saw long ago, and they still inspire me. I hope they will do the same for you. The Gemara (Sanhedrin 39a) records a "debate" between an Apikores – מינא ההוא - and Rebbe Avahu. The מין said your G-d is a Kohen – He demands that Terumah be given to Him – ויקחו לי תרומה. So after He buried Moshe – HIMSELF – where did He go to the Mikvah? You cannot say in the ocean, since Yeshaya said (40:12) Hashem measured all the waters in His palm – meaning that there is no ocean big enough for G-d to immerse His entire bring into. A "Lomdisheh Apikores", asking the קשיא from Navi – unlike someone who's knowledge comes off a subway wall. Mefarshim explain that the Apikores took the physical attributes of Hashem literally – His hand, His eyes etc. – as being "real" and should therefore be subject to טומאה. Whereas Hashem is כי דבר רוחני לא יקבל טומאה. See מהרש"א and יד רמה.

Some Mefarshim say that whenever the Gemara labels a question coming from a מין – Apikores, there is Apikorsus in the very question. This a question from someone who has a long history of not believing, and don't consider this a non-malignant question asked in innocence. They understand the basis of his question to be that Hashem CAN BECOME Tameh, and it is in this assumption that the כפירה exists. Rebbe Avahu answers: Hashem was "Tovel" in fire. Since when can one Tovel in fire, asked the "Min"? So Rebbe Avahu told him, fire is the best form of Tevilah, based on the Pasuk, describing "Kashering" a vessel, that says if you cannot do fire (ליבון) then, second best, you can do water (הגעלה); His answer was obviously a deflection by Rebbe Avahu – see Rashi.

Tosafos asks a Kashya (S.V. B'mai); this Apikores was obviously learned – misguided and oblivious to the truth – but he ignored a Kashya that should have preceded the one he asked. He assumed Hashem buried Moshe; he assumed Hashem became Tameh; he assumed Hashem needed a Mikvah etc.; He should have asked if Hashem is a Kohen, how could he even have buried Moshe in the first place? Tosafos answers; SINCE WE ARE HASHEM'S CHILDREN – דישראל נקראו בנים למקום –a Kohen is allowed to become Tameh for a son!! Moiradik! Just plain WICKED! If you will repeat this Tosafos to anyone, say it like this: This Apikores, who doesn't believe, still knows that Yiden are בנים למקום. Why do we sometimes waiver in that belief, and sometimes ignore acting royally as we should? You know why? Because we are human, and humans need to be reminded.

Let's head back to the Pasuk and see (ראה) what other treasures we can discover. It begins with a statement of fact! You are children of Hashem, and continues with the איסור of cutting ourselves over a dead person – לא תתגודדו. Rashi explains the flow of the Pasuk. Since you are בנים, do not cut, scratch your flesh, make yourself bald BECAUSE you are fit to be handsome as you deserve. Mefarshim note that in Yevamos (13b-14a), Chazal Darshen this Pasuk to teach us another איסור of making two separate Batei Din, one following Bais Hillel while the other follows Bais Shamai – לא תעשו אגודות אגודות. They wonder how two separate איסורים can emerge from one Pasuk (See Gemara there to reconcile the Pesukim). Yiden always use the expression of מה ענין שמיטה אצל הר סיני – what does one have to do with the other?

The Maharal (Gur Aryeh ibid) has two approaches, maybe three, of which I think I understand maybe a half (?) of one. Mans skin covers his flesh in an uninterrupted flow – except for the נקבים וחלולים that man needs – even at the movable joints. Making a cut breaks the flow "עד שאין בשרו אחד ושוה", there is no longer continuity, which is exactly the kind of severance two opposing Batei Din or Minhagim can have on something which should be whole.

LAYOUT: RAMAPOST.COM

MOSDOS ZICHRON EREZ was established in 2005 under the leadership of Rav Chaim Zev Levitan and is dedicated to older Bais Medrash bochurim who have chosen to pursue the path of Zevulon while rooted in the tents of Yissochor. B"h they have had great siyata d'shmaya in enabling these bochurim to shteig and face the world as real Bnei Torah. Rav Levitan's reputation in the chinuch field and his warm and caring personality have led to the tremendous hatzlocho of this wonderful mosod.
For more information please visit WWW.ZICHRONEREZ.COM

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

See the Maharal there for a spectacular tour of Maharal land. Maybe you will read the Maharal differently than I thought I understood it.

Here the Ramban, however, teaches us יסודות of Yahadus four times. He explains the flow of the Pasuk differently than Rashi above. Why should we refrain from excessive mourning – because we are Hashem's beloved sons, AND Hashem loves us MORE THAN ANY FATHER can love his son. We must understand that whatever adversity or misfortune we encounter is really for the good, and one day we will see how we benefitted from it. We are like a child, unable to understand his father's actions (why can't I eat the whole bag of licorice), but we must rely upon his judgement. Ramban concludes his quote of Ibn Ezra, who defines the words כי עם קדוש אתה as you are a holy people, NOT LIKE the Amorites who cut their skin to mourn. Ramban says ולפי דעתי that Pasuk means הבטחה בקיום הנפשות לפני יתברך, which means - according to Rav Chavels notes, who directs us to a Ramban at the end of Achrei Mos - Limit your grief, for the Neshama still exists לפני ה', and only the גוף has departed. This idea should confine our sorrow, even for someone who dies young. We have tried to include in this translation – always faulty – every idea of this exceptional Ramban – see it inside for its full flavor.

The Ramban concludes with an eye-opening idea. He questions, according to the above, that there really is nothing to mourn, it is all good, so why did Torah not forbid EVEN TO CRY? Mans crying is a natural reaction when one is separated from a loved one – EVEN when they are alive – כי הטבע יתעורר לבכות. This is why the Gemara (Moed Katan 27b) forbids Aveilus יותר מדאי, excessive, more than enough. What a יסוד! The Torah would never forbid something that is not within the emotional gamut of human behavior. One has to cry, so it cannot be forbidden. What a lesson! We have all lived through things, situations and tests that we thought are so beyond our abilities, above our capacity, we are not Malachim; So why do we have to undergo all of this? The feeling of "I can't anymore" are misleading, a warped reading of the situation affected by a variety of other weaknesses. Kadosh Baruch Hu never tests us with trials that are beyond our nature, beyond human nature to endure.

A similar lesson about dealing with our approach to Avodas Hashem can be learned from a sweet Rashi in Shir Hashirim, as highlighted by the Alter from Kelm (Chochma U'Musar I pg. שעח'). Shlomo Hamelech describes Hashem as חכו ממתקים וכלו מחמדים: His lips are sweet and all of Him is a delight. Rashi explains the Pasuk, the sweetness is found in Hashem's words of ושרט לנפש לא תתנו – don't cut yourself, don't hurt yourself and I will reward you. יש חיך מתוק מזה – how sweet are His words, His Mitzvos, they are incomparable. What a display of Ahavas Hashem for us! Hashem gives us שכר for not hurting ourselves. Points out "Der Alter", there are some איסורים in the Torah that man would never consider doing (so many times in the Parsha – don't drink blood etc.), and for that there is a reward. What a great religion! However, there are Halachos that man would consider an imposition, very inhibiting, cramps my style. That is borne out of a deficiency of attitude, not considering the true sweetness of Torah as being אמור לחכמה אחותי את (Mishlei 7:4), as pleasant as your sister (assuming you love your sister as you should). Consider the Mitzvos that we have already tasted – with our own lips – the delicate sweetness – חכו ממתקים - and extend that feeling to the Mitzvos that we struggle with, and try to feel them בלב ונפש, so that ALL the Mitzvos can become כולו ממתקים ! הפלא ופלא.

The reminder of these Mitzvos is critical at any time in life, but especially today. What a world we live in, still trying to find, still trying to feel בנים אתם לה'. My friends, it's there in so many ways. We dare not let "life", in all its ways, overshadow the הטוב כי לא כלו רחמיך. Hashem promised us a נחמה for the Galus, so we must Daven and do more during the days of אני לדודי ודודי לי, so that we will be Zocheh to ובא לציון גואל BB'A.

המצפה לישועה

ממני רוזנבלום
תיים צבי לוינטן

LAYOUT: RAMAPOST.COM

MOSDOS ZICHRON EREZ was established in 2005 under the leadership of Rav Chaim Zev Levitan and is dedicated to older Bais Medrash bochurim who have chosen to pursue the path of Zevulon while rooted in the tents of Yissochor. B"h they have had great siyata d'shmaya in enabling these bochurim to shteig and face the world as real Bnei Torah. Rav Levitan's reputation in the chinuch field and his warm and caring personality have led to the tremendous hatzlocho of this wonderful mosod.
For more information please visit WWW.ZICHRONEREZ.COM

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

בס"ד

טיב הקהילה

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנשיאות מורנו הרה"צר' גמליאל רבינוביץ שליט"א

English Edition

Re'eh
5780

No.
528.427

טיב המערכת

The blessing that you listen to – את הברכה אשר תשמעו

A young man was suffering from a difficult and frightful illness. The doctors did not give him much time to live. Then, the Rosh Yeshiva who he used to learn by came to visit. The Rosh Yeshiva began to speak and the young man listened. He spoke to him about *emunah* and *bitachon* [faith and trust], to the extent that even if the blade of a sword is resting on his neck, he should not hold himself back from asking for mercy and conversely, he spoke to him about the other possibility,,, how to accept the judgment from Heaven with love, and how to prepare for the soul to depart from the body. When the Rosh Yeshiva left, the young man said to those around him, "This is the first time I heard the Rosh Yeshiva speak." Those around him were stunned, "But you learned for many years in his yeshiva, you must have heard him speak and give *shiur* many times?!" The young man replied, "True, he spoke much, but I did not listen. Today I listened to him!"

Our parsha begins with 'ראה אנכי נותן לפניכם ברכה וקללה' – 'See, I present before you a blessing and a curse' (11:26) and if you want to know what is the blessing and what is the curse, the posuk continues: 'את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה'... והקללה אם לא תשמעו' – 'The blessing, that you listen to the commandments of Hashem… and the curse, if you do not listen' (11:27-28). The plain meaning as Rashi says, 'The blessing -on condition that you listen.' By way of exposition perhaps we can say this is the difference between blessing and curse, 'that you listen' and 'that you do not listen'. The greatest blessing that is possible to give to a person is 'that he listen', in order for a person to go on in life he has to listen, to listen to words of Torah, to hear *mussar* [rebuke], to hear stories of Tzaddikim.

We daven in the bracha before Shema, 'Our Father, merciful Father, have mercy on us, instill understanding in our hearts to understand and elucidate, to listen, learn, teach, safeguard, and perform'. The way to learn Torah and fulfill its mitzvos is by first listening. This is why we ask for mercy and beg for mercy on us. In contrast is the complete opposite, one who does not want to listen, this is the greatest curse. A person who is not prepared to listen to others, is not willing to accept *mussar*, or cannot another's opinion, loses out and that is the curse. At the end of Parashas Nitzavim it says (30:19) 'החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה' – 'I have place life and death before you, blessing and curse; and you shall choose life so that you will live'. The blessing is life and the curse is death, we just have to choose.

- Tiv HaTorah – Re'eh

טיב ההשגחה

'The Treasured Nation' – 'עם סגולה'

He taught children in Talmud Torah for more than 22 years. He married off four children and he was now marrying off his fifth daughter. When I asked him how he was going to marry off his daughter, he replied as he always does: "By saying Bircas HaMazon with *kavanah* from a siddur. This is a tried and true *segulah*, why do I have to try harder than this?!" I replied, "Fine."

About a month later we met again in the office. This time he grabbed hold of me and said, "Do you have doubts about the Creator? Do you disparage *segulos*? If Chazal say that saying Bircas HaMazon inside with *kavanah* is a *segulah* for *parnasah*, then why disparage it? What do you think, there are limits to the Creator?!" I was caught off guard by his attack, and I apologized that I had no intent to disparage, I was simply curious…

He wanted me to hear him out until the end: "A week ago I went to several addresses in Yerushalayim that I have gone to before marrying my children just to put in the effort. It was cold outside, and there was no answer at the first two addresses. I went out in the cold to another house, perhaps they would answer. Suddenly, a cab stopped and asked me to join him as he was going near that address. I was glad because that had always been a good address and it was difficult to walk. I felt that I would be successful since no one answered at the first two houses. I had not finished thanking the driver when he apologized that he had to hurry to the other side of the city for a fare. He asked if I wanted to get out or continue with him. I remember that there was someone in that neighborhood who gave me 50 shekel last time and I decided to stay in the warm car. I arrived and knocked lightly on the door. A boy opened the door who I did not recognize. I asked if I had the wrong address, his father came and invited me inside. He explained that he had recently rented the house and was pleased with the mitzvah. After talking Torah for a few minutes, he gave me $500 from his wallet. Instead of 50 shekel I had $500. Upon leaving I told him another *dvar Torah* about *tzedakah* and he gave me another $100. I thanked Hashem with all my heart and went on my way. Suddenly, something told me to go back and again I knocked lightly on the door and the man answered. I apologized, but I asked if he were returning overseas, could I give him my address so that if anyone sent money it would help. He invited me back inside. He asked me how much I needed for the wedding and I told him $10,000. He thought for a moment, took out his checkbook and wrote the sum. I asked him to write several checks as it is easier to cash and he agreed to this as well and he sent me off with the full amount. Now tell me if you should stamp your feet and go crazy. When I tell you there are *segulos* of Chazal and one of them is to say Bircas HaMazon with *kavanah*!!! This takes about two minutes, maybe less, isn't it worth it!!!??? **ג.י.**

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

לאהבה את שמך
To love Your Name

טיב הפרשה

The Torah commands *Bnei Yisrael* that if a false prophet comes to them with the goal that they desecrate and rebel against the Name of Hashem by serving idols *Rachmana litlan*, and not only this, he also gives them a sign or wonder and he is able to change to course of the world, to turn day into night and night into day, as it states (13:2-3): 'כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם' – 'If there should stand up in your midst a prophet or a dreamer of a dream, and he will give you a sign or a wonder, and the sign or wonder comes about, of which he spoke to you, saying, "Let us follow the gods of others that you did not know and we shall worship them."'

The Torah warns us not to listen to him and not to follow his depraved advice, even if the sign or wonder is real as we are instructed (13:4) 'לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום כי מנסה ה' אלקיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה' אלקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם' – 'Do not listen to the words of that prophet or to that dreamer of a dream, for Hashem, your G-d, is testing you to know whether you love Hashem, your G-d, with all your heart and with all your soul'. Rather, inflict the fitting judgment on the false prophet who tries to entice and cause *Bnei Yisrael* to veer from the ways of *avodas Hashem* and fulfill the mitzvah of (21:21) 'ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו' – 'and you shall destroy the evil from your midst, and all Israel shall hear and they shall fear'.

אהבת ה' בכל לב ונפש
Loving Hashem with all heart and soul

Here HaKadosh Baruch Hu tests His nation Israel with the terrible challenge of idolatry, to the extent that at the time of the challenge it seems that there is substance to the prophecy of the false prophet and this time we are obligated to listen to his words. Why do we have all this? The Torah writes for us – Why does Hashem test His children with such a great challenge? Hashem is testing us to know if we love Him with all our heart and all our soul, or perhaps *chas v'chalilah* there is a deficiency in our love for him.

When we do not follow the advice of the false prophet, even if he changes the course of the world, still, we should not be persuaded by him and we should not listen to him. Rather, we should remain attached to Hashem and His mitzvos. Doing this reveals to everyone that we love Hashem completely with all our hearts and souls. But, when we are enticed by his evil and terrible words *chalilah*, that are as bitter as wormwood, but sound sensible and pleasant to our ears and nice to our eyes, and we fall to idolatry, we reveal that our love was not complete and strong, and since the love is deficient, we fall.

We find that love of the Creator is the foundation and basis for all the mitzvos, therefore, when Hashem tests His children to see if they are fulfilling His mitzvos properly and they love him, then HaKadosh Baruch Hu specifically tests us in this way – if we want to love His Name with all our effort and ability. Even if it seems that Heaven is supporting the words of the false prophet and we should follow his words now and *chas v'chalilah* serve idolatry. But our great love for Him stops us, we cannot rebel and we cannot change, nor can we transgress even one letter in the Torah. Then we testify to HaKadosh Baruch Hu that we love Him with all our hearts and all our souls and we are His.

אהבה מקלקלת את השורה – Love spoils the line

This is reflected in *avodas Hashem* at all times. When a person loves Hashem, he seeks to add to the proper fulfillment of mitzvos with all details, he anticipates and longs to keep them. When he does keep them, it creates a holy enthusiasm and vitality by completing it. He does not do the mitzvah just to fulfill his obligation, as one unloading a burden, rather, he is meticulous in the particulars of the mitzvos. He checks how he did them and ascertains if they are fit to be brought before the awesome King. As Rashi explains the posuk (6:5) 'ואהבת' – 'You shall love' – 'perform His words out of love. One who serves out of love cannot be compared to one who serves out of fear.' Meaning that they only do what is obligated and no more, Rather, just the opposite, because of their great craving and enthusiasm before the Master of All, they add to what they are obligated to do. Mainly out of an abundance of love for his Creator, he tries to arouse more love to his fulfillment.

We have been warned about this many times in the Torah, and we even testify to it twice a day when we recite 'ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל מפשך ובכל מאדך' – 'You shall love Hashem, your G-d, with all your heart, with all your soul, and with all your possessions' (6:5) and again (11:13) 'לאהבה את ה' אלקיכם ולעבדו הכל לבבכם ובכל נפשכם' – 'to love Hashem, your G-d, and to serve Him with all your heart and with all your soul'. Similarly, with the mitzvah of mezuzah and tefillin love of Hashem is inscribed within them, that we love Him with all our soul and possessions. The mitzvah to love of our Creator is implanted in our hearts. The Chofetz Chaim writes (Shemiras Halashon, end of volume II): One who recites Kriyas Shema without arousing love, is as if he is testifying falsely about himself. When he announces, 'you shall love Hashem, your G-d, with all your heart' and if he does not love Him, then he is testifying falsely about himself. Not only this, he is prohibited from eating before he contemplates and is involved in this mitzvah – the love of Hashem, just as it is prohibited to eat before fulfilling the mitzvos of shofar and lulav, for why is love less important because it is constant?

We learn from the very test that one does not have to actually worship idols to be called an idolater. Rather, even if he does not have enough true and complete love with all his heart and soul for Hashem, this causes him to do mitzvos without flavor. It is not enough to simply love Hashem with love that has no feeling and just do the mitzvos as taught. Rather, mitzvos must be done with love stemming from his 248 limbs and 365 sinews, and only in this way can mitzvos be done properly. It is brought down in the Gemara (Shabbos 130a) 'Any mitzvah that they accepted upon themselves with joy, they still perform with joy', with the power of love they do the mitzvos with joy, and in the merit of doing the mitzvos in joy, they merit safeguarding them forever.

מבשרי אחזה אלוקי – I see G-d from my flesh

The same applies to love for one another, one must give all his heart and soul to the other. It is not enough to do just a little, to do just what their beloved asks of them, even the good they do should not be done reluctantly, rather the opposite, they should obligate themselves with all their souls and give their love as much as possible and do more than they are obligated to do.

Even more so, from the interaction between one person and another, we learn to serve Hashem with the mitzvos between man and the Omnipresent, by loving Hashem with all one's heart and soul, we do much more than what is incumbent on us, and everything that we do should be with completeness and willingness more than required of us, and through joy of mitzvah.

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

Rabbi Pinches Friedman
Parshas Re'eh 5780
Translation by Dr. Baruch Fox

The Last Letters of חת"ך Spell "והיי"ת א'ך שמ'ח"

The Trait of Simchah Auspiciously Halts Plagues and Draws Parnasah via the Name חת"ך

This week we read parshas Re'eh. All of our Jewish brothers, throughout the world, are looking to Hashem for salvation from the havoc wrought by the deadly virus that is still running rampant and out of control. Many have lost large sums of money and are struggling to make an adequate parnasah to support their families. Appropriately, we find a passuk in this week's parsha, related to Chag HaSuccos, that is a wonderful "segulah" for halting plagues and promoting successful livelihoods (Devarim 16, 13): **"חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים... ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך... שבעת ימים תחוג לה' אלקיך במקום אשר יבחר ה', כי יברכך ה' אלקיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח".** **You shall make yourself Chag HaSuccos for seven days . . . You shall rejoice on your "chag"—you, your son, your daughter . . . You shall celebrate for seven days to Hashem, your G-d, in the place that Hashem chooses; because Hashem, your G-d, will bless you in all your produce and in all your handiwork, and you will only be happy.**

In the sefer Butzina D'Nehora, the author states in the name of the great Rabbi Baruch of Mezhibuzh, zy"a, that the quality of sadness has a very detrimental effect on one's parnasah. Hence, one should strive to always be happy, which, conversely, is a tremendous "segulah"—auspicious omen—for a plentiful parnasah. He provides a wonderful allusion from that which is written in this week's parsha: **"והיי"ת א'ך שמ'ח"**—the last letters of these three words is an anagram for **חת"ך**, the name that promotes parnasah.

The source for the notion that the name **חת"ך** is the name of parnasah comes from the Arizal's Sha'ar HaKavanos. In Pesukei D'Zimra, in the prayer of Ashrei, when one recites the passuk (Tehillim 145, 16): **"פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"—You open Your hand and You satisfy every living thing with its desire**—one should have the name **חת"ך** in mind. It is formed by the last letters of the words: **פות'ח א'ת ידי'ך**—and is the name with which HKB"H provides parnasah—**You satisfy every living thing with its desire.** The Arizal adds that one should also focus on the word **ומשבי"ע**, whose gematria equals **חת"ך** (428), the name with which HKB"H satisfies the desires of all living creatures.

So, why did HKB"H allude to the name of parnasah specifically in the passuk associated with Chag HaSuccos: **"והיית אך שמח"—and you will only be happy?** Because Succos is the time of our rejoicing--**"זמן שמחתנו"**—as it states: **"You shall rejoice on your 'chag.'"** It is for this reason that we recite the formula in Mussaf on Chag HaSuccos: **"ותתן לנו ה' אלקינו באהבה את יום חג הסוכות הזה זמן שמחתנו"—and You, Hashem, our G-d, have given us with love this day of Chag HaSuccos, the time of our rejoicing.**

Succos Is the Time of Our Rejoicing because the World Is Only a Temporary Dwelling

To explain why the members of the Great Assembly—Anshei Kenesses HaGedolah—categorized the festival of Succos as **"זמן שמחתנו"** more so than the festivals of Pesach or Shavuos, we will refer to the Gemara (Succah 2a). There, we find the following elucidation related to the passuk in parshas Emor (Vayikra 23, 42): **"בסוכות תשבו שבעת ימים, אמרה תורה כל**

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
רם התורה

"שבעת הימים צא מדירת קבע ושב בדירת עראי." "You shall dwell in Succos for seven days." The Torah said: For all seven days you should abandon your permanent dwelling and sit in a temporary dwelling. The Alshich hakadosh explains the allusion inherent in this passuk. A person should view these seven days as a representation of the seventy years a man lives in Olam HaZeh; they are merely a temporary dwelling, not a permanent dwelling. The day of one's birth, he emerges from a permanent dwelling and enters a temporary dwelling. Olam HaZeh resembles a succah in a vineyard; it is not a permanent structure. The joy of Chag HaSuccos depicts the joy and gladness with which a person should serve Hashem in Olam HaZeh.

In this manner, the Alshich hakadosh goes on to explain the halachah (Succah 6b) that to qualify as a kosher succah, it must have two legitimate walls and a third that is at least a "tefach"—a handsbreadth. He refers to the Gemara (Menachos 29b) that states that Olam HaZeh was created with the letter **"hei"--ה'** . Note the shape of this letter; its top and right side are formed by two complete lines, while its third side is formed by a partial line—representing a "tefach." Thus, Olam HaZeh, which was created with the letter **"hei,"** resembles a succah, a temporary dwelling. This concludes his sacred remarks.

It is for this reason that Chag HaSuccos is described as **"זמן שמחתנו"—the time of our "simchah."** For, we learn from the succah the valuable lesson that Olam HaZeh is merely a temporary dwelling. This encourages all Jews to be happy and content with their lot in Olam HaZeh—knowing beyond a shadow of a doubt that everything they experience and endure in this life is merely a process of refinement and preparation leading up to Olam HaBa. In Olam HaBa, their permanent dwelling, a tremendous reward awaits them. Therefore, HKB"H alluded to the name of parnasah-- **חת"ך** --which emanates from the last letters of: **"והיי"ת א"ך שמ"ח"**, depicting the pure joy we experience on the festival of Succos**.**

Yosef Alluded to the Name חת"ך

Now, it gives me great pleasure to share with you a fantastic interpretation of a passuk in parshas Vayigash related to the name **חת«ך**. After Yosef reveals his true identity to his brothers, it says (Bereishis 45, 23): **"ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נושאים מטוב מצרים"—and to his father he sent like this (כזאת")«, ten he-donkeys carrying the best of Mitzrayim.** Rashi comments: **"כזאת«—like this amount (equivalence).** The commentaries struggle with this comment. What is Rashi trying to teach us?

We find the same, wonderful explanation provided by two separate, sacred sources—namely, the great Rabbi Yisrael of Ruzhin, zy"a, and the great Mahartza of Zidichov, zy"a. Both rely on what we learned above from our master, the Arizal, that the name **חת"ך** is the name with which HKB"H provides parnasah to all living creatures.

Now, during the time Yosef ruled Mitzrayim, there was a famine throughout the land. This prompted Yaakov Avinu to send the shevatim to Mitzrayim to purchase grain. Therefore, when Yosef sent a message to Yaakov with his brothers informing his father that he was alive and well in Mitzrayim, he urged Yaakov to pray for parnasah utilizing the name **חת"ך.** This is the allusion in the passuk: **"And to his father he sent כזאת'."** The gematria of **כזא«ת** is equivalent to the gematria of **חת"ך**. This is the message conveyed by Rashi's cryptic comment: **Like this equivalence**, i.e. **כזא«ת** equals **חת"ך**.

It appears that we can embellish their sacred explanation. We know that during the twenty-two years that Yaakov was unaware that Yosef was alive, the Shechinah did not rest upon him. This is evident from the following passuk (ibid. 27): **"ותחי רוח יעקב אביהם"—then the spirit of their father Yaakov was revived.** Rashi comments: **The Shechinah that had departed from him rested upon him.** Tosafos explain (B.B. 121a) that it departed from him, because he was overwhelmed with grief and mourning, as it is written (ibid. 37, 35): **"וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה"—but he refused to be consoled, and he said, "For I will go down to the grave** (hell) **mourning over my son."** And we have learned in the Gemara (Shabbas 30b): **"שאין שכינה שורה, לא מתוך עצבות... אלא מתוך דבר שמחה של מצוה"—the Shechinah does not rest upon a person in a state of sadness . . . but rather through the "simchah" associated with a mitzvah.** Hence, as long as Yaakov was grieving, the Shechinah did not rest upon him; it only returned to him when he became overjoyed after receiving the news that Yosef was alive and well in Mitzrayim.

We can now better comprehend the words of the passuk: **"ולאביו שלח כזאת".** Yosef sent a message to his father requesting that he pray **כזא"ת**—that he pray for parnasah with the name

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

חת"ך, which shares the same gematria. For, he knew full-well that when Yaakov learned that he was alive and the ruler of Mitzrayim, he would be overjoyed. In that state of mind, he would be able to bring parnasah to the world via the name חת"ך, which comes from the last letters of the words: "והיי"ת א'ך שמ'ח"—**and you will experience only joy.** As we learn from Rashi, Yaakov fulfilled Yosef's request (ibid. 47, 19): **Once Yaakov came to Mitzrayim, berachah arrived with him; they began to sow and the famine ended.**

The Reason We Must Also Focus on the Word ומשביע"ע

We learned from the Arizal above that when we utter the passuk: "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון", it behooves us to focus on the name חת"ך, the name of parnasah, twice—once as the final letters of the three words פות'ח א'ת י'ד'ך and a second time as the gematria of the word ומשביע"ע. We must endeavor to explain the significance of this dual practice.

As a loyal servant in the presence of his master, I will suggest an explanation based on the following Gemara (Ta'anis 8b):

"בימי רבי שמואל בר נחמני הוה כפנא ומותנא, אמרי היכי נעביד, ניבעי רחמי אתרתי לא אפשר, אלא ליבעי רחמי אמותנא וכפנא נסבול. אמר להו רבי שמואל בר נחמני, ניבעי רחמי אכפנא, דכי יהיב רחמנא שובעא לחיי הוא דיהיב, דכתיב פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון".

In the times of Rabbi Shmuel bar Nachmeini there was famine and deathly plague. The sages were uncertain as to what they should do. To request divine mercy—"rachamim"—for both conditions is impossible, since it is only possible to pray for one thing at a time. They decided to request salvation from death and to endure the famine. Rabbi Shmuel bar Nachmeini told them to request "rachamim" for the famine, because when HKB"H satisfies a person's hunger, He does so to ensure life, as it is written: "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון". Thus, by praying for salvation from the famine, they would also be saved from death.

The Imrei Noam (Bereishis) presents a wonderful explanation in the name of the Maggid of Kozhnitz, zy"a (which is based on what the Toldos Yaakov Yosef [Noach] presents in the name of the Ba'al Shem Tov, zy"a). He explains that every heavenly decree comes down in the form of letters. If, chas v'shalom, the decree is a negative one, a tzaddik can pray to transform the letters of the decree into an arrangement of letters that bode for a good, positive decree.

So, if death is decreed from above, it is via the letters מו"ת. Through his tefilah, HKB"H empowers the tzaddik to invoke the letter **"ayin"** and insert it within the letters מו«ת; the resulting arrangement of letters spells מעו"ת—**money.** Thus, not only is man spared from death, but he is also blessed with the money to provide a substantial livelihood.

With this understanding, he interprets the passuk (Tehillim 33, 18): "הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו". (Translator's note: The word "עין" in the passuk means eye but is interpreted here as an allusion to the letter **"ayin."**) HKB"H bestows upon those who fear and revere Him the power to draw upon the letter **"ayin"**— "להציל ממות נפשם"—**to rescue their soul from death.** By inserting the letter **"ayin"** into the letters מו"ת, it is transformed into מעו"ת. Not only does this maneuver save them from death, in addition: "ולחיותם ברעב"—it sustains them through the famine by providing them with ample funds—מעו"ת —to feed and support themselves.

This then is the advice Rabbi Shmuel bar Nachmeini offered the people of the city who were suffering from a plague and famine. He advised them to pray for "rachamim" from the famine; so that HKB"H would provide them with מעו«ת to purchase food. Thus, they would also be spared from death. For, as we have learned, HKB"H accomplishes this feat by inserting the letter **"ayin"** in the word מו"ת; as part of the process, the decree of death is annulled. This is the gist of his sacred remarks.

Tzaddikim Are Able to Draw from the Letter "Ayin" because They Are Benevolent and Joyous at All Times

It appears that we can expand on the explanation of the Maggid of Kozhnitz, zy"a. What exactly enables tzaddikim to draw upon the letter **"ayin"** and insert it in the letters of מו"ת? Now, we have learned that "simchah"—joy, happiness, gladness—is a segulah for parnasah. Furthermore, tzaddikim are constantly in a state of "simchah," as it is written (Tehillim 68, 4): "וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלקים וישישו בשמחה"—**and tzaddikim will be glad, they will exult before G-d; they will rejoice**

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
רם התורה

with gladness ("simchah"). In his Derashos, the Chasam Sofer says that tzaddikim rejoice **"before G-d (Elokim),"** even when faced with "midas hadin." (Translator's note: The name Elokim, which appears in this passuk, is the name of "din.")

So, we can interpret the conclusion of the passuk as follows: **"וישישו בשמחה"—they will rejoice with "simchah."** All of our holy sefarim explain that "simchah" is a wonderfully effective segulah for mitigating the force of "din." This is alluded to in a passuk in the tochachah in parshas Ki Savo (Devarim 28, 47): **"תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל"—because you did not serve Hashem, your G-d, with joy ("simchah") and with goodness of heart, out of an abundance of everything.** The passuk implies that had they served Hashem with "simchah," they would have successfully mitigated the force of "din." Accordingly, since the tzaddikim **"are joyous and exult before Elokim,"** even in the face of "midas hadin," they are able to mitigate and sweeten the effects of "din." As a result: **"וישישו בשמחה"—they will rejoice,** because they have brought **"simchah"** to all of Yisrael.

Now, another passuk says explicitly (Mishlei 22, 9): **"טוב עַיִן הוּא יְבֹרָךְ כִּי נָתַן מִלַּחְמוֹ לַדָּל"—one with a good eye** (someone who is generous)**, he will be blessed, because he has given of his bread to the poor.** They expound in the Gemara (Sotah 38b): **"אמר רבי יהושע בן לוי, אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין, שנאמר טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל, אל תיקרי יבורך אלא יברך". Rabbi Yehoshua ben Levi said: We do not give the "cup of blessing" for the purpose of reciting Birkas HaMazon except to someone who is generous, as it says: "One who is of a generous disposition will be blessed, for he has given of his bread to the poor." Do not read this as "will be blessed" but rather as "will bless"** (will recite the berachah)**.** This is the rationale for the established Jewish minhag to receive blessings from tzaddikim. Since tzaddikim are always generous and benevolent, and they reflect "simchah," even in the face of "midas hadin," they possess the power to bless Yisrael and diminish the "din" coming to them. In other words, **"One with a generous nature, he will bless."**

חת"ך Is Also a Sacred Name

As a loyal servant in the presence of his master, I would like to follow the lead of the great Maggid of Kozhnitz, zy"a. I would like to propose an alternative explanation for the profound advice offered by Rabbi Shmuel bar Nachmeini. He advised the people to pray for parnasah, because it would also grant them life: **Because when HKB"H satisfies a person's hunger, He does so to ensure life, as it is written: "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון".**

In truth, the name **חת"ך** is not only a segulah for parnasah but also for life. Let us refer to the Arizal's Sha'ar HaKavanos regarding a verse we recite in the piyut V'chol Ma'aminim on the High Holidays: **"החותך חיים לכל חי"—the One who allots life to all the living.** The Arizal says that instead of saying **"החותך"**, we should say **"החתך"**, which is a sacred name derived from the last letters of the passuk **פות'ח א'ת ידך**. In essence, then, the verse states that **חת"ך** is a segulah for life.

Let us provide another proof. The Darkei Moshe brings down in the name of the Mahari Weil Responsa (191) that when a person says **"זה חליפתי, זה תמורתי, זה כפרתי"** in the Kaparos ceremony, he should have in mind that the first letters of the words **ח'ליפתי ת'מורתי כ'פרתי** spell the name **חת"ך**—the one entrusted to allot life. Furthermore, he should have in mind that he deserves to die, but the chicken is taking his place and atoning for him. This is expressed by the utterance: **"זה התרנגול ילך למיתה ואני אכנס ואלך לחיים טובים ארוכים ולשלום"—this rooster will go to its death, while I will enter and go to a good, long life and peace.** Once again, we see that the name **חת"ך** is associated with life.

Now, let us compare the two claims—that **חת"ך** is both the name of parnasah and the name of life. Rabbi Shmuel bar Nachmeini advised the people to pray for parnasah, because it would also provide life: **Because when the Merciful One provides plenty, He provides it for the living.** For, indeed, the name **חת»ך** is the name of parnasah, as alluded to by the last letters in the passuk: **פות'ח א'ת ידך**. However, since HKB"H only nourishes and satisfies the hunger of the living, it is also the name of life. In other words, HKB"H allots life with this name, as reflected by the verse: **"החתך חיים לכל חי"—Who allots life to all the living**—so that He can provide them with abundant food. Thus, we find that the two claims regarding the name **חת"ך** complement each other magnificently.

This enlightens us as to why the Arizal says that we should have the name **חת»ך** in mind twice when reciting the passuk: **"פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"**. When we say **פות'ח א'ת ידך**, whose last letters spell **חת"ך**, we must focus on the name of parnasah, expressing

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
רם התורה

A Special Letter from the Holy Admor of Belz Shlita

My dear brothers, friends, and esteemed members of the heimishe community, may you all be blessed:

I am responding to that which has been asked of me. We find ourselves in a period of uncertainty, facing a contagious illness that continues to spread throughout the world. May the blessed One protect us and save us from all affliction and malady; may we not hear, chas v'shalom, of any further misfortune or crisis in any Jewish home! Many want to know what Hashem, our G-d, expects of us at this time. Therefore, I wish to share with you several insights from sefarim and sources as follows.

We know from the teachings of Chazal (Pesachim 117a) that the Shechinah only rests upon a person experiencing the "simchah" associated with a mitzvah. Therefore, at the present time, it is incumbent upon each and every person to indulge in the service of Hashem with "simchah," and, most certainly, to avoid feelings of sadness and gloom, G-d help us. For, sadness and gloom are the source of all illnesses—may Hashem have mercy. We must strive to only act in accord with the passuk (Tehillim 100, 2): **"עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה"—serve Hashem with "simchah," come before Him with joyous song.** For, then, we will achieve (ibid. 3): **"דעו כי ה' הוא אלקים הוא עשנו ולו אנחנו"—know that Hashem, He is G-d; He made us, and we are His.** As a natural consequence, we will realize the mitigation of the harsh judgments—"dinim"—and salvation from all troubles, calamities, crises and illness—with the help of Hashem. As our sacred sefarim explain at length in the name of the holy Ba'al Shem Tov, zy"a: The moment a person recognizes that in times of trouble, G-d is indeed present but merely concealed, there will no longer be any concealment. In fact, "all evildoers will be dispersed."

In the incredible sefer, the Noam Elimelech (Vaeira), he writes: **The rule is that when you want to subdue the klipah, a person must be in a state of "simchah"; because when he is happy and glad, there is no room for sadness or sorrow; when one rises, the other falls.**

In a similar vein, the great Rabbi of Berditchev, zy"a, writes in his sefer Kedushas Levi (Vayeitzei): It is well-known that the Almighty yearns constantly to bestow goodness on His people, Yisrael; however, the force of evil, as it were, impedes the flow of abundant good. **Yet, when Yisrael are aroused with "simchah," that "simchah" thwarts the external, evil forces from preventing the abundant good from being delivered. Then, Hashem, in His infinite mercy and kindness, provides an abundance of berachah on His people, Yisrael.**

Also, the great Rabbi of Lublin, zy"a, writes in Divrei Emes (Terumah): In truth, "simchah" results from the mitigation of "din"; similarly, with the "simchah" of the Creator, blessed is He, the force of "din" is mitigated.

The matter is discussed at length in our sacred sefarim. All illnesses and afflictions occur when "midas hadin" is in force due to some impairment to the conduits that deliver the abundant good. The remedy for this situation is as explained above. We must awaken below by increasing our service of Hashem, Torah-study and tefilah, with "simchah" and a glad heart. In this manner, we will merit that HKB"H will provide us, through an awakening from above, an abundance of good, consisting of visible kindnesses, and we will merit being saved and protected from all dreadful illnesses.

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

our faith that HKB"H opens His hands to provide all human beings with sustenance. When we say the word **ומשביע**, whose gematria equals **חת"ך**, we focus on the name of life, expressing the fact that HKB"H provides parnasah to the living and not to the dead. Hence, the conclusion of the passuk: **"ומשביע לכל חי רצון"—and You satisfy every living thing with its desire.**

Length of Days Is at Its Right at Its Left Is Wealth and Honor

I had a wonderful idea! I would like to suggest how a person can achieve genuine "simchah" using the name **חת"ך** to enhance parnasah and extend life. It is known that Torah-study engenders "simchah," as it is written (Tehillim 19, 9): **"פקודי ה' ישרים משמחי לב"—the orders of Hashem are upright, gladdening the heart.** For this reason, Torah-study is prohibited on Tisha B'Av and in a house of mourning, because it gives rise to "simchah."

With this in mind, we can provide a very nice interpretation of a statement from the wisest of men—Shlomo HaMelech—extolling the virtues of the Torah (Mishlei 3, 16): **"אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד"—length of days is at its right; at its left is wealth and honor.** He is intimating to us that even if it has been decreed from above that a person is to become poor or die, chas v'shalom, he has the power to annul these two decrees by engaging in Torah-study, which promotes "simchah." For, seeing as "simchah" invokes the name **חת"ך**—derived from the last letters of the phrase **"והיית אך שמח"**—he is able to use this name to annul the decree of death, in keeping with the statement—**"length of days** (life) **is at its right".** This name is also capable of annulling the decree of famine, in keeping with the statement—**"at its left is wealth** (parnasah) **and honor."**

In summary, during these trying times, as we turn to Hashem to save us from this dangerous pandemic and to restore the parnasahs that have been lost, it is advisable to fulfill the words of the passuk in this week's parsha: **"והיית אך שמח"—and you will be only happy.** For, by means of happiness—"simchah"—we invoke the power of the name **חת"ך**, which is the name of parnasah and the name of life.

Our thanks and blessings are given to those who donated for the publication of our weekly dvar Torah for the merit of אחינו בני ישראל

לעילוי נשמת - Family Madeb
their dear mother
Lea bat Virgini ע"ה

לזכות Arthur & Randi Luxenberg
of their wonderfull parents, children and grandson
לעילוי נשמת His Father ר' יצחק יהודה בן ר' אברהם ע"ה

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

To sponsor or dedicate this publication, please call the Areivim office: 845-371-2760 or email info@areivim.com

Areivim
LIFELONG SUCCESS

EMERGENCY HOTLINE
Dial: 845-371-2760
or Text: 914-490-8129
and type the word
"EMERGENCY"

845-371-2760 | INFO@AREIVIM.COM | P.O. BOX 166 HILLBURN, NY 10931 | WWW.AREIVIM.COM

To subscribe to the Weekly Email, please email info@areivim.com and enter "Subscribe" into the subject line.

Please go to www.TorahAnytime.com to listen to Rabbi Shmuel Gluck, and other popular speakers, on TorahAnytime.

By Rabbi Shmuel Gluck

Chizkiyahu Hamelech was surrounded by Sancheirov's army, and Rav-Shakei, who sided with Sancheirov, tried convincing the people that Hashem won't save them in the Z'chus of Yechezkel. Yechezkel didn't let anyone bring a Korbon on a Bomo and, seemingly self-servingly, insisted they come to Yerusholaim. Common sense is that the more locations people can serve Hashem, the better. Yet, the Torah tells us differently.

The more options people have, the more their individual "creativity" emerges. Once people can decide the best location they may, even if only over generations, decide that other locations, such as outside of Eretz Yisroel, are also good. They may decide which animals can be brought and what the process must be. This explanation is how the Rambam, in the last Halacha in Hilchos Temura, describes the Issur of Temura.

In general, without structure and oversight, people begin to decide for themselves what's best for others, and even for Hashem. We feel empowered and don't realize that our choices are limited. People have an aversion to being told what to do, feeling looked down at for needing supervision. The mistake they are making is that in the short term, most people can be trusted not to deviate from their instructions. In the long terms, even if only over generations, we can't be trusted.

So, instead of being resentful, we should appreciate the ability to not have to think, just ask, "What does Mishna Berura say to do next?". I find it makes my life simpler. Possibly, because, when we get older (dare I say more mature), we're more worried about making life easy than with what others think of us.

When People Have An Unhealthy Relationship With "Things"

By Rabbi Shmuel Gluck

I recently saw a quote that read, **"Emotion makes people less discerning"**. It was commenting on the virus and how people form their opinions. With so much conflicting information and so many conspiracy theories on the internet, the author was asking why people will believe anything even though they know that one link later they will encounter a conflicting view.

His answer, that emotion makes people less discerning, meant that when people have a strong emotional need for something, they will champion its cause regardless of their ignorance or conflicting facts. The person that previously felt that people control their lives find familiar territory when they read that the virus is an exaggerated plan by those who want big government. Hypochondriacs will believe (because they are already invested in that belief) that everyone is going to die soon.

"Emotion makes people less discerning."

I would like to expand on this because this applies in our daily lives.

Any time someone has a strong passion for a topic, they equate their passion for knowledge and increased instincts. That combination causes people not to research the topic or qualify their information. It also creates a strong urge to convert others to their view, sometimes taking the other person's right of individual decisions away from them. In short, it makes people insufferable.

It is difficult to explain to such people that their views and attitudes are extreme. That is because the topic is one where everyone has an opinion, many of them consistent with that person's view, and they can't imagine that their opinion is any less mainstream than that of others. Since it's socially acceptable to have any opinion on the virus, as well as with any other current event, they are unwilling to consider anything further.

LAYOUT BY RAMAPOST.COM

PARSHAS RE'EH 5780

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

The reason this quote interests me is because we all know people who have an unhealthy relationship with something. Food is a popular one, as is money, but there are many other categories that people embrace in an unhealthy manner.

What makes such people different from a controlling person? The difference is that people with unhealthy relationships are pleasant in all other areas. It is only in a single area, possibly two, where their emotional need is so strong that they become uninterested with fact and sensitivity to others. They champion their cause regardless of the cost to their relationship with everyone they know. Controlling people apply their attitudes in all areas of their lives.

The assumption is that controlling people need significant therapy or internal honesty to change themselves. Those who have an unhealthy relationship in a specific area also require significant help. Nevertheless, it's an easier task than otherwise. More importantly, pinpointing the source of someone else's (make sure it isn't yours) lack of reasoning is always the first step towards change.

Many times, the unhealthy relationship begins because of the individual's previous experiences. They become hijacked by their emotional bias towards that subject. That allows them to pass the threshold of being appropriate and to believe that they are still on the side of the mainstream. I want to discuss some of those healthy relationships.

Many people have an unhealthy relationship with food. I'm not speaking about obese people who claim to eat too much because it's their "therapy". That's obvious enough that it doesn't require a discussion. A subtle, possibly only Torah-based version of an unhealthy relationship with food is with those who discuss food the entire meal. While it may be socially acceptable in many circles, when thinking about it, it seems silly to consider food an end goal and worthy of focused conversation, instead of what it is, a tool to be able to live healthily (hopefully). Of course, a gushing compliment with a request for some details is always a good idea.

I know someone who has an extremely unhealthy relationship with food (she's skinny). She is so obsessed with food that she decides what others should eat, how much they should eat and when the other people are hungry. She is so certain that she knows when you are hungry that if you politely refuse her offer you are labeled stubborn because you know she's right yet you refuse to comply.

Her emotional connection with food is so strong (she is a Holocaust survivor) that she becomes uninterested with fact and will champion her cause regardless of the cost to her relationship with everyone she knows. It even takes place with the most mundane details. For instance, if she decides a certain food is good, she'll place it on everyone's plate, resentful if they too don't join her recent obsession There are many people who have an unhealthy relationship with money. That's also not a surprise. I am not referring to people who are cheap or who like to buy things they don't need. I'm speaking of people whose thoughts, and therefore their conversations, center on money.

I know someone with multiple vacation homes and other luxuries, who repeatedly reminds people that he doesn't spend a lot of money and yet also seems to be proud to say that he never has enough money. Others purchase items simply to be able to list the qualities of what they bought to anyone around them. Both types of people have an unhealthy relationship with money even if they think that they're typical.

Finally, and this is often the most damaging, there is people's unhealthy relationships with family. While there are many people who have unhealthy relationships, many of them are really unhealthy people. Therefore, whatever they touch becomes unhealthy. I am speaking of otherwise healthy people who have unhealthy relationships consistent with the first two examples.

Many people have such an unhealthy relationship with their family members that they decide what's best for others in the most trivial of areas. They will decide when their children are hungry or cold (if you don't wear a sweater, you're being stubborn) and they insist on micro-managing their children's lives. Since this often begins when their children are at a young age, the children believe that their relationship is normal and healthy. Many adults suffer because their spouse is so certain that he or she knows exactly what's needed and to what extent it is needed. So much so, that when challenged, the person is labeled stubborn because they know that their spouse is right yet they refuse to comply.

This article intended to create awareness. If you know of such people, or if you are concerned that I may have been speaking to you, please feel free to call me.

The Village Leadership Expedition (V.L.E.), Areivim's newest program, is a therapeutic wilderness program that services teenage boys and young adults in a safe, structured, positive and supportive environment. The Village accommodates teenagers whose behavior is deemed "out of control" by parents and community leaders. If you or someone you know could benefit from this program, please call 845-371-2760.

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

Mizmor L'Dovid

Divrei Torah Inspired by the Torah Commentaries of
Rav Shimshon Raphael Hirsch zt"l

Parshas Re'eh- "Re'eh" - Connection to "Eretz"

By David Gurwitz

Following the excitement of the *Siyum Hashas* and the beginning of the first *masechta* in *Talmud Bavli*, *Brachos*, I would like to return to the discussion of the *parsha-Tehillim* connections, which is provided by the Roedelheim *Siddur,* as well as the thoughts of Rav Shamshon Raphael Hirsch *zt"l* regarding the *parsha* and/or the *Tehillim.*

This list is found in the back of the ArtScroll Interlinear *Tehillim*. I have discovered from an informal survey of about thirty individuals that this compendium of *parsha-Tehillim* relating is unknown to most people. It was also unknown to me as well until I stumbled upon it at a *kever* where I was looking to say *Tehillim* for the deceased.

As we are now preparing for *Parshas Re'eh*, it is quite fascinating for me to look each week to try and "see" how they are connected, to try and take - or make - the time to actually think about them in the context of an effort to live with the *parshas hashovuah*, and to try and gain a sense of how the world and local events also are tied to the *parsha*. This is an essential part of *Yiddishkeit,* since we know from *Chazal* that Hashem "looked" into the Torah before creating this world. Therefore, everything that happens in our lives - and in the world - is in the Torah, and in the weekly *parsha,* if we can work on "seeing" it.

In this regard, perhaps as result of the tremendous recent focus on the study of *Torah Shebaal Peh*, it also occurred to me this week that discussing and thinking about the *parsha* in our lives is also "*Torah Shebaal Peh*," the Oral Torah, since the word for mouth, *peh*, is spelled with the letters *Pey* and *Hey*, which are the *roshei teivos* of the words *parshas hashovuah.*

I would also like to continue thinking about Eretz Yisroel, as I have written about for the past two months. Why? We are now reading *Sefer Devorim,* which is Moshe Rabbeinu's preparation and final *drush* for *Klal Yisroel's* entrance into Eretz Yisroel, and each *parsha* discusses *"haaretz."* It is no coincidence, therefore, that the *Tehillim* related to *Parshas Re'eh* is *kapittel* 97, which begins, "*Hashem moloch tagel haaretz - Hashem has reigned, let the earth rejoice, yismechu iyim rabim - and the multitudes of islands will be glad*."

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

Rav Shamshon Raphael Hirsch explains that *Tehillim* 97, which is part of what we read as we prepare for *Shabbos*, continues the theme of *Tehillim* 96, "*Shiru laHashem shir chodosh*," which we also read before *Shabbos*. *Tehillim* 96 has as its theme the fulfillment of "*the great and blissful purpose of our journeys among the nations, namely, the awakening of awe for Hashem throughout the world*. *Tehillim 97 says that the earth will blossom joyously: when the reign of Hashem will begin on earth, as the world comes to acknowledge and recognize Hashem's supremacy, an era of serene bliss will begin even in the most far off places, such as islands and isolated places*."

I wrote last year that the letters in the *Alef-Bais* that follow the letters that form the word *Re'eh* are *Shin* (after *Reish*), *Bais* (after *Alef*) and *Vov* (after *Hey*). These three "after" letters combine to form the word *shuv.* Perhaps this can help us appreciate *Chazal*'s statement that the three letters of *Re'eh*, which we read as we enter the month before *Tishrei*, stand for *Elul, Rosh Hashanah* and *Hoshanah Rabbah.* We need to look at the spiritual landscape approaching and take concrete steps to do what will make us do *teshuvah*.

We know that *Shabbos* also has as its *shoresh* the word *teshuvah*. What might be more hidden is the "seeing" of the power of the land in its connection to this aspect of *Shabbos*. How?

We "saw" in *Parshas Eikev*, and elsewhere in the Torah, that the land of Eretz Yisroel is called *eretz zovas cholov udevosh*, a land flowing with milk and honey. The last letters of *zovas cholov udevosh* form the word *Shabbos*. The land has *Shabbos* in it.

I also find the next fact quite fascinating. Take the letter *Hey* in *Re'eh* and substitute its *At-Bash* equivalent, which is *Tzadi.* Then, combine the now substituted letter *Tzadi* with the remaining letters *Reish* and *Alef.* This leaves us with the word…*eretz*! It seems that inherent in the word for seeing is a connection to the land. While we see the face of the land, the growth and activity by millions of organisms occurring underneath the land are really the essence.

To conclude, Rav Hirsch writes the following words in his *drush* on *Tehillim* 97 that give us another way to "see" and prepare ourselves in a manner so appropriate as we enter *Elul*: "*Because of the isolation of the locations referred to as islands, they were less prone to corruption, and, in their case, the true recognition of Hashem would be simply another phase of their steady and constant progress upon the right path, rather than a "return" from a wrong way."*

Staying in shape is easier than getting into shape, both physically and spiritually. We need to isolate, as a group and individually, in order to stay on course. This requires contemplation and admission, resolve, and action - the steps of *teshuvah*.

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
רם התורה

פנינים על התורה
PENINIM ON THE TORAH
Hebrew Academy of Cleveland

Parashas Re'eh תש"פ פרשת ראה

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה

See, I present before you today, a blessing and a curse. (11:26)

It all boils down to choices. It is either a blessing or a curse. We really cannot have it both ways. A blessing that ends up as a curse is not much of a blessing. Why is it that some of us become victim to the "poor choice syndrome"? Why can we not look at a poor choice for what is, and just say, "No"? It is the *yetzer hora*, evil inclination, who does an excellent job of concealing the curse in our poor choices. In fact, he often presents it as a blessing, and we fall for his ruse. The *yetzer hora* is very crafty. He never presents us with a choice between good and evil, curse and blessing. It is always about two blessings. Which "blessing" should we choose? The *yetzer hora* encourages us to select the "blessing" which is really a sham, a curse dressed up in "blessing's" clothing.

It is no wonder that *Parashas Re'eh* coincides with the beginning of the *chodesh*, month, of *Elul*, when introspection of the past and change for the present – so that there is hope for the future – are the primary foci of every thinking Jew. The imperative to decide which path to choose stands before us. We must be vigilant not to allow the *yetzer hora* to misguide us. In *Yeshivas Knesses Chizkiyahu/K'far Chassidim*, during the tenure of its venerable *Mashgiach*, *Horav Eliyahu Lopian, zl,* this emotion was palpable. Every *shmuess*, ethical discourse, was replete with reminders and exhortations concerning the gravity of the time, the Heavenly decision concerning each individual's future which was being determined, and what each was doing to ensure a positive outcome. A red marking was placed upon the neck of the tenth animal to enter the pen, thus marking it for the tithe. This ritual designated the tenth animal as *maaser beheimah*. Likewise, this sets the pattern for human beings, as we emotionally recite the *tefillah*, prayer, of *U'Nesaneh Tokef*, which compares humans on *Rosh Hashanah* (who pass before Hashem) to their animal counterparts who pass under their master's rod, every tenth one marked in red, to be offered as a sacrifice.

When the *Mashgiach* spoke, he tearfully implored his students to do everything in their abilities to prepare for the *Yom HaDin*, Day of Judgment, so that the red mark would not designate any one of them to be singled out as a sacrifice. He would reiterate to the students not to become one of those marked with the *pas adom*, red stripe.

It happened in the early years of the *yeshivah*, when it was still situated in Zichron Yaakov. The *bachurim*, *yeshivah* students, returned from *Tashlich* (the *Rosh Hashanah* service that is recited at a body of water, during which the worshippers symbolically throw their sins into a source of water), amid much singing, joy and dancing. Seeing this, the *Mashgiach* said that he would like to address the student body that evening.

Rav Elya commenced his discourse with the words of the *U'Nesaneh Tokef* prayer: *K'vakoras ro'eh edro, maavir tzono tachas shivto*, "Like a shepherd pasturing his flock, making sheep pass under his staff." He went on to relate his revered *Rebbe's* (*Horav Yitzchak Blazer, zl*) comments: "The shepherd begins to count his sheep as they each enter a narrow walkway, 'One, two, three, etc.' he counts, until he arrives at number ten. At that point, he places a red mark/stripe on the neck of the tenth sheep, a designation that this sheep is destined to be slaughtered (as *Maaser*). The sheep is unaware of its 'identification.' It has no idea that the red mark spells death. Thus, clueless, it dances and revels with the other sheep, heedless of its fate. '*Oy*!' we cry out to the sheep. 'Why are you prancing around so joyfully, unaware of your destiny? Fool that you are; jump into the water and wash off the mark before you are led away to your death. Do what you can to save yourself!'"

The *Mashgiach* looked into the faces of his students and cried out, "Why are you dancing? What if you have the 'mark'? Will you dance then, too? Wash it off with *teshuvah*, repentance, and *tefillah*." They all broke into bitter weeping: the elderly, the saintly *Mashgiach,* and his young students. The windows were open, and the members of the community who were walking by heard the tumult, and they, too, began to weep. "It is within our ability to erase the red stripe. Now is the time!" This was *Rav* Elya's motto throughout *Elul*, going into *Rosh Hashanah*, and onward to *Yom Kippur*. We must "erase the mark."

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו.

See, I present before you today a blessing and a curse. The blessing that you listen. (11:26,27)

Noticeably, the Torah begins with *Re'eh*, see, in the singular (instead of *Re'u*) in the plural form; then, it writes *lifneichem*, before you, in the plural (not *lifanecha* in the singular form) and concludes with, *asher tishme'u*, plural that you listen (not *tishma*) singular. In his *Aderes Eliyahu*, the *Gaon, zl, m'Vilna*, explains that the *Aseres HaDibros*, Ten Commandments, are spoken to *Klal Yisrael* in the singular, because when they stood at *Har Sinai*, all of *Klal Yisrael* were standing *k'ish echad b'lev echad*, as one person with one heart. Their unity was complete. Thus, Hashem spoke to them as one unit. Likewise, here, *re'eh*, see, is spoken in the singular, because all the Jewish People stood melded together as one unit. Regarding *lifneichem*, before you (in the plural), *Klal Yisrael* is addressed in the plural, with each individual having before him his individual *bechirah*, choice. "Will I listen or will I not listen?" In this case, being part of a group can prove to be counter productive, if the majority of the group is not prepared to listen. Thus, Hashem says: "The choice is yours individually. Even if the majority strays, do not follow. The decision is yours individually, exclusive of the sway of the majority of the people."

Horav Eliyahu Baruch Finkel, zl, offers an alternative explanation. Veritably, the entire *parsha* should have been written in the plural, because Hashem was speaking to the entire nation. It begins in the singular – *re'eh* – to teach that herein lies a message to be conveyed to each individual or community. When the message is for the individual, it carries greater weight and, as a result, the individual takes it much more seriously. *Rav* Finkel quotes an incident that occurred concerning the *Brisker Rav, zl*. It was during World War II, and the bombings over Poland had begun. The *Brisker Rav* was in dire need of *hadassim*, myrtle branches, for his *lulav*. However, he did not seek just any *hadas*; he wanted those that would conform to all of the imposed stringencies that Brisk placed on the branch. It happened to be that *Horav Menachem Ziemba, zl,* was in the ghetto with the Brisker *Rav*. He asked the *Rav* if it were necessary to observe all of the stringencies during a time in which life and death were hanging in the balance. Perhaps now would be a time for the *Rav* to be *mekabel*, accept, a regular kosher *hadas*, without all of the *pitchifkes*, details. The *Brisker Rav* immediately replied, "There is no such thing as a 'good' time or

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
רם התורה

'bad' time. The *mitzvah* must be carried out in its entirety at all times. War is not an excuse to relax one's *mitzvah* observance."

The *Brisker Rav* added, "If Hashem would ask one thing of a Jew, to do something for *Him*, find a set of *hadassim*, is there any question that immediately every Jew would drop everything and search for these *hadassim*? The reason we lack the proper emotion necessary to execute a *mitzvah* properly is that we do not realise that Hashem Himself is commanding/asking us to carry out the *mitzvah*; Hashem is speaking to all Jews. This is not a selective *mitzvah*. This is not the only *mitzvah* of the Torah. This *mitzvah* has been a constant command for thousands of years. This is not the very first time that we have been commanded to do this. The Torah is teaching us that we must view every *mitzvah* that we are about to perform as a personal enjoinment which is reiterated on that very day by the Creator Himself. This can be derived from the *pasuk* in *Krias Shema*: *V'hayu ha'devarim ha'eileh*, 'And *these* matters (that *I command* you,') *asher Anochi metzavcha hayom*, 'today' (*Devarim* 6:6). These: only this/these one *mitzvah*; I, Hashem Himself, command you, only you; today, not thousands of years ago. Therefore, each and every day, the Torah should be in our eyes as a brand new command. Regardless of 'last year's' command, today is this year. If we would sense this concerning every *mitzvah*, then, the difficult circumstances notwithstanding, we would be only too happy to carry out His will."

I think this might be the underlying meaning of "living Torah." Our Torah is not an archaic relic of the past, as some of the secularists would have us think. Our Torah is very much alive, with its Divine Author, Hashem, speaking to us *constantly*. When we open a *Chumash* and read the words, it is Hashem speaking to us – now.

כי יסיתך אחיך ... לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך

If your brothers… will incite you… saying, "Let us go and worship the gods of others," that you did not know, you or your forefathers. (13:7)

Rashi explains the meaning of, "That you did not know, you or your forefathers": "This matter is of great disgrace to you. For even the other nations (pagans) do not reject what their ancestors passed on to them, but this *meisis*, inciter, says to you, 'Abandon what your ancestors passed on to you.'" Why does *Rashi* point the finger at the individual who is being incited to leave Judaism, intimating that it is humiliating to him to reject the traditions of his forebears, when, in fact, the individual who should be humiliated is the one who is acting disgracefully – the *meisis*, inciter. Why does *Rashi* focus on the victim, rather than his instigator? It is quite possible that the victim is a G-d-fearing, decent Jew, who holds dear the traditions handed down to him from previous generations. If he would be left alone, he quite possibly would continue along on his previous path of observance.

This teaches us, explains *Horav Eliyahu Boruch Finkel, zl*, that it is a disgrace for the victim the mere fact that the inciter considered him a good "mark". The fact that the inciter knew his customer, that he was acutely aware of the victim's spiritual deficiency, is reason enough to be humiliated. Why did he choose you, why not any one of the other people in your circle of friends? He probably knows something about you, some sinister secret, one that alludes to your true spiritual character – not the sham that you present in public.

Concerning the spiritual/moral character of Rivkah *Imeinu*, the Torah writes, *V'ish lo yedaah*, "Whom no man had known." Rivkah's reputation was pristine. She was so morally unblemished that no man would even entertain the notion of attempting a liaison with her. *Horav Meir Shapiro, zl,* underscored our Matriarch's reputation. The flies go to the garbage. No man who had evil intent on his mind would gravitate toward Rivkah. They knew that she was chaste and pure. It would be a waste of time.

We can derive another lesson from the Torah's focus on the *meisis'* rejection of tradition. We note that with every abandonment of *Toras Moshe*, our holy Torah, we also, by extension, reject our *mesorah*, tradition, that has carefully been transmitted through the generations. Regardless of when the "family" left the fold, whether it was when their great-grandfather emigrated to America or it harks back to Europe or to Russia, at one point they were all committed Torah Jews. Someone veered to the left, and this slight deviation altered his spiritual trajectory, so that years later, his descendants were prepared to follow the road that tragically led to the baptismal font. When we break with tradition, we no longer connect to the anchor that keeps us securely grounded in place. Without the stability of the past, the present winds of change will batter us to the point that the options of a future will sadly become non-existent. This is why the slightest deviation – unless it is checked and righted immediately – can alter the course for all time.

לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו

You shall not accede to him and not hearken to him; your eye shall not take pity on him, you shall not be compassionate nor conceal him. (13:9)

"With prejudice" is legalese for dismissing a case/plaintiff permanently. The case is over and done with. No one is interested in rehashing it or listening to any appeals for clemency. Concerning the *meisis*/*meidiach*, one who entices others to go astray, the Torah goes to great lengths to underscore its disdain for anyone who would entice another Jew to worship idols. Regardless of the victim's relationship with the enticer, he must turn him in and see that he is brought to justice. Although the Jewish court is to manifest utmost compassion and seek every avenue to look for extenuating circumstances that would have caused the sinner to act as he did, this sin is different. Hashem does not absolve the one who hurts his fellow Jew by leading him astray. The first *meisis* in history was the *nachash ha'kadmoni*, serpent, who persuaded Chavah to eschew Hashem's command. She did not realise that she was being used; thus, she sinned. When it came time for punishment, Hashem did not look for any reason to mitigate the serpent's sin. He punished him immediately, with prejudice.

The *Alter, zl, m'Kelm* derives a powerful lesson from the immediate unmitigated punishment meted out to one who would lead another Jew astray. If this is the punishment that Hashem visits on one who entices others to sin, can we even begin to imagine the reward for one who reaches out to bring his alienated brothers and sisters in from the "cold"? This is true even if he is not successful! Trying, making the attempt, is worth it all. Even if one does not succeed, he has at least planted the seed.

The *meisis*, enticer, acts surreptitiously, concealing his malicious intentions, careful to cover his vitriol against Hashem and His People. While it is often difficult to counteract and contend with those who act under the guise of sham piety and well-meaning intentions, should we ignore those who vilify us publicly, who have no shame with regard to their true subversive intentions? We have suffered throughout the millennia at the hands of demagogues who defamed us and inflamed others against us. The Torah teaches us that we do not show any form of compassion toward those who seek to destroy us, since hatred does not warrant leniency nor mitigation. No extenuating circumstances license such behaviour.

As an aside, we should not view these vilifiers as depriving us of our destiny. On the contrary, their animus towards us only increases our ultimate reward. The following Torah thought from *Horav Yehoshua, zl, m'Belz* (quoted by *Horav Yitzchak Zilberstein, Shlita*) emphasises this idea. The Torah writes that when Rivkah *Imeinu* was suffering pain during her pregnancy, she went to seek advice. Something was clearly not right. When she walked by the *bais ha'medrash* of Shem and Ever, Yaakov pushed hard to "leave"; and when she passed an *avodah zarah*, idol, Eisav pushed to leave. She asked, *Im kein, lamah zeh anochi*? "If so, why am I thus?"

The *Rebbe* wonders: This was not the first time one of our great women gave birth to a son who was evil. Chavah had Kayin;

Peninim is published by Peninim Publications in conjunction with the Hebrew Academy of Cleveland
©2020 All Rights Reserved by Rabbi A. L. Scheinbaum
Sponsorship - e-mail: peninim@dvar.info

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

Noach's wife gave birth to Cham. These women carried both *tzaddik* and *rasha*. Yet, we do not find them questioning their pregnancies: "What do I need this for?" The *Rebbe* explains that their previous pregnancies had been normal. Nothing was unusual about their pregnancies. Rivkah *Imeinu*, however, was originally not destined to have a child. It was only as a result of her extraordinary prayers that she merited to have her twins – two brothers that battled one another in the womb. She did not bargain for this. This is not what she had prayed for.

Hashem replied to her, "This is not a normal twin pregnancy. These infants will become two powerful nations, and one will become stronger as a result of the other. Yes, as a result of Eisav's reign of terror and persecution against Yaakov, the Patriarch's descendants will become stronger. This is why, as early as in the womb, it was critical that they contend with one another. From day one they would have to become accustomed to their adversarial roles, and the constant battles which they would have to fight. This is the *metzius*, essence, of the Jewish Nation: struggle, contention, adversary, all of which temper our character and strengthen our resolve and commitment. Every trial, every vicissitude, makes us stronger – until that glorious day on which we will succeed in the ultimate battle and emerge triumphant.

וזה אשר לא תאכלו ... והחסידה

This is what you shall not eat…the chasidah. (14:12,18)

As the designated *Banim atem la'Hashem Elokeichem*, "Children to Hashem, your G-d" (ibid 14:1), we must act in accordance with our special status. It should serve as a source of pride and obligation. The Torah enjoins us with certain prohibitions which are entirely acceptable to the gentile world, but, to Hashem's children, are an anathema. Among these prohibitions are the Jewish dietary laws which prohibit us from consuming certain animals, fowl and fish. Among the fowl, the Torah lists specific fowl which are considered non-kosher due to their "character" which, of course, only the Creator Who created them knows.

Among these non-kosher birds is the *chasidah*, translated as the stork. While the stork/*chasidah* may be non-kosher due to a character defect that it possesses, one wonders why it is called *chasidah*. The word *chasidah* is closely related to *chassid*, which means an individual who embodies piety at its apex, or one who performs acts of *chesed*, kindness. Either way, the name *chasidah* for a character-defective fowl which is non-kosher seems to be an unlikely name. *Rashi* (commentary to *Vayikra* 11:19) cites the *Talmud* (*Chullin* 63a) that the *chasidah* displays kindness towards others of its own species. It is surprising that a bird that exhibits such compassion should be deemed non-kosher. The *Sifrei Chassidus* (attributed to the *Rizhiner Rebbe*, or *Chidushei HaRim*) explain that directing one's kindness efforts exclusively to one's own species/fellows, while simultaneously refusing to help others, indicates that its acts of *chesed*/kindness are selfishly motivated and not very kind. The true *baal chesed* is magnanimous and reaches out to all. He is not exclusive, does not limit his *chesed* endeavours to his friends, etc. He does not distinguish between individuals based upon his personal opinions, religious preferences, definitions of good and evil in people. We are all in this together. We should, thus, allow for *chesed* to be all-encompassing and directed toward all.

While this explains the reason behind the *chasidah's* name, it does not explain why it was not called by a name that does not focus solely on its deviant acts of *chesed*. *Chesed* is a term that focuses on kindness. It is a positive term. To call a fowl of deficient character by a positive term, simply because it distorts it, seems misguided. After all, *chesed* means kindness. Deficient kindness is not kindness. I think the resolution to this question is to be found in the *Radak's* commentary to *Parashas Kedoshim* (*Vayikra* 20:17) where the Torah admonishes us concerning aberrant, immoral relationships. In addressing the prohibition against incest, the Torah says, *Chesed hu*, it is a disgrace. Here the word *chesed* is defined as disgrace. Why is this? The *Radak* explains that *chesed* has two meanings: kindness and disgrace. The immediate question is: What is the relationship between kindness and disgrace? *Radak* explains that the disgrace of immorality is the product of over indulgence. One who is too anxious to give pleasure and is reluctant to discipline himself/herself or others is in danger of falling prey to the evil of immorality. In other words, kindness requires discipline. Without some form of due diligence one can lapse into sin.

With this idea in mind, we understand why defective kindness can be referred to as *chesed*, not the *chesed* of kindness, but instead, the *chesed* of disgrace. The *chasidah* deforms the act of *chesed* by deviating from the kindness as perceived by the Almighty – kindness to all, under all circumstances. Selective kindness falls under the rubric of disgrace.

We mentioned earlier that *chassid* also means pious, righteous. *Horav Eliyahu Chaim Meisel, zl,* adds that while *chasidah* refers to kindness, it also more importantly alludes to *chassidus*, piety. *Chassidus* means acting piously, going beyond the call of duty, beyond the letter (and, often, the spirit) of the law. The stork/*chasidah* does perform acts of kindness, but makes a big to-do out of its actions. It always feels that it is extending itself and doing more than it needs to do. The *chasidah* (or person who acts this way) thrives on accolades and attention. Heaven forbid should one benefit from the *chasidah* and not properly acknowledge its act of kindness. The *chasidah* always feels (and makes a point of allowing the beneficiary to feel) that it has extended itself. Such *chesed* is not focused on the beneficiary, but rather it is self-focused, attention-grabbing *chesed*. Since it is true that the *chasidah* could have chosen other activities to generate accolades for itself, it must be commended for selecting an area of endeavour that benefits others. The *baal chesed* who intimates by his actions that he/she derives great satisfaction in being referred to as a *baal chesed/chasidah* is still a *baal chesed* and should be acknowledged for his kind work. One must be aware, however, that since his kindness is self-centred, if the accolades stop, so will the *chesed*.

Va'ani Tefillah

הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך

Hatov ki lo chalu Rachamecha v'Ha'meracheim ki lo samu Chasadecha.

The Beneficent One, for Your compassions were never exhausted; and the Compassionate One, for Your kindnesses never ended.

Should it not be the other way around? *Tov*, beneficence, should "partner" with kindness, and compassion should accompany compassionate activities. *Achas Shoalti* explains that there are two ways in which an individual can be charitable to one who is in need. A person is compassionate and, as a result, cannot tolerate to see someone suffering the pangs of poverty. In order to quell *his* emotions, he gives charity to the poor. His actions, however, do not necessarily bespeak one who is a *baal chesed*, kind person. Another person gives charity because he loves people and wants to help them. He is kind, but not necessarily compassionate. He gives out of kindness. Thus we say *Hatov,* even though Hashem is *Meracheim*, acts compassionately, but this, too, does not indicate that He is compassionate. Hashem is both: Beneficent and Compassionate. At times, He acts compassionately, and, at times, He acts kindly. He is neither one nor the other; He is both.

To sponsor a mazaltov, simcha or yartziet, email: peninim@dvar.info

This publication is available worldwide via email and e-readers.
For info call: ISRAEL 02 532 6058 / USA (216) 371-7609 / e-mail: peninim@dvar.info

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

Blessings and Curses

ראה אנכי נתן לפניכם "11:26 היום, ברכה וקללה."

"See, I present before you today, a blessing and a curse." The Torah is telling us that there is Brocha and Klalah in front of us. How are we to choose? While we know that we want Brocha, practically speaking, how are we to obtain it? Additionally, does this only pertain to Klal Yisroel, or to all the nations of the world?

Kiddushin 21a – "גדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה" – "Greater is the one who is commanded and performs that which he is commanded, than one who is not commanded to do so, yet does so anyway." Based on this Gemara, the Sifra in Parshas Kedoshim 20:26 says that one should not say, "I cannot eat pork meat" rather he should say, "I want to eat pork meat, but Hakodosh Boruch Hu commanded me that I cannot eat it, so I will not eat it." If one says that he cannot eat the pork meat, then he is lowering the level of the Mitzvah to one of אינו מצווה ועושה – while if he says that he can in theory eat it, and would like to eat it, but will not do so because Hashem commanded him not to, then he is on the elevated level of a מצווה ועושה – performing the Mitzvah because he was commanded so. In order to be Zoche to Brocha, one must do both; he must be Mekayeim the Torah, and must do so as a מצווה ועושה. However, if he is not Mekayeim the Torah as a מצווה ועושה – he will not be punished, but he will not receive Brocha either. "אשר תשמעו" – In order to receive the Brocha for the performance of Mitzvos you must do so, "For as I commanded." To receive punishment, you need two things, "אם לא תשמעו" – you do not heed what the Torah says, and "וסרתם מן הדרך" – you actually take action and sin against Hakodosh Boruch Hu, then you will be punished. (אמרי שפר)

Why does the Posuk say here, "אנכי" and not "אני?" Makkos 24a – "אנכי" and "לא יהיה לך" – The first two of the Aseres Hadibros, "I am Hashem your G-d Who took you out of Mitzrayim," and, "You shall not have another G-d" Klal Yisroel heard directly from Hakodosh Boruch Hu. The Rambam says that in truth, even had Klal Yisroel not heard it directly from Hakodosh Boruch Hu, they could not have disputed that there is a Manhig in the world, and He is Unique. What was the point in Hakodosh Boruch Hu telling them these two Dibros? The reason for it is to tell Klal Yisroel, that if they follow in the Mitzvos of Hashem Yisborach, then He will certainly help the person, as it says in Shabbos 104a – הבא לטהר מסייעין לו. If Chas V'sholom one does not go in the ways of Hashem, then he should know that Hakodosh Boruch Hu will not help him, and there are no other gods to help him either. These first two Dibros are simply to inform Klal Yisroel that Hakodosh Boruch Hu runs everything, and will help accordingly, or Chas V'sholom punish accordingly. "ראה אנכי" – See the "אנכי" – from the Aseres Hadibros, that Hakodosh Boruch Hu is One, Unique, in this world, and it is He Who is placing Brocha or Klalah in front of you. Know that if you follow the Rotzon Hashem, you are certain to receive Brocha, and if you Chas V'sholom do not, you will be cursed. (אך פרי תבואה)

"אנכי" – The "א" alludes to the Torah, which is one. The "נ" alludes to the נ' – fifty levels of Binah. The "כ" alludes to the 20th generation, which was when the Mitzvah of Bris Milah was given. (The Mitzvah of Milah was given to Avrohom Avinu, who was born in the twentieth generation from the beginning of the world). The "י" alludes to the Aseres Hadibros, which is inclusive of all the Mitzvos of the Torah. (רבינו אפרים)

The Trop, cantillation, on the word, "ראה" is a רביעי, which is on top of the word, and the Trop on the word, "אנכי" is a תביר, which is on the bottom of the word. The Zohar Hakodosh explains that the רביעי represents that which goes up, and the תביר represents that which goes down. In these two words with the Trop, we can understand the Brocha and Klalah. "ראה" – If one sees the purpose in the world, and he does everything so that he can serve Hakodosh Boruch Hu better and better, and he seeks to connect himself to Hakodosh Boruch Hu, then much Brocha will be heaped upon him, and he will come close to Hakodosh Boruch Hu. However, if the person is, "אנכי" – he looks at his baseness; he seeks to follow after all of his physical desires instead of serving Hashem, then he pushes himself more and more down, towards the ground, and much Klalah will come upon him. "תשמעו אל מצות" – "Will heed the Mitzvos" – the Roshei Taivos of these words spell, "אמת." This is reference to Moshe and his Torah, which are אמת. Moshe was Zoche to have the Torah called after his name, Moshe's Torah, for he was a great Anav, and nullified himself to the Torah Hakdosha. We need to all strive to be like Moshe Rabbeinu, to have the Middos of Emes, and Anavah. "ראה" – One must see himself with "חכמה." The letters of this words are also, "כח מה" – which is to tell us where do we have our Koach from? It is all from Hashem. One has absolutely nothing to be arrogant about. One should focus on the greatness of Hakodosh Boruch Hu, and his own insignificance in contrast to Hakodosh Boruch Hu. Klal Yisroel must do Teshuva and return to Hakodosh Boruch Hu. Specifically, "היום" – the month of Elul, as the Arizal tells us that it is a time for Teshuva. One who goes on the path of Teshuva connects himself to Brocha. One must do a proper Teshuva to remove all the Klolos from the person and from all of Klal Yisroel. (מגן אברהם)

Do not think like the other nations of the world that everything that comes upon them, good and bad, is all based upon their Mazel. They are correct for themselves, but not for Klal Yisroel, for Klal Yisroel are under the direct Hashgacha of Hakodosh Boruch Hu. Even if Chas V'sholom there is a Gezeira against Klal Yisroel based upon their actions, Hakodosh Boruch Hu allows Klal Yisroel to do Teshuva and perform Ma'asim Tovim, and the evil which was to befall them is turned into pure goodness. Klal Yisroel are not under the power of the Mazalos, and if Klal Yisroel heed the Torah, they will receive Brocha, and if they Chas V'sholom do not, they will receive Klalah. The Torah is warning us here that we must heed the Torah Hakdosha. A Yid should not say that there is no need to heed the Torah, for whatever is meant to happen to him, good or bad, will happen to him despite his actions. The Torah is debunking that theory here, and clearly letting Klal Yisroel know that everything that occurs to them, is based upon their fulfilling the Torah, or Chas V'sholom not fulfilling it. (שמן הטוב)

It is the Torah Hakdosha which can bring us much Brocha. Hakodosh Boruch Hu wants to heap much Shefa upon us. He gave us the Torah Hakdosha, so that we have a way to earn that Shefa. Our souls are wired to want to serve Hakodosh Boruch Hu. It is our Guf, Chumriyos – the Yetzer Hara, which seeks to turn us away from Hakodosh Boruch Hu. However, all we really need to do is, "ראה" – look into our hearts. Look into our Neshomos, and see if our actions are really bringing a lasting joy, or is it something which we receive temporary gratification for, though shortly after regret what we did. Hakodosh Boruch Hu gives us all the tools for us to serve Him, and come close to him. The month of Elul is a time to hone these feelings, to connect to our souls, so that we know if we are truly fulfilling the Rotzon Hashem. May we be Zoche to truly come close to Hakodosh Boruch Hu during the month of Elul, a time when Hakodosh Boruch Hu is near, so that we be Zoche to have a good judgment during the upcoming days of judgment.

For questions, comments, to purchase the Sefer "Parshah Pshetl", or to receive a free weekly *Dvar Torah* on the *Parsha*- Please email: ParshaPshetel@gmail.com Thank you, Y. Schechter

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

PARSHA WITH
Rabbi Shmuel Brazil
בס"ד
זיו התורה Zeev HaTorah
YESHIVA ZEEV HATORAH www.zeevhatorah.org
For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

PARSHAS REAIA

THE EXLIR OF YOUTH THE OPPOSITE OF IDOLATRY WORSHIP

"You shall utterly destroy all the places where the nations that you will possess worshipped their gods: on high mountains and the hills and under every leafy tree. You should break apart their altars, smash their pillars, burn their sacred trees, and their carved images you should cut down, and obliterate their names from that place. You should not do so to Hashem your G-d". (Devarim 12,2).
Rabbe Akivah inferred from this verse that whenever one saw a high mountain or a verdant tree it should be assumed that an idol or altar had been placed there (Avodah Zara 45b). The Canaanites set up their idols wherever the surroundings manifested the powers of nature, powers that they associated with their idols.
Let us examine for a few moments the nature of idolatry which is "power" worship with its many gods and its contrast to *Am Yisrael's* serving of *Hashem Echad*. In our *emunah* it is Hashem who created Man in the image of G-d. This is contrast to idolatry worship where it is Man who created their gods in their own human image. In Torah belief we are commanded to emulate *Hashem's middos*, He is merciful compassionate long to anger. In idolatry worship, the emulation is the exact opposite. Whatever *middos* I manifest and with which I conduct myself, my gods must emulate me. In Greek mythology the gods all possessed powerful evil *middos* and were assigned my man to conduct themselves with adultery, incest, theft, murder etc. The reason being, that they were merely a reflection and justification for man's unbridled beastly lusts and desires. The invented rationalization was if the gods do it what can you expect from a human mortal.
This distinction between the two is summed up by *Chazal* (Medrash Rabba Vayeitzei) Rav Yochanan said the wicked are above their gods as the *passuk* says Pharaoh dreamed that he was standing **on top** of the Nile River (the god they worshipped) in contrast to Yaakov where the *passuk* says that **Hashem** was standing **above** Yaakov. The Torah idealizes and promotes that Man's sole ambition in life is to attain righteousness in contrast to idolatry which makes even all the gods to possess evil characteristics and lusts.
Idolatry is the worship of the forces which manifest the most powers and control. It is because in truth the force of evil in Man craves power and control over others and it is really this ownership and manipulation of others subjugating their obedience to his will is what he is really worshipping in the idols. Their desire for power is so strong that one was willing to sacrifice his own children to draw on some of that power possessed by the gods. This is in contrast of what Am Yisrael finds in their G-d, which are the *middos* of *Rachamim* kindness, caring and concern for your welfare.

When a goy once came to Hillel and wanted him to teach him the entire Torah in one principle he replied Love your neighbor as yourself. In contrast if one would come to join an idolatry cult and would ask the same question, the reply would have been Kill Kill Kill! While the idolaters thrive on situations of demonstrating their powers by oppressing the underdog, the opposite is true concerning the G-d of *Am Yisrael* האלקים יבקש את הנרדף Hashem seeks to side with the individual who is being chased even if a *tzadik* is the one chasing a *rasha*. From the moment one uses his power to control the weak and the meek he is no longer deemed a *tzaddik*.
This nature of *avodah zarah*, the seeking of power and control over the masses through dictatorships is the same old idolatry just in a new packaging. Whether the power of control takes the form of a movement associated with the church and the Vatican, Communism, Fascism, Marxism, Hitler, China or our present Deep State and the New World Order, they are all forms of ancient idolatry. *Chazal* tell איזהו גבור הכובש את יצרו who is a powerful person? One who is able to control his evil inclination. It is not the man with bulging grotesque muscle who can lift up the most weights or throw the farthest javelin, but the one who controls his anger in all situations. True power is something that you cannot purchase like "Power Aid" energy drink produced by Coca Cola. Real Power is the energy of discipline and self control and not the control of others. It is humility and humbleness in contrast to haughtiness and pride stemming from dominance over others.
As we mentioned above The Canaanites set up their idols wherever the surroundings manifested the powers of nature powers that they associated with their idols. While those who worship idols choose to worship them on high mountains, Hashem reveals Himself and gives us the Torah on a low and humble mountain called Sinai.

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
רם התורה

בס"ד

PARSHA WITH
Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

A father was once walking with his son in the forest and the boy saw a large rock that was unusual. He tried to pick it up but it was too heavy for such a young child. His father asked him what he attempting to do with the rock. He answered he wanted to bring the rock home because it looked so special. The father said "Son you must use all your strength and power". The son tried once again huffing and puffing and was only able to move it slightly from its place. The father once again gave his son encouragement and said "Try harder with all your strength". Once again the boy bent down and gave a groan and was able this time to move the rock slightly more than before but still not enough to lift it off the ground. The father once again pushed his son to use all his power. His son just looked at his father and said, Dad the last time I used all my power and I could not lift it. I just can't do it. The father smiled at his son and as he placed his arm on top of his shoulder he said, "My dear boy. I know you haven't used all your power because you did not yet ask me to help you carry the rock home".

The power of the Jewish Nation lies in the fact that we have a G-d that created and sustains the world from the greatest galaxies to the smallest blade of grass. To be empowered all we have to be is humble and ask the One who is in charge to lend us a helping hand. There is nothing that can stand in His way.

After commanding to destroy all the idols and places in which they worshipped idols the Torah adds "Don't do the same to Hashem". There is no logic to interpret this prohibition to mean merely not to break the *Bais Hamikdash* or shuls as you are commanded to do to *avodah zarah*. What then is this referring to? One *pashat* in Rashi is not to commit sins that would eventually cause the *Bais Hamikdash* to be destroyed and *Am* Yisrael to go into *galus*. This brings us to another level of understanding the nature of *avodah zarah* which is an underlying cause leading to the destruction of the *Bais Hamikdash*. My Rebbi ztl Rav Freifeld would always say that he knows young men who are already old and ready to retire. On the other hand he knew older people who were young at heart and were willing to be challenged and change themselves in both *middos* and *haskafah*. *Avodah Zarah* is a lifeless stone, rock, totem pole etc. If you are lifeless without willingness to upgrade in your relationship with Hashem then you are likened to an object of *avodah* **zarah** "strange worship" for this is not the service of Hashem that He desires: Strange worship is lifeless and meaningless *berachos*, *davening*, *learning*, *Shabbos*, *mitzvos*, empty talk, terrible *middos*, etc. If these are the description of your spiritual experiences, you are one of those whose heart has been transformed into stone, with numbed feelings towards the slightest passion towards spirituality. Your religious behavior is mere rote and conditioned habit, a body without a soul, and a relationship with Hashem that has become stale and calloused. That state is the beginnings of *avoda zarah* which unwatched can turn into the real worshipping of an idol.

The letters of **idol** spell "**Old I**". Those who choose to serve idols indicate that they are already "old" and are not willing to receive demands from a higher authority and to make real changes of personal growth. They are looking for an easy quick fix of power like the drink of Power Aid. However, the quick fix comes out of your body as fast as it entered. Only real changes last and shape your life enabling you to preserve your youth with a heart of flesh and not of stone.

The "New I" even with an older person is like old wine which gets better as it upgrades with age. The letters of "**New I**" is Wine. *Lechayim* to those who are willing to change. הביאני אל בית היין זו סיני Toiling in Torah can inspire one to upgrade with self improvement of spirit. Change is the elixir of youth and forms a strong intimacy and bond with Hashem.

Gut Shabbos
Rav Brazil

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

לע"נ ליבא בת ר' ישראל ניסן, שמואל שמעלקא בן הר' משה, רבקה בריין בת החבר ר' אליעזר ומשה בן מנחם ע"ה
וי יבדלח"ט לזכות רפואה שלימה למרים עליזה בת רבקה בריין, יוסף בן חי' סערל, רחל בת שולמית
חיים מאיר בן נעמי חנה, אפרים בן רבקה, דוד משה בן ריזל, רוחמה בת רבקה

E-mail Subscribe to info@JewishSpeechWriter.com

Volume 22 – Issue 43 Parshas R'eh 5780 פ' ראה כ"ה מנחם אב תש"פ

You can't buy it for money. You can only get this merit one way!
Print, e-mail, and share Migdal Ohr with others.
You'll be glad you did.
E-mail 'Subscribe' to info@JewishSpeechWriter.com

©2020 – J. Gewirtz

מגדל אור

A publication dedicated to Harbotzas Torah

This issue is dedicated
As a zechus for a zivug hagun for Chaya bas Devorah, Chaya Chana bas Gitel Fayga, and all the other wonderful singles waiting for their bashert.
May Hashem match you up in the right time and may you build beautiful Jewish homes.

Zmanim for שבת
Wesley Hills, NY

הדלקת נרות שבת	7:37 -
שקיעה	7:55 -
זק"ש מ"א	8:47 -
זק"ש גר"א	9:33 -
סוף זמן תפילה	10:42 -
שקיעה	7:54 -
צאת הכוכבים	8:39* -
צאת 72	9:06 -

מולד אלול Wednesday 1:54:16 AM
Rosh Chodesh is Thursday and Friday
Times courtesy of MyZmanim.com and EzrasTorah.org
* Based on Emergence of 3 Stars

Now You Know!

Common sense tells us that the way to become rich is to make money and save it. If I give away my money, then I don't have it. The Jewish approach to money is quite different.

First of all, everything we have comes from Hashem and is decided by Him. We must do some action to make money, but we should not believe that our actions are what is making the money.

As far as giving it away, the Rambam writes outright (Matnos Aniyim 10:2) that "A person will never become impoverished from giving charity. No harm nor damage will ever be caused because of charity…"

In our Parsha, we find an intriguing promise. The verse (16:11) says regarding Yom Tov that you should rejoice with your son, your daughter, your manservant and maidservant, and with the Levi, the Ger, the orphan and the widos. The Midrash Tanchuma says: "[These last] four are Mine, corresponding to yours. If you make My four glad, I will gladden yours."

Hashem promises to take care of our families if we care for others. It only sounds counterintuitive if we believe we are the ones doing things in the physical realm.

When we do mitzvos like caring for the poor, that becomes the spiritual realm, where we indeed have free will to perform and achieve.

Whoever said, "Tis better to give than to receive," must have had a Jewish neighbor who knew the truth. ☺

Thought of the week:
You can't take it with you, but you CAN send it ahead!

"נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה ירבכך ה' אלקיך..." (דברים טו:י)

"You shall surely give him (a pauper) and your heart should not be upset when you give him, for it is because of this thing that Hashem blesses you..." *(Devarim 15:10)*

This parsha contains many directives in regard to tzedaka, charity, as well as other financial matters such as tithes and loans. The Torah has many regulations in regard to these topics and indeed, money is a primary focus of much of our lives. Knowing how to properly use it is key to being a Torah Jew.

In this posuk, when directing us to care for our needy brother (a hint that if we do not give, we will become "brothers" in poverty) by giving him a loan even as the Shemitta year approaches in which all loans will become nullified and uncollectible, the Torah adds another level. It tells us that not only should we give the loan, but we should not be displeased when doing so. It begs the age-old question of how the Torah can tell us what we should feel.

Let us set the stage for why we might be upset with doing this "good deed." The double verbiage of giving, says Rashi, teaches us that even if we have to help him privately a hundred times, we should do so. Wouldn't we start to imagine that maybe G-d *wants* him to be poor? Further, a loan at this time is almost certainly a guarantee that we're not going to get the money back, so why call it something it isn't? We're not even getting "credit" for giving tzedaka!

Hashem says, "Don't give yourself the chance to be perturbed." From the moment you agreed to help him, Hashem already blessed you. When you opened your hand, you weren't giving him from your own, but from the money Hashem gave you to give to him, much as an adult will give a child money to put in the pushka in order to train him to give.

This concept is taken further in the next pesukim, when we are told to send away our Jewish servants, at the end of their time of servitude, with gifts from our flocks. We are to recognize that the reason we have these things is to give them. When Hashem blesses someone with wealth, what He is providing them with is the opportunity to do good to others and act as Hashem's emissary of beneficence.

Just as a person on a business trip will spend money more freely to entertain clients when the boss is paying for it, so are we to remember that the money we give was entrusted to us for just this purpose. And, on the contrary, we are getting the "credit" or acknowledgment for is which is not really ours, but Hashem's.

When we give, and we should give, it should make us happy that we're able to act as Hashem's agents and not chas v'shalom resentful. The Torah is teaching us that if we're not happy about what we're doing when we give as the Torah commands, then we don't understand what we're doing. Only when we comprehend "the whole mitzvah" of Hashem do we truly fulfill it, and then we are worthy of blessing.

Baron Rothschild had purchased five apples from a grocer and as he walked down the street with his young grandson, a beggar asked for some food. Mr. Rothschild handed the man two apples then asked his grandson, "How many apples do we have?"

The boy, proud to show off the math he was learning, said, "We had five apples and gave away two, so we have three." His grandfather corrected him.

"We have two apples," he said. "The apples we will eat will be gone in a few moments, but the apples we gave to that poor man will live on as a merit forever." He paused for emphasis as he looked into the boy's eyes: "We only have what we've given away."

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

RAMAPOST
ESTABLISHED 2009
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

MENTION THIS AD FOR
10% OFF
YOUR FIRST ORDER*
*RESTRICTIONS APPLY

WE ARE YOUR

ONE-STOP-SHOP

TO MARKETING SUCCESS

WE ARE A ONE-STOP ADDRESS FOR ALL YOUR MARKETING, GRAPHIC DESIGN, PRINTING & MAILING NEEDS.

We take care of all details from start to finish - under one roof.

MARKETING - DESIGN - PRINT - MAIL

845.369.9600 | info@ramapost.com | www.Ramapost.com | 382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

ONE COMMUNITY ONE ERUV

3611

העירוב דראקלענד

ROCKLAND ERUV

בפקודת רבני עירנו שליט"א - ראקלענד, ניו יורק

We need you to carry us, so that we can continue to carry you every shabbos.

Would You Ignore

THESE UTILITIES?

INTERNET · GAS · ELECTRIC · TELEPHONE · WATER

DON'T IGNORE THE UTILITY THAT ALLOWS YOU TO *carry worry-free* ON SHABBOS

WHEELCHAIR · GLASSES · BAGS · SEFARIM · DRINKS · KEYS · STROLLER

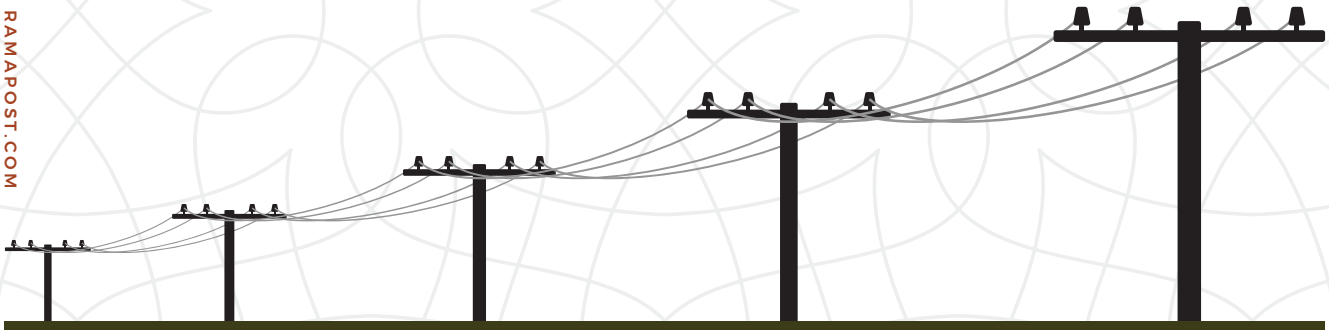

RAMAPOST.COM

FOR MORE INFO & TO PAY YOUR ANNUAL DUES:

888.805.ERUV (3788) • WWW.ROCKLANDERUV.ORG

מוסר הפרשה
חידושים לפרשת שבוע

השפעת התפילה על חשבונות שמים

בפרשתינו אנו למדים על כח התפילה בצורה חזקה ביותר, התורה אומרת שיש מצוות השמטת כספים, כלומר ברגע שמסתיים שנת השמיטה הרי אדם שהלוה לחבירו כסף אינו מקבל את כספו בחזרה, וזו מצוות עשה מהתורה.

וחשבה התורה על אותו אחד שירצה להימנע ולא לתת לחבירו הלוואה פן תבוא השמיטה והוא יפסיד את כספו מזהירה אותנו התורה: (דברים טו ט) "הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל ה' וְהָיָה בְךָ חֵטְא: פירש רש"י: "והיה בך חטא - מכל מקום, אפילו לא יקרא, [שעל כל פנים יש בו עוון שלא הלווה לעני מחשש השמטת כספים], אם כן למה נאמר "וקרא עליך"? - ממהר אני ליפרע על ידי הקורא, יותר ממי שאינו קורא".

הנה אפילו עבר האדם עבירה גדולה בכך שלא עזר לאביון, אף על פי שגרם לו צער גדול, בכל זאת הקב"ה מאריך את אפו ואינו נפרע ממנו. אימתי הקב"ה נפרע מהמציק - בשעה שהעני המצטער עומד כנגדו בתפילה לה'. כנגד אדם שמתפלל אין הקב"ה יכול להאריך אפו, כביכול מחייבת התפילה שהשי"ת יעזור למצטער, ויפרע מן המצער ח"ו.

רואים מכאן מהו הכח של תפילה, אפילו אדם שיש בידו עוונות, עדיין השי"ת מרחם ומאריך אפו ואינו נפרע ממנו, אבל כנגד תפילה ממהרים ח"ו להיפרע ממנו.

השפעה זו של התפילה קיימת גם לצד השני, שהרי מידה טובה מרובה, לכן לפעמים הגם שיש לאדם זכויות, והוא ראוי לזכות ולקבל טובה בעולם הזה, אך חשבונות וקיטרוגים מעכבים את הדבר. אבל אם יתפלל לה' ויבקש שיתן לו, אזי השי"ת כביכול ימהר יותר לתת לו. והנה דבר זה שהאדם המתפלל גם אם אינו ראוי מתקבלת תפילתו זה אפשר ללמוד ממה שנכתב במדרש על הפסוק המובא (תהלים ס"פ לב) והבוטח בה', אפילו רשע ובוטח בד' חסד יסובבנו (ילקוט תהלים ס"ס תשיט), שבעניין שהוא בוטח יושיעהו ד' מצד החסד. וידוע שעיקר ביטוי הביטחון זה ע"י תפילה שהאדם מתפלל ונשען על חסדי ה' אפילו אם רשע ואינו ראוי לכך תפילתו תתקבל, כי הקב"ה שומע תפילת כל פה. וזה מה שמביא מורינו הרב נתן מברסלב (ליקו"ה חו"מ - הל' נחלות ה"ד) שהאמונה צריכה להיות שלמה בכל הבחינות, ומסביר רבי נתן מה הכוונה אמונה שלמה: שכמו שצריך שיהיה לו אמונה שלמה בה' יתברך שהוא בורא הכל ומנהיג מושל ומשגיח ובידו לשנות את הטבע כרצונו ולהשפיע כל טוב, כמו כן צריך שיהיה לו אמונה בעצמו להאמין באמונה שלמה שה' יתברך שומע ומאזין ומקשיב כל דבור ודבור של כל אחד מישראל אפלו מהגרוע שבגרועים, כי הוא יתברך שומע תפילת כל פה. ויש כח בכל אחד מישראל לפעול בקשתו ברחמים אצלו יתברך אם יתפלל באמת אליו יתברך, כמו שכתוב, קרוב ה' לכל קוראיו וכו'.

פנינים
חסידות ברסלב

רֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּל הַמְּקֹרָבִין לַצַּדִּיק הָאֱמֶת צְרִיכִין לְהִתְאַסֵּף יַחַד בְּמָקוֹם אֶחָד עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וּלְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְקַשְּׁרוּת לַצַּדִּיק ועי"ז הֵם מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ הֶאָרָה נִפְלָאָה וְתִקּוּן וְהִתְקָרְבוּת גְּדוֹלָה, מָה שֶׁאֵין יְכוֹלִין לִזְכּוֹת לְזֶה בְּכָל הַשָּׁנָה, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ זַ"ל וְזוֹכִין לְהָאִיר עֲלֵיהֶם וְעַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אוֹר הַצַּדִּיק לְדוֹרֵי דּוֹרוֹת, לָכֵן צְרִיכִין לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁל פַּרְנָסָה וּמָמוֹן, וְטִרְדָּא וְכָבוֹד, וְכַיּוֹצֵא, וְלָבוֹא לַקִּבּוּץ עַל ר"ה: (סדר היום מרבי יצחק ברייטער ע"פ דעת רבי נחמן מברסלב- כו)

וְזֶהוּ בְּחִינַת גֹּדֶל הַמַּעֲלָה שֶׁל הִשְׁתַּטְּחוּת עַל קִבְרֵי צַדִּיקִים, בִּפְרָט בְּעֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה. שֶׁאָז צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁהָיָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִיאָה מֵחָדָשׁ לְתַקֵּן חֵטְא אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁהָיָה אָז. (ליקו"ה או"ח - הל' תפלת המנחה ה"ז)

וְעַל כֵּן הוֹלְכִין וְנוֹסְעִין לָבוֹא עַל קִבְרֵי צַדִּיקִים בְּעֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי נֶעְלָם מִמֶּנּוּ וְלֹא נֵדַע מִי הוּא זֶה שֶׁיָּכוֹל לְהַמְשִׁיךְ הַחֶסֶד הָעֶלְיוֹן הַנִּפְלָא הַזֶּה בְּעֹצֶם יְרִידָתֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וּרְאֵה אֶת עַמְּךָ מְרוּדִים מְאֹד, כִּי אִם הַצַּדִּיקִים שׁוֹכְנֵי עָפָר שֶׁגִּלּוּ כָּל זֹאת וְזָכוּ לָזֶה לִבְחִינַת תּוֹרַת ה' וּתְפִלַּת ה'. (ליקו"ה חו"מ - הל' מתנה ה"ה)

שו"ת של חסד
ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: 3030*

שאלות מקו ההלכה

סגולה נפלאה לחודש אלול, לבטל מעליו גזירות קשות - לומר בכל יום מזמור לדוד ה' אורי וישעי (פרק כ"ז בתהילים) מראש חודש אלול עד יום שמחת תורה, והיא מסוגלת לבטל כל גזירה רעה שנתונה על האדם, וכל האומר פרק זה מר"ח אלול עד אחר שמחת תורה אפילו גזרה רעה נתונה על האדם חס ושלום, מן השמים מבטלו, ומעביר מעליו כל המקטרגים, ומבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות, ויוצא זכאי בדינו, ומובטח לו שלא יחסרו מזונותיו כל השנה". סגולה זו מיוחסת לרב אברהם חמוי זצ"ל מגדולי החכמים בזמן הרב בן איש חי.

הכנתי עוף ממולא באורז שיהיה גם להיום וגם לשבת בבוקר. האם מותר למזוג מהאוכל לסעודת הערב ולהחזיר לפלטה את מה שנשאר לאחר סיום הארוחה בתוך סיר ?

לספרדים אין איסור להחזיר על הפלאטה מאכל יבש אם היה מבושל קודם לכן, ולכן מותר להחזיר את האורז או העוף שנשאר לסיר, ולאשכנזים יש איסור להחזיר כל מאכל על גבי פלאטה, ומכל מקום אם מחזיר את הדבר על גבי קדירת חמין, דהיינו שלוקח את האורז והעוף וישימו אותם בתוך סיר קטן ויניחו את הסיר הקטן על גבי סיר שנמצא על הפלאטה, יהיה מותר הדבר לכולי עלמא. על פי שלחן ערוך (אורח חיים סימן רנ"ג סעיף ב' ושי"ח סעיף ד' ועוד).

האם מותר לקרוא סיפור על אימי השואה ביום שבת?

אסור לקרוא דברים הגורמים לאדם צער בשבת, ועל כן צריך להימנע מקריאת ספרים כאלו ביום שבת.

בתפילת ערבית של מוצאי שבת מישהו מאחורי עדיין לא סיים להתפלל ואני לא יכול לשבת בקדושה של ובא לציון האם אני צריך להמתין עם אמירתו עד שאוכל לשבת או אפשר לומר את הקדושה בעמידה?

לכתחילה כדאי לומר את קדושת ובא לציון בהיותו יושב, משום שקדושת ובא לציון רומזת בתפילה לעולם הבריאה. רמ"ק באור החמה (חלק ב' דף ק"ט עמוד ד'), ובמוצאי שבת הטעם הוא כמופיע בשער הכוונות (דף ס' עמ' ב') להמשיך הארת עולם האצילות אשר בסוד תוספת שבת אל עולם הבריאה, להמשיך תוספת קדושה של שבת בבריאה כדי שתתקיים כל ששת ימי החול עד השבת הבאה, ולכן ראוי לאומרה בישיבה, אמנם אם יש מישהו המעכבו מלשבת יכול לאומרה בעמידה, כיון שישנם פוסקים הנוקטים שצריך לומר קדושת ובא לציון דווקא בציבור ולא ביחיד. רב עמרם גאון השלם (חלק א' דף קס"ה עמ' א') האשכול (חלק א' סימן ט"ו) ועוד. ואף שלהלכה מותר לאומרה ביחיד (חיד"א בקשר גודל סימן י' אות י"א) מכל מקום נראה שעדיף לאומרה בציבור מעומד ולא ביחיד מיושב. ואם יכול להישען על קיר וכדומה, יוצא ידי חובה לכתחילה. (על פי הגמ' בשבועות ל' לגבי רב נחמן שעמד מוטה כי שארי מסאניה).

בתוך סעודת פת הגישו אבטיח למסובים, האם צריך לברך על האבטיח?

בבן איש חי (שנה ראשונה פרשת נשא סעיף ח') כתב שהיה מנהג בזמנו לאכול אבטיח יחד עם פת וגבינה, ועל כן אין צריך לברך כשאוכל אחר הסעודה, כפי שנפסק שכל מיני פירות שבאים בתוך הסעודה, אם אוכלם עם הפת אין צריך ברכה כלל, כיון שאוכלם עם הפת נחשבים לדבר הטפל לפת ואין מברכים עליהם, אבל אם אוכל את האבטיח בסוף הסעודה בפני עצמו ולא מלפת אותו עם הפת, כיון שאינם מעיקר הסעודה יש לברך עליהם ברכה ראשונה, ומכל מקום יוצאים בברכה אחרונה בברכת המזון ואין צריך לברך בורא נפשות על אכילת הפירות. (שלחן ערוך סימן קע"ז סעי' ב')

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

סיפור
לשולחן שבת

עוף 'נקי' ועוף מלוכלך

השיעור של הרב ותלמידיו הופסק למראה ילדה קטנה שעמדה בפתח ובידה תרנגולת שחוטה, במצוות אמה הגיעה הנה, לשאול את רבה של ירושלים הגאון הישיש רבי שמואל מסלנט (יום פטירתו כט באב), לכשרותה של התרנגולת, ונוכחה לדעת שהגיעה באמצע השיעור.

אך הרב הנערץ - שכפקחותו הרבה כן היה טוב ליבו - הפסיק את השיעור ופנה אליה בְּרוֹך: מה רצונך, בתי?

הילדה הקטנה גמגמה במבוכה שאמה שלחה אותה לברר על כשרותו של העוף. הרב סימן לה בידו שתתקרב, ולאחר מספר דקות שבדק את העוף מכל צדדיו, הושיט אותו בחזרה לידיה ואמר לה: לכי נא ואמרי לאמך שטעתה והביאה את העוף הלא נכון. בקשי ממנה לשלוח את העוף השני ששחטה...

לאחר מחצית השעה שבה הילדה ובידה עוף אחר, עיין בו רבי שמואל ופסק מה שפסק.

לאחר שיצאה הילדה תמהו תלמידיו על רוח הקודש שהראה רבם, שכן מהיכן ידע ששני עופות נשחטו היום במשפחה זו?

"לא רוח הקודש ולא נבואה יש כאן", חייך רבי שמואל בענווה, "אלא שבתרנגולת הראשונה לא הייתה כל שאלה. שיערתי מיד שמן הסתם נשחטו היום שני עופות למשפחה זו, ובאחד מהם רק הייתה שאלה, אלא שמרוב לחץ ובלבול נשלחה אלי התרנגולת הראשונה, ולכן ביקשתי שיביאו את הנכונה מביניהן"...

• • •

ומעניין לעניין באותו עניין: בחצר ביתו של ר' יהושע וילנר, יהודי יקר מתושבי ירושלים, גידלו בני הבית תרנגולים רבים מהם הייתה פרנסתם. מדי פעם העניק ר' יהושע בסתר ביצים ואפילו עופות בחינם לתלמידי חכמים עניים מתושבי העיר.

באחד מערבי השבתות, בעת שהמתינו הקהל ל'קבלת שבת' עמד ר' יהושע עם כמה מידידיו בחצר בית הכנסת של רבי שמואל סלנט, וסיפר להם שבחצרו יש עוף מלוכלך מאוד בכינים ובעפר. ספק התעורר בלבו שמא תרנגול זה טרפה הוא, והוא פנה לאחד מגדולי ירושלים בשאלה לגבי כשרותו של העוף. אותו גדול עיין בספרי ההלכה ולא מצא סיבה לאסור. לכן אמר לר' יהושע שהתרנגול כשר.

בעוד ר' יהושע מספר זאת לחבריו, עבר במקום רבי שמואל סלנט, והפטיר תוך כדי הליכה: "אם לדעתי תשאל, התרנגול אינו כשר".

הנוכחים תמהו. הן ידוע שרבי שמואל מחפש תמיד להקל בפסקיו ולא להחמיר, ובפרט כעת כששמע שאחד מגדולי ירושלים פסק להתיר, מה ראה כעת להחמיר ולאסור כנגד דעתו?

רבי שמואל הבין ללבם והבהיר: אמנם אין דין כזה המובא בספרי הפוסקים בקשר לכזה תרנגול.

אך תרנגול רגיל מסוגל לסובב את צווארו ולנקות את עצמו מהלכלוך. אם תרנגול זה מלוכלך יתר על המידה, הסברה אומרת שמפרקתו שבורה ולכן אינו יכול לסובב את ראשו כדי לנקות את עצמו. ומפרקת שבורה - הרי היא טרפה"...

בני ירושלים שמרו את דברי רבם בהתפעלות, ומיד בצאת השבת חשו לביתו של ר' יהושע לבדוק את התרנגול האמור. להפתעתם גילו שאכן מפרקתו שבורה והינו טרף.

כאשר הגיעו הדברים לאוזניו של אותו גדול שפסק להיתר, ושמע כיצד רבי שמואל פסק כנגדו לאסור על סמך הסברה בלבד, נענה בהתפעלות ואמר: "אכן, רבי שמואל סלנט הינו חד בדרא" (יחיד בדורו).

מאמר ראש הישיבה
-המשך-

מבלבולים.

הנביא כמשל

הדוגמה של הנביא היא דוגמה של בלבול קשה מאוד. אבל זה רק משל לכל בלבול שעלול לצוץ במהלך הדורות. בדורות הקודמים היו משיחי שקר וכל מיני "מחדשים" למיניהם, שבזכות אהבת ה' של עם ישראל והדבקות שלהם במצוות, לא שרדו במבחן ההיסטוריה.

גם בדור שלנו יש הרבה שקר, מנהיגים שפועלים מופתים מצד הקליפה ומנהיגי כתות שמסיתים אנשים מהדרך המסורה ועוד בלבולים למיניהם. אבל לא צריך ללכת רחוק יש לנו מספיק בלבולים מהיצר הרע שמשתולל ובפרט בכלי התקשורת, בכלי הטכנולוגיה באינטרנט וברשתות החברתיות.

וזה באמת מבלבל. אבל זה מבלבל רק אם אתה לא חזק בעצמך באהבת ה'. מי שאוהב את ה' ולא מוכן להתפשר על קיום התורה קלה כבחמורה, בוודאי לא יוכל שום דבר לא יוכל להסיט אותו מדרך האמת. זו המציאות.

ושמירת מצוות זה כולל את כל התורה כולה, שמירת שבת צניעות וטהרת המשפחה, זמן קריאת שמע ותפילה, אבל זה כולל גם את המצוות שיש להן פחות "מזל" כמו שמירת הלשון, שמירת העיניים, אהבת כל יהודי. אם הרב שלך או המנהיג שלך או הדרך שאתה הולך בה מקרבים אותך לזה - זה אומר שזו דרך אמתית. אבל אם אתה מרגיש זלזול הקל שבקלים - תברח על נפשך, תיזהר ותישמר, זה ניסיון מה' לדעת עד כמה אתה אוהב את ה'.

למה אברהם אבינו לא התבלבל כהוא זה? למה יהודים מסרו נפשם בכל הדורות על קיום תורה ומצוות? כי הייתה להם אהבת ה', ואהבת ה' זה אומר שדבר ה' שהוא ההלכה חשוב בעיניך יותר מכל דבר אחר בחיים, לעולם לא תתפשר ולא תוותר ובוודאי שלעולם לא יוכל שום גורם לבלבל אותך; ואם אתה לא מצליח לקיים משהו מהתורה, אתה לא נכנע לתאוות ולא מחפש תירוצים, אלא אתה מוסר את נפשך להאריך בתפילה בכל יום עד שאתה מצליח לקיים אותו.

אחים יקרים, תהיו חזקים באהבת ה' ובדבקות בקיום תורה ומצוות בכל מחיר. נכון שלכולם יש יצר הרע ותאוות ולכולנו יש מלחמות קשות. אלה הבלבולים של דורנו וזה מבלבל מאוד. אבל יש לנו גם הדרכה מפורשת של התורה, שקובעת **שמי שחזק באהבת ה' לא מתבלבל**.

מי שאוהב את ה' נלחם ומתעקש על קוצו של יו"ד ולא מניח לעצמו ליפול כי הוא שואף לקיים בשלימות ובמסירות כל דיבור שכתוב בתורה הקדושה. ולכן הוא עומד ומרבה בתפילה על כל נקודה ונקודה שיש בה רצון ה' שהוא לא מצליח לקיים אותה. וגם כשהוא נופל חלילה, הוא יודע שהוא טעה והוא עושה תשובה, ומתחיל מחדש, ומפיק לקחים וקובע לעצמו זמן יומיומי להתפלל שלא יחזור יותר על אותה הטעות.

כך נחנך את עצמנו, ונתפלל להעביר את היסוד הזה לילדינו ובעזרת ה' נצעד לבטח בדרך האמת עד ביאת גואל צדק.

בברכת שבת שלום ומבורך

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

שלום הבית שלי
הרב שלום ארוש שליט"א

בזכותם אנו חיים

ישנם אנשים שטוענים, שהם אינם רוצים להביא ילדים לעולם מחמת שאין להם מספיק פרנסה בשביל ילד נוסף. אין שקר גדול יותר מזה, כי הקדוש- ברוך-הוא נותן פרנסה לכל בריה ובריה, וברגע שנולד ילד, הוא נולד כבר עם הפרנסה שלו.

אדרבה, הרבה אנשים, כל פרנסתם היא בזכות הילדים שלהם, כי להם מצד עצמם לא מגיעה פרנסה, ואילו לנשמה הזאת שהם ילדו מגיעה פרנסה, ונמצא שכל כספם של ההורים שייך לילדם. לכן החשבון שהם עושים הוא מוטעה לחלוטין, כי לא זו בלבד שלא יגרע מפרנסתם מאומה, על ידי שיביאו עוד נשמות לעולם, אלא אדרבה, מי יודע איזו נשמה הם יולידו? אולי הילד הבא זו נשמה שנגזר עליה לחיות בעשירות, ובזכות הילד הזה ההורים יקבלו שפע רב?

האופן היחידי שמתר להימנע מלדת ילדים הוא כאשר ישנה איזו בעיה אמיתית, כגון: בעיה נפשית של ממש, או בעיה של בריאות וכד', וגם זה מותר רק באישור של רב מומחה, שהוא יודע מה הם השיקולים העניינים וההלכתיים שעל ידם ניתן להתיר זאת. וגם אחרי שישנו היתר של רב צריכים להתנהג בדיוק לפי הוראותיו, שאם הוא התיר זאת לתקופה מוגבלת, אזי תכף ומיד כשנגמרה התקופה חייבים להתייצב לפניו ולשאול אותו כיצד להמשיך.

ישנו דיסק מיוחד שלי שמדבר בהרחבה בעניין זה, הנקרא: "ילדים זה שמחה".

וזאת יש לדעת, אחד מהתפקידים החשובים ביותר של נשות ישראל הוא גידול הילדים. כי אין דבר גדול יותר מאשר להיות אמא ומחנכת, שבונה את ביתה ואת כל עם ישראל. והנה, גידול הילדים הוא נושא שנשים רבות מתקשות בו, ואף סובלות בגינו "יסורי נפש. המציאות נותנת, שמחמת שהנשים נמצאות הרבה עם הילדים, הן עוברות איתם ניסיונות בכל מיני תחומים. כגון: הילדים לא שומעים בקולה, שובבים, מזיקים, מלכלכים, בעיות בבית הספר, ילד חולה ל"ע וכו' וכו'. כל זה בוודאי לא קל, אבל זה לא בהכרח צריך לגרום לצער ולייסורים, כמו שנלמד בע"ה. בגלל שנושא גידול הילדים הוא נושא רחב מאד, שמצריך ספר שלם בפני עצמו (ואכן הוצאנו בס"ד שני ספרים בנושא חינוך ילדים), לא נוכל להאריך בו ולהקיף את כולו, אבל בשבועות הקרובים נלמד כמה נקודות עיקריות ויסודיות, שבעזרתן אפשר יהיה להתחיל ללכת בדרך הנכונה. נקודת המוצא של כל נושא גידול הילדים היא הגישה של ההורים לתפקיד בגידול הילדים בשמחה ובאמונה, כאל שליחות נפלאה. אחת מהמצוות הגדולות ביותר שיש בתורה הקדושה היא חינוך ילדים. בהרבה מקומות כתוב בתורה: "והגדת לבנך", "ושיננתם לבניך", "ולימדתם אותם" וכו'. התורה חוזרת ומדגישה את החיוב הגדול בחינוך הילדים, כי מאחר והילדים הם עם ישראל של לעתיד לבוא, ממילא חינוך הילדים הוא הדבר שכל קיום התורה תלוי בו, וכל הגאולה תלויה בו.

הורים שמצליחים עם הילדים, הילדים יהיו כל ימיהם מאושרים. ובמיוחד משני בני הזוג דווקא האישה - אמא טובה זו סגולה להצלחה. ואף אני יודע בנפשי, שכל הצלחתי, ובפרט הכוח לתת ולהשפיע ולקרב את בני ישראל, הוא בזכות יחסה החם של אמי זיכרונה לברכה.

כמה גדולי ישראל העידו שזכו למה שזכו בזכות האם, שהיתה יראת ה', והתפללה ושפכה דמעות עליהם, וטיפלה בהם במסירות, ודחפה אותם לתורה ועודדה אותם וכו'. ידוע שרבינו נחמן מברסלב ביקש, שכאשר יזכירו את שמו יזכירו אותו על שם אמו - פייגא, וזאת משום שהכיר לה טובה על כך שכאשר היה עדיין תינוק בעריסה, הייתה לוקחת אותו בכל פעם אל קבר סבו הבעל-שם-טוב הקדוש, מניחה את העריסה על גבי הקבר ובוכה בדמעות שיש שיזכה להיות צדיק. אמר רבינו, שבזכות תפילותיה ובכיותיה הוא זכה למה שזכה. שערו בנפשכם את גודל הזכות שיש לה, לאמו של רבינו הקדוש, שהרי כל תיקון העולם עומד עליו, וכל הזכות הזאת שייכת לה - אשריה!

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

לאורם נלך
הילולא דצדיקיא

רבי יהודה פתיה
זצוק"ל זיע"א
כ"ז אב תש"ב

רבי יהודה בן הצדיק רבי משה ישועה פתיה זיע"א נולד בשנת תרי"ט. בילדותו התחנך ב"מדרש בית זילכה", ושם נתגלו כישרונותיו המופלאים. במהרה נודע כבקי מופלג בש"ס, בראשונים ובאחרונים, רבי יהודה התמסר לדעת את כל התורה, מראשיתה עד סופה עוד באותה עת הייתה לו נטייה לפרישות וללימוד חכמת הקבלה. כשנודע הדבר לאביו, רבי משה ישועה פתיה , החל ללמוד עמו זוהר וכתבי האריז"ל. רבי יהודה קלט במהרה ושם על לבו את הדברים שלמד עד שידע הכל בעל פה .

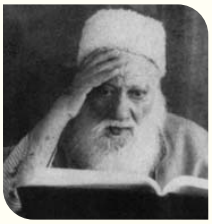

בשנת תרל"ו, בגיל 17, זכה רבי יהודה להיסמך כרב וכמורה הוראה על ידי רבי עבדאלה סומך רבה של בגדאד. כך היה מעשה הסמיכה: פעם אסף רבי עבדאלה סומך מנין בבית מדרשו ורבי יהודה הצעיר נתבקש לעבור לפני התיבה. אחד מהמתפללים התנגד למינוי רווק שעדיין לא נתמלא זקנו להיות שליח ציבור. על כך הגיב רבי עבדאלה :"העל חכם יהודה תערערו שאינו יכול חס ושלום להתמנות שליח ציבור, זה תלמידי וגדול בתורה הוא. כלום מה חסר הוא אלא סמיכה". במעמד כולם הניח שתי ידיו על ראשו ואמר:" הנני סומכו עתה לחכם ישראל, יורה יורה, ידין ידין , והכל יצייתו לדבריו כדין חכם גדול שבישראל". בן 25 שנה היה רבי יהודה כאשר כתב ספרו הראשון בתורת הסוד החיבור נקרא "יין הרקח" , פירוש עמוק על אדרא רבא" ו"אדרא זוטא". ברם הוא הצניע אותו שנים ולא הוציא אותו לאור עד שארע מעשה: בשנת תרס"ה נסע רבי יהודה לביקור בארץ ישראל. ביום השני בהיותו בירושלים נכנס אליו רבי אברהם עדס, אחד מגדולי חכמי הספרדים, ואמר לו כי דבר חשוב מאוד לו אליו. כבודו כתב פירוש על האדרא רבא וזוטא", גילה רבי אברהם, "למה לא הדפסת אותו"? ענה רבי יהודה בתמיהה: "מנין ידוע לכבודו על זה? כי דבר זה לא גיליתי אותו לשום אדם מעולם" השיב לו רבי אברהם שרבי שמעון בר יוחאי בא אליו בחלום ואמר לו :"כי בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים מבבל רב גדול בשם רבי יהודה פתיה אשר כתב פירוש על אדרא רבא וזוטא, וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקש להשפיע עליו שיוצאו לאור". למשמע הדברים הגיב רבי יהודה: "הייתי צעיר לימים, ולא רציתי להוציאו לאור, אך כעת ברור לי כי מן השמים מסכימים לפירושי, בעזרת השם הוציאו לאור בקרוב".

בשנת תרצ"ה עלה רבי יהודה להשתקע בירושלים. רבי סלמאן, שעלה אתו, נפצע קשה בתאונת דרכים מול שער האריות והרופאים התלבטו אם לקטוע לו את רגלו.לדאגת בני ביתו ומשפחתו הרגיע רבי יהודה את אשתו ואמר כי הכל יעבור בשלום והבטיח שרבי סלמאן עוד יעמוד על רגליו וילך כבתחילה- וכן היה.

רבי יהודה , שכינוהו בשם "חכם יאודה" , נודע במעלותיו הרוחניות. היה לעזר לנדכאים ולחולים, והצליח להציל נפשות רבות. עקרות רבות נפקדו בזכותו, ונודע בישועות שהביא. בספרו "מנחת יהודה" הוא כותב על עניינים שונים ביניהם :עניני החלומות "שיוכל האדם להכיר ולהבחין את החלום ההוא אם הוא בא על ידי מלאך או על יד שדין ומזיקין... ובענייני הרוחות הנכנסין בבני אדם וגורמים להם חולי הכפיה רח"ל, וכמה מעשיות כתבתי על זה". ביום ז"ך מנחם אב תש"ב עלתה נשמתו לגנזי מרומים והוא בן שמונים ושלוש שנים. בו ביום נטמן בהר הזיתים, בחלקת הבבלים. זיע"א.

קו האמונה
02-6444250

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

הפצה גוררת ישועה

שוב אנו נפגשים במדור אני אוהב כל יהודי, כשבאמתחתנו עוד סיפור מספורי הפעילים והמפיצים של הרב ארוש להרבות אהבת ישראל וקרוב לבבות.

איך הכרתי את הרב ארוש זה סיפור בפני עצמו. אבל מאז שהתחלתי ללמוד את ספריו ולשמוע את עצותיו המבורכות של הרב הנובעות היישר ממעינו השופע של רבי נחמן מברסלב, השתנו לי החיים והבנתי שהכרת הטובה הגדולה ביותר שיכולה להיות לי היא להפוך להיות מפיץ בעצמי.

התחלתי בפעילות ההפצה כשאני מתמקד בהפצה בבתים.

באחד הימים נקלעתי לביתו של עורך דין פלוני, כשהלה הבין שבידי יש את ספרי הרב ארוש, הוא קיבלני בברכה, לקח בשמחה והודה לי על פעילותי בשטח. הסברתי לו שאני משליחי הרב ועל מטרת פעילותינו, הוא התפעל יותר ויותר. נפרדנו לשלום

***

חלפו ימים. ראש השנה קרב ובא ומאוד חפצתי לנסוע לאומן ראש השנה, אך מה אעשה לצערי הרב הוטל עלי צו איסור יציאה מהארץ עקב חוב שנוצר לי לבנק.

דבר ראשון קיימתי את עצת מורנו הרב שליט"א ועשיתי שש שעות התבודדות שיסורו כל המניעות ואזכה לנסוע לצדיק.

אחר כך התייעצתי עם מכרים, והם ייעצו לי לבקש את רשימת עורכי דין המטפלים בתיק של הבנק ולנסות דרכם להגיע להסכם שיאשר לי לטוס לאומן ראש השנה.

כשקיבלתי את הרשימה לידי נדהמתי לראות את שמו של העורך דין הנ"ל מתנוסס ברשימה.

מיד יצרתי עימו קשר וסיפרתי לו את סיפורי. משמע שאני מתלמידי הרב ארוש שמח מאוד לעזור לי. תוך זמן קצר הצליח להקטין את החוב עד לקרן. את יתרת החוב פרס לי לתשלומים, וסידר לי אישור יציאה מהארץ.

זכיתי להגיע לאומן ראש השנה כשבאמתחתי צרור זכויות של קרוב והפצה, אהבת ישראל אמיתית וקרוב לבבות. וכמובן גם זכיתי לראות את הישועה הפרטית שלי ...

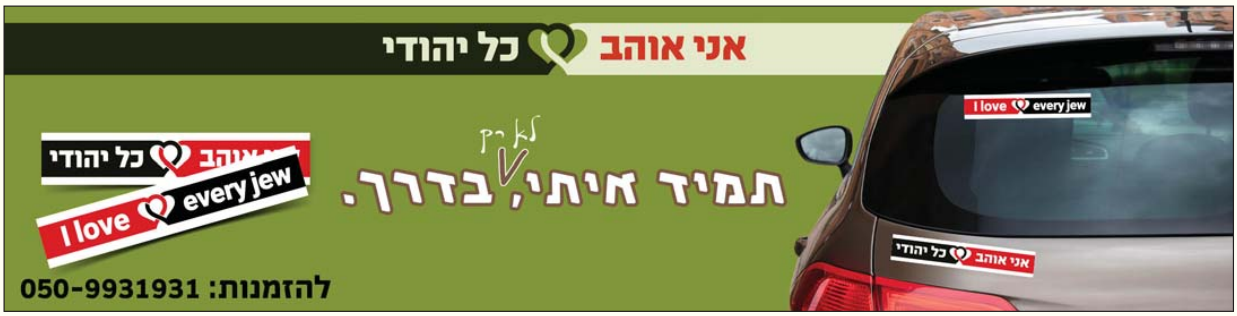

הפעם מתוך מגוון המוסדות ופעילויות הברוכות של הרב שלום ארוש שליט"א נערוך הכרות עם

גני ילדים ובית הספר "שירת מרים" בנשיאותו של הרב ארוש שליט"א אשר הינם לשם דבר.

כבר מגיל הרך ועד גיל הבחרות מוחדרים בבנות ישראל הטהורות חינוך לתורה צניעות ויראת שמים, ערכים ומידות טובות.

בגני שירת מרים ניתן לראות את הצוות היקר והמסור המשקיעות ללא לאות להחדיר בבנות הצעירות תוכן ערכי, לצד למידה מקצועית בכל המישורים תוך שימת לב לצרכיה של כל תלמידה ותלמידה.

יחס חם אישי ואוהב צוות יראות שמים צנועות וצדקניות.

בגנים ובית הספר מענה לימודי ברמה גבוהה לצד החדרת יראת שמים, חינוך להכרת התודה, לימוד וחינוך לאמונה.

הרב ארוש שליט"א מלווה את המוסדות בייעוץ, בברכה ובהכוונה.

"שירת מרים"

אמון ואמונה

לצד

מקצועיות מוכחת

ביה"ס שירת מרים בנות
אמון ואמונה לצד מקצועיות מוכחת

הבנות מקבלות מעטפת רגשית, רוחנית לימודית.

סל מורחב לתלמידות מתקשות, ומתן עזרה במקום: קלינאיות, ריפוי בעיסוק ותרפיסטיות, טיפול רגשי, פסיכולוגי ועוד...

בית הספר מקנה חוגים להעשרה והרחבת ידיעות ופיתוח חושים. בניהם: חוג גיטרה, כינור, חליל צד ועוד...

התלמידות נהנות מצהרונים וארוחות חמות, סיוע ועזרה בהכנת שיעורי בית לגיל הרך ועוד...

למחוננות- רמת העשרה נוספת.

תוכנית שנתית רב ערכית וחינוכית המלווה את התלמידות, תוכניות מושקעות וברמה, וכמובן פעילויות וטיולים שנתיים ומסיבות מחכימים ומהנים.

סלוגן בית הספר שירת מרים הינו: "אמון ואמונה לצד מקצועיות מוכחת." ואכן כל מילה מוחשית ומורגשת. האמון, האמונה המוחדרים בתלמידות, לצד מקצועיות ואיכות, הן מוכחות בהחלט.

התלמידות נבחרות לאחר אישור ועדת קבלה ועמידה בתקנון של התלמידות וההורים.

"שירת מרים" הוא מוסד שלמעשה הוא בית.

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

סיפורי תודה
אמרתי תודה ונושעתי

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

כְּשֶׁהַבֵּן סָטָה מֵהַדֶּרֶךְ

מִישֶׁהוּ אָמַר לִי שֶׁהַבֵּן שֶׁלּוֹ לֹא הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ שֶׁרוֹצֶה שֶׁיֵּלֵךְ. אָמַרְתִּי לוֹ, שֶׁעַד שֶׁהוּא לֹא יֹאמַר תּוֹדָה מֵעֹמֶק הַלֵּב, גַּם עַל הָעִנְיָן הַזֶּה שֶׁיֵּשׁ לוֹ כָּזֶה יֶלֶד, הוּא לֹא יָכוֹל לִסְתֹּר אֶת הַבַּעְיָה אִתּוֹ. וְכָךְ אָמַרְתִּי לוֹ: 'תִּשְׂמַח בְּחֶלְקְךָ, תִּרְאֶה אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בָּזֶה, תְּקַבֵּל אֶת זֶה בְּאַהֲבָה. מַגִּיעַ לְךָ כָּזֶה יֶלֶד, וְגַם זֶה בֶּטַח בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. אִם לֹא הַתִּקּוּן הַזֶּה עִם הַיֶּלֶד, מִי יוֹדֵעַ מַה הָיוּ נוֹתְנִים לְךָ. עַכְשָׁו תַּגִּיד: 'תּוֹדָה רַבָּה לְךָ ה'! מַגִּיעַ לִי! אַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי. וַדַּאי שֶׁזֶּה הַתִּקּוּן שֶׁלִּי'.

וְזוֹ שְׁאֵלָה שֶׁצְּרִיכָה לְעוֹרֵר כָּל אֶחָד: כֵּיצַד יִתָּכֵן שֶׁאָדָם מַאֲמִין בַּה', וְהוּא לֹא מַאֲמִין שֶׁה' הוּא טוֹב? שֶׁהוּא לֹא מַאֲמִין שֶׁה' הוּא צַדִּיק? שֶׁה' הוּא רַחְמָן? אֵיזֶה אֱמוּנָה הוּא מַאֲמִין? וְאִם הוּא מַאֲמִין שֶׁה' הוּא טוֹב, וַה' הוּא רַחְמָן, וַה' הוּא צַדִּיק, אָז לָמָּה הוּא לֹא מְרֻצֶּה מֵהַחַיִּים שֶׁלּוֹ? הֲרֵי הַחַיִּים שֶׁלּוֹ מְסוּרִים בְּיָדָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הַטּוֹב וְהַצַּדִּיק וְהָרַחֲמָן!

בִּשְׁבִיל לָצֵאת מֵהַשִּׁבּוּשׁ הַזֶּה, צָרִיךְ כָּל אָדָם שֶׁתִּהְיֶה לוֹ שְׁאִיפָה רַק לְהַגִּיד תּוֹדָה רַבָּה לַה'. זוֹ צְרִיכָה לִהְיוֹת הַשְּׁאִיפָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁלּוֹ! לִפְנֵי הַוִּדּוּיִים, לִפְנֵי הַתְּשׁוּבָה, לִפְנֵי הַבַּקָּשָׁה. רַבֵּנוּ מְדַבֵּר (ל"מ תנינא, תּוֹרָה ב) עַל תּוֹרָה, תְּפִלָּה וְזִוּוּגִים, וְאוֹמֵר שֶׁבִּשְׁבִיל לִלְמֹד תּוֹרָה בֶּאֱמֶת, וּלְהִתְפַּלֵּל בֶּאֱמֶת וְלַעֲשׂוֹת זִוּוּגִים אֲמִתִּיִּים, צְרִיכִים לוֹמַר תּוֹדָה. כִּי אֶת הָאֱמֶת מְקַבְּלִים עַל יְדֵי תּוֹדָה. שֶׁכְּשֶׁאָדָם אוֹמֵר תּוֹדָה רַבָּה אָז מֵאִיר בּוֹ אוֹר הָאֱמֶת, וְהוּא זוֹכֶה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת, לְכָל הַהַשְׁפָּעוֹת.

וְהַהֶפֶךְ - כַּאֲשֶׁר אָדָם הוֹלֵךְ עִם עַצְבוּת, עִם הַרְגָּשָׁה שֶׁמַּגִּיעַ לוֹ, שֶׁהוּא לֹא מְרֻצֶּה, שֶׁהוּא לֹא שָׂמֵחַ - הַהַרְגָּשָׁה הַזֹּאת סוֹגֶרֶת לוֹ אֶת הַכֹּל. גַּם כְּשֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ מַשֶּׁהוּ מֵה', הוּא מְבַקֵּשׁ בְּכָזֶה אֹפֶן, כְּאִלּוּ שֶׁמַּגִּיעַ לוֹ מַשֶּׁהוּ, וְיָדוּעַ, שֶׁמִּיָּד כְּשֶׁאָדָם רַק חוֹשֵׁב שֶׁמַּגִּיעַ לוֹ, אָז בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה עוֹשִׂים לוֹ שִׁפּוּט מָהִיר, אִם מַגִּיעַ לוֹ מַשֶּׁהוּ, כִּי בַּשָּׁמַיִם לֹא רוֹצִים לִהְיוֹת חַיָּבִים לְאַף אֶחָד, וְכַמּוּבָן, כְּשֶׁפּוֹתְחִים אֶת הַסְּפָרִים אָז רוֹאִים שֶׁמַּגִּיעַ לָהֶם וְאָז הֵם נִפְרָעִים מֵהָאָדָם... ר"ל.

כִּי אֵין שָׁלֹשׁ אֶפְשָׁרִיּוֹת. אוֹ שֶׁאָדָם חַי אֶת הָאֱמֶת לוֹמַר תּוֹדָה רַבָּה לַה', אוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא בְּשֶׁקֶר, וְכֻלּוֹ תְּלוּנוֹת עַל ה'. לָכֵן, גַּם שֶׁאָדָם מוֹדֶה, אֶלָּא שֶׁזֶּה מִן הַשָּׂפָה וְלַחוּץ, לְמַעֲשֶׂה הוּא אוֹמֵר, שֶׁמַּגִּיעַ לוֹ, הוּא רַק אוֹמֵר תּוֹדָה רַבָּה בִּשְׁבִיל הַנִּימוּס. זוֹ טָעוּת! הַתּוֹדָה הִיא לֹא נִימוּסִים - הַתּוֹדָה הִיא אֱמֶת. 'תּוֹדָה רַבָּה', פֵּרוּשׁוֹ שֶׁאָדָם חַי אֶת הָאֱמֶת שֶׁה' לֹא חַיָּב לוֹ, שֶׁלֹּא מַגִּיעַ לוֹ כְּלוּם, שֶׁבֶּאֱמֶת ה' הֵטִיב אִתּוֹ עַד הַיּוֹם בְּחֶסֶד, וְאֵין לוֹ שׁוּם זְכֻיּוֹת.

אמרתי תודה ונושעתי
052-2240696

ילדון חידודון
בין הפותרים יוגרלו מתנות

איזו מצוה המוזכרת בפרשה זו ופעמיים נוספות בספר שמות, משתמשת באותן חמש מילים בדיוק, ולשם מה חוזרת התורה שלוש פעמים על אותם מילים?

תשובה לפרשת ואתחנן:הפסוק שכולל את כל אותיות הא' ב' בפרשתנו הוא דברים פרק ד פסוק לד. הפסוק הנוסף שכולל את כל האותיות הוא בפרשת בשלח (שמות טז טז).

הזוכה: שלום חזן, חיפה.

פתרונות לשלוח למייל | פקס:
al5308000@gmail.com|02-5812252

חיזוקית-
אב | נחמה וישועה

בורא עולם הוא
הבוס הכי טוב שיש.
(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

ילדים אומרים תודה
סיפורים מהחיים

מתנה ושמה תודה
052-2240696

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252

אמרתי תודה וקיבלתי ציון מעולה/ מ. צדיק

יום המבחן הגיע. כמה למדתי חזרתי ושיננתי אי אפשר לתאר.

המורה חילקה את המבחנים, עברתי על השאלות פעם ראשונה וליבי כמעט החסיר פעימה.

כבר מהרגע הראשון הבנתי שככל הנראה לא אוכל לענות על כל השאלות במלואם, דבר שיגרום להורדה משמעותית בציון.

התחלתי לענות על השאלות של המבחן תוך כדי שאני כמעט מתאכזבת מחוסר ההצלחה הצפוי.

ואז נזכרתי בעצת התודה שלמדנו בבית מאת הרב ארוש שליט"א. התחלתי לומר תודה להשם על המבחנים שהצלחתי עד היום ועל המבחן שעכשיו אני ממלאה ולא ממש מצליחה.

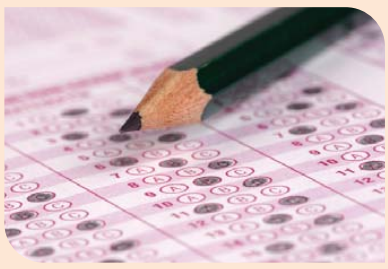

הגשתי למורה את המבחן כשליבי כבד עלי.

עבר שבוע ויותר, המורה חילקה מבחנים. הציון שאכן צפיתי הוא זה שהתנוסס על גבי המבחן 72%!

שוב חזרתי על התודה והודיתי להשם על כל ההצלחות שהיו לי עד היום, על כל המבחנים ועל הכל. הודיתי לו גם על המבחן הנוכחי והציון שלא ממש משמח אותי.

אחר כך אזרתי אומץ וניגשתי למורה בצורה מכובדת. סיפרתי לה עד כמה שהתאמצתי ולמדתי למבחן, עד כמה שאני משקיעה ומשתדלת, אך הפעם היה קשה מתמיד.

המורה נענתה בחיוב ואמרה: "אכן, התאמצותך, השקעתך נכרת להפליא, ציונייך תמיד 90 פלוס. הפעם אני מודעת לכך שהמבחן היה קשה במיוחד.

לאור הנ"ל אני מקבלת את דבריך ובציון לתעודה אתחשב במבחן כממוצע 90%. שמחתי.

אמרתי תודה וקיבלתי ציון מעולה!

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

חינוך באהבה
הרב יצחק אבוחצירא

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

שערי תפילה פרק יב'

בשיחות הר"ן (רלח') מסופר שהיה רביה"ק רבי נחמן זיע"א מדבר עם איש אחד. בתוך כך, שמע אחד שהיה מתפלל תפלת ערבית ואמר: "ותקננו בעצה טובה מלפניך", ואמר אותו האיש במהירות אלו התבות "ותקננו בעצה" וכו'.

וענה רבנו ז"ל ואמר לזה שעמד אצלו: **הראית שזה חוטף במהירות אלו התיבות "ותקננו בעצה טובה" וכו'. הלא אלו התיבות צריכין להתפלל בהתעוררות גדול ובכוונה גדולה מעומקא דלבא מאד מאד, כי זאת היא תפלה יקרה מאד מאד, כי מאד צריכין לבקש רחמים מהשם יתברך שנזכה שייתן לנו השם יתברך עצה טובה שנזכה לידע איך להתנהג וכו'"...**

כמה נכונים הדברים ועד כמה אנחנו רחוקים לפעמים מהתפילה, בזמן התפילה בעצמה.

לכן, אימון לשיחה אישית עם ה' יתברך יקנה בנו את החיבור עם ה' וגם ירגיל אותנו בדיבורי תפילה מתוך התבוננות במה שאנו אומרים, כשנהיה את מה שאנו אומרים נהיה מחוברים לתפילה.

ובוודאי מה שטוב בשבילנו גם מצוין בשביל הילדים. רק הבעיה ה"קטנה" היא, שלא תמיד אנחנו מכירים ומחוברים ל"סוד" הזה של ה"תפילה האישית".

הדרכה לשיחה אישית

ה"סוד" של התפילה האישית, הוא סוד. כי אנחנו לא מורגלים בפרקטיקה של השיחה האישית. וזה לא שאנחנו לא מאמינים בתועלת שלה, או שאנחנו לא עורכים תפילות אישיות, שהרי כולנו עושים זאת מידי פעם ובמיוחד בעת צרה ח"ו, בכותל, בקברי צדיקים וכדו', אך כמעט ולא נמצא, זולתי בצדיקים או צדקניות מן הדור הישן, שישוחחו בינם לבין קונם על כל פרט קטן וגדול מחייהם הגשמיים והרוחניים, ושלא יניחו דבר שלא ישטחוהו בתפילה לפני ה' יתברך. כמו שמספר רבי נתן מברסלב על עצמו, בשיחות הר"ן (רלג') וכן שמעתי אנכי גם כן מפיו הקדוש על דבר קטן ופחות מאד שהיה קצת מוכרח לי. ואמר לי: **"תתפלל על זה להשם יתברך"**.

ועמדתי משתומם. כי היה לי לדבר פלא בעיני להתפלל להשם יתברך על דבר פחות כזה. וגם כי לא היה מוכרח ביותה. ענה ואמר לי רבינו רבי נחמן (בלשון תמה): **"אין זה כבודך שתתפלל להשם יתברך על דבר קטן כזה?!"**... והכלל שעל כל הדברים שבעולם צריכין להתפלל להשם יתברך.

ספר ההדרכה "בשדי יער"

לכן מאחר וכדי לחנך את הילד לשיחה אישית עלינו להיות כאלו, חובה עלינו לשמוע דיסקים וללמוד את הספר הקדוש "בשדי יער" מדריך לשיחה אישית ותפילה שכתב מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א.

לימודים אלו ידריכו אותנו צעד אחר צעד, לקשר רוחני עם ה' יתברך, וכאשר נוביל גם את האשה והילדים לשיחה עם ה' נראה כיצד כל הבית שלנו הופך לבית מקדש מעט.

ההרגל לשוחח עם ה' יתברך, עושה את האדם כבן בית אצל אביו שבשמים, וחייו הופכים חיי השגחה אמונה ובטחון, ובוודאי כאשר חיים עם ה"ריבונו של עולם" בכל צעד ושעל, חיים חיים אחרים לגמרי.

האדם הרגיל בשיחה עם ה' הוא אדם אחר, אחר לגמרי מכל האדם אשר על פני האדמה, הוא אינו זז בלי תפילה ואיננו עושה אף מעשה סתם בלי שיעתיר עליו מקודם, אדם זה הוא ממש "חי את ה' יתברך" והגיע לרמות עבודת ה' גבוהה מאוד וכמובן גם יצעיד את משפחתו בדרך הנפלאה הזו.

מה התכלית

כאשר נתחיל במחשבות, תכונים ופעולות חינוכיות ב"חינוך לתפילה" עלינו להציב את המטרה האמיתית.

המטרה, אינה להביא את הילד לבית הכנסת היום, אלא להביאו לכך שיראה בבית הכנסת את ביתו לאורך שנים רבות. וכן אין מטרתנו לגרום לילד לקום למחרת מוקדם ולהיות בין עשרה ראשונים לתפילת שחרית, אלא מטרתנו שיעשה כך גם בעוד 10 שנים.

שהרי "חינוך" הוא בבחינת "גם כי יזקין לא יסור ממנה" מסיבה זו שיטת העונשים ואפילו שיטת הפרסים אינם "השיטות היחידות" בחינוך.

ויותר מכך, הם לעולם לא יעבדו לאורך זמן, כי הם מביאים את הילד לעשות את הפעולה כאן ועכשיו וכשחרב העונש מסתלקת או כשנפסיק לחלק פרסים, הילד ח"ו עלול להפסיק להתפלל.

כי שיטת העונש ושיטת הפרסים הם רק גורם מפעיל אבל לא גורם מחנך, ולכן בשלבים ראשונים אנו חייבים לעבוד ולהסתפק ב"מנות קטנות" ואם הילד ילך לבית הכנסת ואחרי 5 דקות הוא ירצה לצאת לשחק, עלינו להיות מרוצים מאוד, כי ב"ה התחלנו להשיג מטרה חשובה, והמטרה היא שהילד מגיע לבית הכנסת ומתחיל לראות בו בית. בנוגע לתפילה גם היא בע"ה בוא תבוא.

סיפור קטן בשביל הסוף:

מסופר שהאדמו"ר בעל ה"ברכת אברהם" מסלונים זיע"א שהיה כידוע עמוד התפילה, ששאלו אותו פעם: "הרי אתה כ"כ דבוק בתפילה ואתה בכלל לא שם לב למה שהילדים שלך עושים בזמן הזה, איך תהיה בטוח שהם מתחנכים לתפילה?!"

השיב להם הרבי: "אבא שעומד בתפילה ומשגיח כל הזמן על הילד ומעיר לו הערות, אותו ילד כשיגדל גם יהפוך להיות משגיח שמעיר הערות, מצד שני הילד שלי שרואה אותי מתפלל כשיגדל גם הוא יתפלל. בהצלחה!

בדיחות הדעת

סוס נכנס לקיוסק ומבקש לשתות פחית, המוכר נותן לו פחית והסוס מברך: "ברוך אתה... שהכל נהיה בדברו". המוכר בהלם אומר: בחיים לא ראיתי סוס מברך על שתיה, אומר לו סוס: אחרי שלוש חודשים בהפגנות גם סוס ילמד לברך...

הדלקת נרות

	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:48	20:00	20:39
תל אביב	19:05	20:03	20:36
חיפה	18:58	20:03	20:39
באר שבע	19:05	20:01	20:38

בס"ד בר"ה

פרשת ראה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

כ"ה אב תש"פ | גליון 684

מאמר
ראש הישיבה

עוגן בים סוער

חבלי משיח

אתם יודעים מהם חבלי הגאולה הקשים ביותר? לא, זה לא המחלות ולא המצב הבטחוני וגם לא הגרעין האירני ואפילו לא היצר הרע. כשאגלה לכם את התשובה, אתם תודו לי שאכן זו הבעיה הקשה ביותר. אז מה אתם אומרים?

הקושי הגדול ביותר הוא הבלבול. לא יודעים היכן האמת. לכל שני אנשים יש עשר דעות. מחלוקות בין ציבורים ובתוך ציבורים, חברה קרועה ושסועה. רעיונות חדשים צצים חדשים לבקרים וסוחפים אחריהם את ההמונים. לא ברור מי נגד מי, מה אסור ומה מותר, מה ראוי ומה בלתי ראוי.

גם כאשר הכול ברור, עדיין יש קשיים ויש יצר הרע; אבל כאשר הבלבול חוגג - אז היצר הרע כבר מושל בכיפה. אנשים מיטלטלים כמו בכף הקלע. בני נוער חרדים ודתיים נופלים מהדת, ולצערנו, זה כבר ממש לא רק בני נוער. בעלי תשובה עולים ונופלים ועוברים משברים קשים ואין להם מושיע ומורה דרך שייתן להם יד ויוביל אותם בבטחה בדרך המלך.

כולנו היינו רוצים פתרון, כולנו היינו רוצים עיקרון מנחה אחד ברור שעליו אין ספק ואין מחלוקת. עיקרון שיהווה עוגן בתוך הים הסוער הזה, ועיר מקלט רוחנית שבה אפשר לחיות בבטחה.

הביטוח היחיד

ה' האיר את עיני למצוא את הפתרון בתורה, כמובן, מכיוון בלתי צפוי. יש כמה פסוקים בפרשה שלנו שמאוד מעוררים אותי, ואני סבור ובטוח שבהם טמונה התשובה לשאלה.

התורה אומרת לנו שיום יבוא ויקום בקרבנו נביא או חולם חלום שיעשה אות או מופת שאכן יתקיימו. זאת אומרת שאנחנו נראה ניסים גלויים, אבל אלה ניסים מצד הטומאה. והנביא הזה יתחיל להגיד לנו לעבור על התורה מכוח הניסים שראינו.

> **אתה רואה ניסים עין בעין ובכל זאת ההדרכות של אותו נביא לא עולות בקנה אחד עם התורה הקדושה - מה קורה כאן? מה עושים? במי ובמה להאמין?**
>
> **זה הבלבול הקשה ביותר שיכול להיות.**

כל אחד יכול להבין איזה בלבול עצום דבר כזה יוצר. אתה רואה ניסים עין בעין ובכל זאת ההדרכות של אותו נביא לא עולות בקנה אחד עם התורה הקדושה - מה קורה כאן? מה עושים? במי ובמה להאמין? זה הבלבול הקשה ביותר שיכול להיות.

והתורה מקדימה רפואה למכה ומסבירה היטב שה' יתברך בכבודו ובעצמו יוצר את המציאות הזו. הוא נותן ממשלה לאותו שקרן, ומדוע? כי הוא רוצה לנסות אותנו, לבדוק אותנו: "לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא, כי מנסה ה' אלוקיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את ה' אלוקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם".

הניסיון הוא לדעת אם אנחנו אוהבים את ה' בכל לבבנו ובכל נפשנו, זה הדבר שה' יתברך רוצה למדוד, כי בו תלוי הכול.

כלומר התורה אומרת לנו מפורשות: אם אתה אוהב את ה' בכל לבבך ובכל נפשך - אתה לא תתבלבל גם בניסיון הקשה ביותר. זה הביטוח היחיד שלנו. מתי אפשר לסדוק לך את שיריון האמונה ולהחדיר לך בלבולים ללב? רק כאשר אתה לא אוהב את ה' בכל לבבך ובכל נפשך.

יש פתגם עממי שאומר שאויב חיצוני יכול להזיק לך, רק אם יש לך אויב פנימי בתוכך. רק כאשר אתה קרוע בתוך עצמך ולא אוהב את ה' בכל הלב - רק אז אתה יכול להתבלבל.

הפתרון המעשי

וממילא נבין שהחיסון האמתי כנגד הבלבולים המתחדשים חדשות לבקרים הוא לא למצוא תשובות לבלבולים, אלא פשוט להתחזק לאהוב את ה' בכל הלב, ואז הבלבולים מאבדים גובה, יוצא מהם כל האוויר, ואין להם שום כוח ושום השפעה.

שימו לב. יש כאן פתרון עוצמתי שממש מפורש בתורה, לבעיה שמטרידה את כולנו ושייכת לכולנו, בעיה שהולכת ומתעצמת מיום ליום.

אבל מה זה אומר למעשה? מה הכוונה לאהוב את ה' בכל לבבנו ובכל נפשנו?

התורה בעצמה מבארת את זה בפסוק הבא: "אחרי ה' אלוקיכם תלכו, ואותו תיראו, ואת מצוותיו תשמורו, ובקולו תשמעו, ואותו תעבודו, ובו תדבקון".

לאהוב את ה' זה אומר דבקות מוחלטת במצוות ה', ציות מוחלט לכל אשר יאמר. אחרי שה' יתברך נתן לנו את התורה שמגיעה אלינו בצורת ההלכה וההדרכות של הצדיקים - מאז זה רצון ה' הברור ביותר שעליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע ולא יהיה בו שום שינוי בכל מצב. הביטחון היחיד מפני הבלבולים הוא הדבקות ברצון ה' שבקיום מצוות התורה הקדושה מאל"ף ועד תי"ו.

כאשר ההלכה ברורה ליהודי - הוא לא יוכל לסבול שום עיקום, שום סטייה ושום חריגה, ואז שום בלבול לא יוכל להטעות אותו.

מי לנו גדול מרבי נחמן שהדריך והזהיר אותנו: את הספר שלי תוכלו לעקם ולהבין איך שאתם רוצים, אבל אל תעקמו סעיף קטן בהלכה.

תהיה ישר ותמים, לא עם בשר ודם אלא עם רצון ה' שבתורה, תהיה מוכן למסור נפש על קיום של כל הלכה - ואז מובטח לך שאתה מוגן ושמור

המשך בעמוד 3

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"
רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

אני אוהב ❤ כל יהודי

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

היוצא מסופי תיבות: **"פות'ח א'ת ידך"**, ויכוון גם כן כי **ומשביע"ע** בגימטריא גם כן **חת"ך**.

והנה שם **חת"ך** רמוז גם בפסוק: **"נת'ן לח'ם לכ'ל בשר"** [נתן חסר ו'], האותיות השניות הן **חת"ך**. וזהו ביאור הגמרא, ששאלו למה אומרים "תהלה לדוד", ואם תאמר: **"משום דכתיב ביה פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"**, שרמוז בו שם **חת"ך** שם הפרנסה, **"לימא הלל הגדול דכתיב ביה נותן לחם לכל בשר"**, שרמוז בו גם כן שם **חת"ך** באותיות שניות, ומתרץ **"אלא משום דאית ביה תרתי"**. פירוש, בפסוק **"פות'ח א'ת ידך ומשביע"ע לכל חי רצון"**, רמוז ב' פעמים שם **חת"ך**, מה שאין כן בפסוק: **"נותן לחם לכל בשר"** שרמזו בו רק פעם אחת.

לפי דברינו יש להוסיף תבלין לפרש מה שתירצו בגמרא: **"אלא משום דאית ביה תרתי"**, כי בפסוק **"פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"** יש בו שני ענינים, המשכת פרנסה וגם המשכת חיים, והיינו משום שרמוז בו שתי פעמים **חת"ך**, פעם אחת להמשיך בו מזון לכל חי, ופעם שניה להמשיך בו חיים בבחינת: **"החת"ך חיים לכל חי"**.

הנה מה טוב ומה נעים לסיים מאמר זה, במה שדיבר החכם מכל אדם בשבח התורה (משלי ג-טז): **"אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד"**. ונראה לבאר הענין בזה על פי הידוע כי עסק התורה מסוגל לשמחה, כמו שכתוב (תהלים יט-ט): **"פקודי ה' ישרים משמחי לב"**, לכן מבואר בשלחן ערוך (או"ח סימן תקנד ס"א) כי בתשעה באב אסור לעסוק בתורה שמביאה לידי שמחה.

נמצא לפי זה כי על ידי שאדם עוסק בתורה, הרי הוא זוכה לשמחה האמיתית לעורר בה את השם **חת"ך**, כפי שרמוז בסופי תיבות: **"והיי'ת א'ך שמ'ח"**, ולפי מה שנתבאר הרי שם קדוש זה משפיע פרנסה בבחינת **"פות'ח א'ת ידך"**, ומשפיע גם כן חיים בבחינת **"החת"ך חיים לכל חי"**, לכן יפה אמר שלמה המלך במעלת התורה: **"אורך ימים בימינה"**, מצד שם **חת"ך** המשפיע חיים, **"בשמאלה עושר וכבוד"**, מצד שם **חת"ך** המשפיע פרנסה.

היוצא לנו מכל זה כי בימים אלה, שאנו מצפים לישועת ה' להינצל מהמגפה, ולהמשיך שפע רב טוב של פרנסות שנפגעו, העצה על כך היא לעבוד את ה' בשמחה, שעל ידי זה זוכים לעורר את השם **חת"ך** הרמוז בסופי תיבות **"והיי'ת א'ך שמ'ח"**, ועל ידי זה נזכה להמשיך אריכות ימים בבחינת: **"החת"ך חיים לכל חי"**, ולפרנסה ברווח בבחינת **"פות'ח א'ת ידך ומשביע"ע לכל חי רצון"**.

מכתב קודש מכבוד קדושת האדמו"ר מבעלזא שליט"א

לתועלת הענין הנני מעתיק חלק ממכתב קודש שכתב מורי ורבי כבוד קדושת האדמו"ר מבעלזא שליט"א לרגל המצב השולט בעולם, לעסוק בתורה ובעבודת ה' מתוך שמחה:

אחי ורעי היקרים, אנשי שלומנו החביבים, כל או"א בשמו הטוב יבורך.

הנני נדרש לאשר נשאלתי, כאשר נמצאים אנו כעת בתקופה של חוסר וודאות, לנוכח המחלה המדבקת ההולכת ומתפשטת בכל רחבי תבל - השי"ת ישמרנו ויצילנו מכל נגע ומחלה, ושלא יישמע עוד ח"ו שום שוד ושבר כלל בבתי כל ישראל - ורבים חפצים לדעת מה ה"א שואל מאתנו לעת הזאת, על כן הנני בזה בשורות אחדות מפי ספרים וסופרים כדלהלן.

הן ידוע מדברי חז"ל (שבת ל, ב), כי אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה של מצוה, ולכן לעת הזאת החובה מוטלת על כל אחד ואחד להרבות בעבודת השי"ת מתוך שמחה, וכל שכן, להתרחק ממידת העצבות ומרה שחורה רח"ל, כי העצבות והמרה שחורה הן אֵם כל החולאים ה' ירחם, רק לקיים את מאמר הכתוב (תהלים ק, ב): **"עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה"**, כי אז זוכים (שם ג): **"דעו כי ה' הוא אלקים הוא עשנו ולו אנחנו"** וגו', וממילא זוכים להמתקת הדינים ולהינצל מכל צרה וצוקה נגע ומחלה בעז"ה, וכמו שמבואר באריכות בספה"ק בשם הבעש"ט הק' זי"ע, שברגע שהאדם יודע ומכיר בעת צרה כי **"אכן אתה ק-ל מסתתר"**, שוב **"אין זה הסתרה"** ו**"נתפרדו כל פועלי און"**.

ובספה"ק "נועם אלימלך" (פר' וארא ד"ה או יאמר) כתב: **"והכלל בזה הוא כך, כשרוצים להכניע הקליפה, צריך להיות האדם בשמחה, כי כשהוא שמח אין שם עצבות ותוגה, כשזה קם זה נופל"**.

וכן כתב הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע בספרו "קדושת לוי" (פר' ויצא ד"ה וירא והנה בארי): "שהנה ידוע, שהשי"ת משתוקק תמיד להשפיע טובות על עמו ישראל, אך כביכול הסטרא אחרא מעכב נביעות שפע, **רק בזמן שישראל מתעוררים בשמחה, אז זאת השמחה דוחה את החיצונים מלהמניע השפע מלהשפיע, ואז השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו משפיע שפע ברכה על עמו ישראל"**.

וכן כתב בספה"ק "דברי אמת" להרה"ק מלובלין זי"ע (פר' תרומה ד"ה לראש הפרשה): "ובאמת בהמתקת הדין בא שמחה, **וכן בשמחת הבורא ב"ה נמתק הדין"**.

והדבר מבואר בספה"ק בהרחבה, שכל החולאים והפגעים באים כשמדת הדין מתוחה מחמת איזה קלקול בצנורות השפע, והעצה לכך היא כאמור לעיל, להרבות באתערותא דלתתא בעבודת השי"ת ובתורה ובתפלה בשמחה ובטוב לבב, ועל ידי זה נזכה שהקב"ה ישפיע עלינו באתערותא דלעילא שפע טוב של חסדים מגולים ונזכה להינצל ולהישמר מכל מרעין בישין.

תודתנו וברכתנו נתונות לאלו שנדבו את הוצאת הגליון לזיכוי אחינו בני ישראל

משפחת מהדב הי"ו - לעילוי נשמת אמם האשה החשובה מרת לאה בת וירג'ני ע"ה

לקבלת המאמרים באימייל: mamarim@shvileipinchas.com

רם התורה
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

אריז"ל: חת"ך הוא שם הפרנסה מסופי תיבות פות"ח א"ת ידי"ך והוא גם שם החיים: "החותך חיים לכל חי"

העצה להתפלל על הפרנסה בשם חת"ך ועל ידי זה יזכו גם לחיים בבחינת: "החות"ך חיים לכל חי"

בכח עסק התורה המביאה לשמחה זוכים לשתי בחינות חת"ך: "אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד"

"ולאביו שלח כזאת", יוסף שלח ליעקב אביו עמוד התורה שימשיך בכח התורה שם חת"ך בגימטריא כזא"ת

לח:): **"אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין, שנאמר** (משלי כב-ט) **טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל, אל תיקרי יבורך אלא יברך"**. לעומת זה מצינו שצריך להתרחק ממזון של רע עין, כמו שכתוב (משלי כג-ו): **"אַל תִּלְחַם אֶת לֶחֶם רַע עָיִן וְאַל תִּתְאָיו לְמַטְעַמֹּתָיו"**.

והנה דוד המלך אומר (תהלים סח-ד): **"וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלקים וישישו בשמחה"**. ופירש ה"חתם סופר" זי"ע בדרשותיו (ח"א דף לז טור א) שהצדיקים שמחים **"לפני אלקים"**, אפילו כשיש מדת הדין משם אלקים. ונראה לפרש בזה סיום הכתוב: **"וישישו בשמחה"**, על פי מה שמבואר בספרים הקדושים ששמחה היא סגולה גדולה להמתקת הדינים. וזהו שכתוב בתוכחות של פרשת כי תבוא (דברים כח-מז): **"תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל"**. הרי שאם היו עובדים את ה' בשמחה היו ממתיקים את הדין.

נמצא לפי זה כי על ידי שהצדיקים **"ישמחו יעלצו לפני אלקים"**, אפילו כשיש מדת הדין, הם זוכים להמתיק הדינים, ועל ידי זה **"וישישו בשמחה"**, שהם ששים על השמחה שהביאו לכל ישראל. וזהו הטעם למנהג ישראל תורה לקבל ברכה מהצדיקים, כי מאחר שיש להם טוב עין לשמוח אפילו כשיש מדת הדין, יש בהם כח לברך את ישראל ולהמתיק מהם הדינים בבחינת: **"טוב עין הוא יברך"**.

מעתה ירווח לנו להבין דברי המגיד הקדוש מקוז'ניץ זי"ע, שהקב"ה נותן לירא הכח להמשיך את האות **ע'** להכניסה בתוך אותיות **מו"ת** לעשות צירוף **מעו"ת**, כי אות **עי"ן** זו מקורה במה שיש להם **"עין"** טובה לשמוח תמיד אפילו כשהדין שולט, בבחינת: **"וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלקים"**, לכן ממשיך להם הקב"ה אות **עי"ן** שהיא בבחינת **"טוב עין"**, כדי להמתיק הדינים: **"להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב"**, על ידי המשכת האות **ע'** בתוך אותיות **מו"ת** לעשות צירוף **מעו"ת**.

חת"ך הוא גם שם קדוש: "החותך חיים לכל חי"

כדרכה של תורה הנדרשת בשבעים פנים רחש לבי דבר טוב, לבאר עצתו העמוקה של רבי שמואל בר נחמני, להתפלל על הרעב שהיא סגולה גם כנגד המגפה: **"דכי יהיב רחמנא שובעא לחיי הוא דיהיב, דכתיב פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"**, על פי מה שמצינו חידוש נפלא בענין שם **חת"ך**, שהוא מסוגל לא רק לפרנסה אלא גם לחיים.

דבר זה מקורו ב"שער הכונות" (דרושי יום הכיפורים דף ק טור ג) על הפיוט שאומרים בימים הנוראים (וכל מאמינים): **"וכל מאמינים שהוא זוכר הברית, החותך חיים לכל חי"**, מבאר האריז"ל בלשון קדשו: **"החותך, צריך להגיה החת"ך, והוא שם המפורש יוצא מפסוק פות"ח א"ת ידי"ך סופי תיבות"**. נמצינו למדים מדבריו הקדושים כי שם **חת"ך** הוא לא רק שם קדוש המשפיע פרנסה, אלא הוא משפיע גם כן חיים בבחינת: **"החת"ך חיים לכל חי"**.

והנה עוד מקור ברור בדברי הרמ"א ב"דרכי משה" על ה"טור" (או"ח סימן תרה אות ג), שהביא בשם שו"ת מהר"י ווייל (סימן קצא) [הובא ב"מגן אברהם" (שם ס"ק ג)], כי כשמקיים מנהג הכפרות באומרו: **"זה חליפתי, זה תמורתי, זה כפרתי"**, יכוון כי **ח'ליפתי ת'מורתי כ'פרתי** ראשי תיבות שם **חת"ך** הממונה על החיים, ויחשוב בלבו שהוא חייב מיתה אלא שהתרנגול הוא כפרה במקומו, ועל כך אנו אומרים: **"זה התרנגול ילך למיתה ואני אכנס ואלך לחיים טובים ארוכים ולשלום"**. הרי מבואר כי שם **חת"ך** הוא גם שם החיים: **"החת"ך חיים לכל חי"**.

שם חת"ך שם הפרנסה ושם החיים

ונראה להשוות בין שתי השמועות בענין שם **חת"ך**, שהוא שם הפרנסה וגם שם החיים, כי שם **חת"ך** הוא אמנם שם הפרנסה, כמו שנרמז בסופי תיבות **"פות"ח א"ת ידי"ך"**, אולם מאחר שלמדנו מדברי רבי שמואל בר נחמני שהקב"ה משביע מזון רק לחיים, לכן משפיע הקב"ה בשם זה חיים בבחינת: **"החת"ך חיים לכל חי"**, כדי שיוכל אחר כך להשפיע להם מזון. נמצא לפי זה כי שתי השמועות בענין שם **חת"ך** עולות בקנה אחד כפתור ופרח.

מעתה יאירו עינינו להבין דברי רבינו האריז"ל, כי באומרו: **"פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"**, צריך לכוון ב' פעמים **חת"ך**, היינו כנגד המשכת הפרנסה וכנגד המשכת החיים, כי באומרו **פות"ח א"ת ידי"ך**, צריך לכוון בסופי תיבות שם **חת"ך** להמשיך מזון מידיו הפתוחות, ובאומרו **"ומשביע לכל חי רצון"**, צריך לכוון כי **ומשבי"ע** בגימטריא **חת"ך**, להמשיך משם זה חיים בבחינת **"החת"ך חיים לכל חי"**, והיינו על ידי שהקב"ה ממשיך מזון לחיים: **"דכי יהיב רחמנא שובעא לחיי הוא דיהיב"**, וזהו שאמר: **"ומשביע לכל חי רצון"**.

הנה כי כן הרווחנו להבין עצתו הנפלאה של רבי שמואל בר נחמני, איך להינצל משתי הגזירות רעב ומות אף שאין מתפללים על ביטול גזירה אחת, דהיינו שיתפללו על הפרנסה ויכוונו בפסוק **"פות"ח א"ת ידי"ך"** סופי תיבות שם **חת"ך** שהוא שם הפרנסה, וממילא יוושעו גם מגזירת המיתה, שהרי שם זה משפיע גם כן חיים בבחינת: **"החת"ך חיים לכל חי"**.

וזהו שהביא רב שמואל בר נחמני הוכחה לעצתו: **"דכתיב פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"**, שבפסוק זה רמוז ב' פעמים **חת"ך**, פעם אחת בסופי תיבות **פות"ח א"ת ידי"ך** כנגד שם **חת"ך** המשפיע מזון לכל הנבראים, ופעם ב' במה שכתוב: **"ומשבי"ע לכל חי רצון"**, כנגד שם **חת"ך** שהקב"ה משפיע בו חיים לכל חי, נמצא כי אם יתפללו על הפרנסה יוושעו ממילא גם מגזירת המות.

ביאור הגמרא שאומרים "פותח את ידך" "משום דאית ביה תרתי"

והנני להעלות על שלחן מלכים, כי על פי האמור יפתח לנו פתח לבאר מה ששנינו בגמרא (ברכות ד':):

"כל האומר תהלה לדוד ["אשרי יושבי ביתך"] **ג' פעמים בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא. מאי טעמא, אילימא משום דאתיא באלפא ביתא** [שהפסוקים מסודרים לפי סדר האל"ף בי"ת], **לימא** (תהלים קיט) **אשרי תמימי דרך דאתיא בתמניא אפי, אלא משום דכתיב ביה פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, לימא הלל הגדול דכתיב ביה** (שם קלו-כה) **נותן לחם לכל בשר, אלא משום דאית ביה תרתי"**. ופירש רש"י: **"דאתי באל"ף בי"ת, ויש בו שבח הכנת מזון לכל חי"**.

וכתב ה"בן יהוידע" על אגדות הש"ס (שם), לפרש בדרך רמז מה שתירצו בגמרא הטעם שאומרים "תהלה לדוד" **"משום דאית ביה תרתי"**, על פי מה שהבאנו בשם רבינו האריז"ל כי כשאומר: **"פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"**, יכוון לשם הפרנסה **חת"ך**

רם התורה
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

מקרא זה על חג הסוכות: **"שובע שמחות, אל תהי קורא כן אלא שבע שמחות, אלו שבע מצוות שבחג, ואלו הן ד' מינין שבלולב וסוכה חגיגה ושמחה"**. לכן כמו שמצינו בתורה אצל חג הסוכות זמן שמחתנו: **"והיי'ת א'ך שמ'ח"** סופי תיבות **חת"ך**, כן רמז דוד המלך בפסוק זה המדבר על שמחת חג הסוכות: **"נעימו'ת בימינ'ך נצ'ח"** סופי תיבות **חת"ך**.

"ולאביו שלח כזאת" שם חת"ך בגימטריא כזא"ת

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, לבאר בזה מה שכתוב בפרשת ויגש אחרי שנתוודע יוסף לאחיו (בראשית מה-כג): **"ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נושאים מטוב מצרים"**. ופירש רש"י: **"כזאת, כחשבון הזה"**. ונתייגעו המפרשים להבין מה ביקש רש"י ללמדנו במה שפירש: **"כזאת, כחשבון הזה"**.

מצינו על כך ביאור נפלא משני קדושים המתנבאים בסגנון אחד, הלא הם הרה"ק רבי ישראל מרוז'ין זי"ע [הובא ב"עירין קדישין"] והרה"ק מהרצ"ה מזידיטשוב זי"ע [הובא ב"עטרת זקנים" פרשת יתרו], על פי מה שלמדנו מדברי רבינו האריז"ל כי שם **חת"ך** הוא שם הפרנסה, שהקב"ה משפיע בו פרנסה לכל חי.

והנה באותו זמן שיוסף היה מושל במצרים היה רעב בכל הארץ, ומטעם זה שלח יעקב אבינו את השבטים לקנות בר במצרים, לכן כאשר גילה יוסף ליעקב על ידי אחיו שהוא חי במצרים, שלח אליו בקשה מיוחדת שיתפלל על הפרנסה בשם **חת"ך**. וזהו רמז הכתוב: **"ולאביו שלח כזאת"** - **כזא"ת** בגימטריא **חת"ך** שם הפרנסה. וזהו שרמז רש"י במתק לשונו: **"כזאת, כחשבון הזה"**, פירוש כחשבון הגימטריא של תיבת **כזא"ת** שהיא **חת"ך**.

ונראה להוסיף תבלין לדבריהם הקדושים, על פי הידוע שכל כ"ב שנים שלא ידע יעקב שיוסף חי לא שרתה עליו שכינה, כמו שכתוב אחרי שנודע לו שיוסף חי במצרים (שם כז): **"ותחי רוח יעקב אביהם"**. ופירש רש"י: **"שרתה עליו שכינה שפירשה ממנו"**. וכתבו התוספות (ב"ב קכא. ד"ה יום) הטעם משום שהיה שרוי באבלות, ואין השכינה שורה אלא מתוך שמחה של מצוה.

הנה כי כן ירווח לנו להבין הטעם ששלח יוסף לבקש מיעקב אביו **כזא"ת** בגימטריא שם הפרנסה **חת"ך**, כי אחרי שגילה ליעקב על ידי אחיו שהוא חי ומושל במצרים, ידע בבירור שיתמלא יעקב שמחה גדולה, לכן הוא מסוגל להמשיך פרנסה לעולם משם **חת"ך** היוצא מסופי תיבות **"והיי'ת א'ך שמ'ח"**, ומילא יעקב את בקשתו כמו שפירש רש"י (בראשית מז-יט): **"מכיון שבא יעקב למצרים באה ברכה לרגליו והתחילו לזרוע וכלה הרעב"**.

רבי ברוך ממעזיבוז' זי"ע: "והיי'ת א'ך שמ'ח" סופי תיבות חת"ך שם הפרנסה, כי שמחה היא סגולה לפרנסה

ביאור דברי האריז"ל שצריך לכוון ב' פעמים שם חת"ך בפסוק: "פות'ח א'ת ידי'ך ומשבי"ע לכל חי רצון"

עצתו של רבי שמואל בר נחמני בעת המגפה והרעב: להתפלל על הרעב ועל ידי זה יוושעו גם מהמיתה

המגיד מקוז'ניץ זי"ע: הקב"ה נותן לצדיקים אות ע' שיכניסו בתיבת מו"ת ועל ידי זה נעשה צירוף מעו"ת

הטעם שצריך לכוון גם במילת ומשבי"ע בגימטריא חת"ך

דבר בעתו מה טוב לברר מקחו של צדיק, מה שהבאנו בשם רבינו האריז"ל כי באומרו: **"פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"**, צריך לכוון ב' פעמים שם **חת"ך**, פעם אחת בסופי תיבות **פות'ח א'ת ידי'ך**, ופעם שניה במילת **ומשבי"ע** שהיא גם כן בגימטריא **חת"ך**, וצריך להבין מהו הענין לכוון ב' פעמים שם **חת"ך** בפסוק זה.

כעבדא קמיה מאריה אחיזנא בשולי גלימתו לבאר ענין זה בדרך השוה לכל נפש על פי מה ששנינו בגמרא (תענית ח:):

"בימי רבי שמואל בר נחמני הוה כפנא ומותנא, אמרי היכי נעביד, ניבעי רחמי אתרתי לא אפשר, אלא ליבעי רחמי אמותנא וכפנא נסבול. אמר להו רבי שמואל בר נחמני, ניבעי רחמי אכפנא, דכי יהיב רחמנא שובעא לחיי הוא דיהיב, דכתיב פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון".

פירוש, בימי רבי שמואל בר נחמני היה רעב ומיתה, אמרו חכמים איך נעשה, אם נבקש רחמים על שני הדברים אי אפשר, כי אין מתפללים על שני דברים, אלא נבקש רחמים על המיתה ואת הרעב נסבול. אמר להם רבי שמואל בר נחמני, נבקש רחמים על הרעב, כי כשהקב"ה נותן שובע לחיים הוא נותנו, כמו שכתוב: **"פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"**, נמצא כי על ידי שנתפלל להינצל מן הרעב נינצל גם מן המיתה.

ב"אמרי נועם" (פרשת בראשית דיבור הא') מביא על כך ביאור נפלא בשם המגיד מקוז'ניץ זי"ע, על פי מה שהביא ב"תולדות יעקב יוסף" (פרשת נח) בשם הבעש"ט הקדוש זי"ע, שכל גזר דין שיורד מן השמים הוא על ידי אותיות, וכשנגזרת ח"ו גזירה רעה על האדם, יכול הצדיק בתפלתו להפוך את הצירוף של הגזירה מצירוף רע לצירוף טוב.

לפי זה מבאר המגיד מקוז'ניץ, כי כאשר נגזרת ח"ו גזירת מיתה אז הגזר דין הוא אותיות **מו"ת**, ועל ידי תפלת הצדיק נותן לו הקב"ה כוח להמשיך אות **ע'** כדי להכניסה בתוך אותיות **מו"ת**, ונעשה מזה צירוף **מעו"ת**. נמצא כי על ידי זה לא רק שהאדם ניצול ממות, אלא זאת ועוד שהוא זוכה למעות להתפרנס בשפע.

על פי האמור הוא מוסיף לפרש כמין חומר רמז הפסוק (תהלים לג-יח): **"הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו"**, הקב"ה נותן ליראיו הכוח להמשיך את האות **עי"ן**, כדי **"להציל ממות נפשם"**, על ידי שיכניסו את האות **ע'** בין אותיות **מו"ת** ונעשה מזה צירוף **מעו"ת**, ועל ידי זה לא רק שמציל **ממו"ת** נפשם, אלא זאת ועוד **"ולחיותם ברעב"**, כי נמשך להם שפע של פרנסה מצירוף **מעו"ת**.

הנה כי כן זהו שייעץ רבי שמואל בר נחמני לאנשי העיר שסבלו ממגפה ומרעב, שיתפללו על הרעב שישפיע להם הקב"ה **"מעות"** לקנות את מזונם, ועל ידי זה יזכו להינצל גם ממיתה, שהרי הקב"ה משפיע **מעו"ת** על ידי שהוא מכניס את האות **ע'** בתוך אותיות **מו"ת**, וממילא מתבטלת גם גזירת המיתה. אלו דבריו הקדושים.

הצדיקים ממשיכים את האות עי"ן בהיותם טובי עין לשמוח תמיד

ונראה להוסיף תבלין לבאר דברי המגיד מקוז'ניץ זי"ע, איך זוכים הצדיקים להמשיך את האות **ע'** בתוך אותיות **מו"ת**, על פי מה שדרשו בגמרא (ב"מ קז:) מה שכתוב (דברים ז-טו): **"והסיר ה' ממך כל חולי, אמר רב, זו עין"**. ופירש רש"י: **"דבר שכל החלאים תלויים בו וזו עין רעה"**. ומפרש בגמרא: **"רב לטעמיה, דרב סליק לבי קברי"**, רב עלה לבית הקברות, **"עבד מאי דעבד"**, עשה מה שעשה, **"אמר תשעים ותשעה [מתו] בעין רעה ואחד בדרך ארץ"**.

נמצינו למדים כי רוב בני אדם מתים בעין רעה, ומאחר שכלל גדול הוא (סוטה יא.): **"מדה טובה מרובה ממדת פורענות"**, נשכיל להבין כי על ידי עין טובה זוכים לחיים. וכן מצינו בענין המזון שהברכה שרויה בטוב עין, כמבואר בגמרא (סוטה

רם התורה
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

שבילי פנחס

"והיי'ת א'ך שמ'ח" סופי תיבות חת"ך

על ידי שמחה מעוררים את השם הקדוש חת"ך שהוא סגולה לעצירת המגפה ולהמשכת פרנסה

בימים הללו אשר אחינו כל בית ישראל בכל קצווי תבל מצפים לישועת ה', להינצל מהמגפה בעקבות נגיף קטלני המשתולל בעולם, ולהמשיך שפע רב טוב של פרנסה, בעקבות פרנסות רבות שירדו לטמיון, דבר בעתו מה טוב להתבונן במה שמצינו בפרשתנו פרשת ראה סגולה נפלאה לעצירת מגפות ולהמשכת פרנסות, בפסוק הנאמר בחג הסוכות (דברים טז-יג): **"חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים... ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך... שבעת ימים תחוג לה' אלקיך במקום אשר יבחר ה', כי יברכך ה' אלקיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח".**

בספר "בוצינא דנהורא" מביא בשם הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעז'יבוז' זי"ע, שדיבר בקדשו כי מדת העצבות מקלקלת מאד את הפרנסה, לכן יזהר כל אדם להיות תמיד בשמחה שהיא סגולה גדולה לפרנסה ברווח. והוסיף על כך רמז נפלא במה שכתוב בפרשתנו: **"והיי'ת א'ך שמ'ח"**, סופי תיבות למפרע **חת"ך** שהוא שם קדוש המשפיע פרנסה בעולם.

מקור הדבר בענין שם **חת"ך** שהוא שם הפרנסה, ב"שער הכוונות" לרבינו האריז"ל (תפלת השחר דרוש א דף יח.), כי באומרו הפסוק (תהלים קמה-טז): **"פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, סופי תיבות פות'ח א'ת ידי'ך חת"ך, והוא שם קדוש המכונה בספרי המקובלים שם הפרנסה".** והוסיף האריז"ל שצריך לכוון גם כן כי **ומשבי"ע** בגימטריא שם **חת"ך** [אי"ה להלן נבאר הטעם שרמוז כאן שם **חת"ך** ב' פעמים].

כל הברכות הן מהשכינה השורה מתוך שמחה של מצוה

ויש לפרש הטעם ששמחה היא סגולה להמשכת פרנסה, על פי הידוע כי כל הברכות הן בזכות השכינה הקדושה שהקב"ה משרה בעולם, כמו שכתוב (שמות כ-כא): **"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך".** ובמשנה (אבות פ"ג מ"ו) למדו מכאן שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שכינה שרויה אצלו, הרי מבואר שהקב"ה אומר: **"בכל המקום אשר אזכיר את שמי"**, שתקדיש מקום להשראת שכינתי, **"אבוא אליך וברכתיך".**

והנה ידוע שאין הקב"ה משרה שכינתו אלא מתוך שמחה של מצוה, כמו ששנינו בגמרא (שבת ל.): **"שאין שכינה שורה, לא מתוך עצבות, ולא מתוך עצלות, ולא מתוך שחוק, ולא מתוך קלות ראש, ולא מתוך שיחה, ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר** (מלכים ב ג-טו) **ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'".**

הנה כי כן מטעם זה רמז הקב"ה שם הפרנסה בסופי תיבות הפסוק: **"והיי'ת א'ך שמ'ח"**, כי רק בזכות השמחה של מצוה זוכים להשראת השכינה, שבזכותה אנו זוכים לכל הברכות. ויש לומר כי מטעם זה כתוב: **"והיית אך שמח"**, וידוע (רש"י פסחים ה: ד"ה אך חלק) כי בכל מקום שנאמר **"אך"** הרי זה בא למעט, לפי האמור יש לומר שזה בא למעט שמחה שאינה של מצוה, שמגרשת את השכינה ומונעת את כל הברכות. וזהו שאמר: **"והיית אך שמח"**, אך בשמחה של מצוה.

יומתק לפרש בזה מאמר התנא (אבות פ"ד מ"א): **"איזהו עשיר השמח בחלקו"**, כי מאחר שהוא שמח בחלקו מפאת אמונתו הגדולה, שהקב"ה זן ומפרנס לכל אחד את חלקו הראוי לו לטובתו, לכן בזכות השמחה הוא זוכה להשראת השכינה, ועל ידי זה יוסיף הקב"ה להשפיע לו שפע רב טוב משם **חת"ך** הרמוז בפסוק: **"והיי'ת א'ך שמ'ח".**

חג הסוכות הוא זמן שמחתנו כי העולם הוא רק דירת עראי

הנה מה טוב ומה נעים להבין בזה, מה שבחר הקב"ה לגלות לנו את שם הפרנסה בפסוק: **"והיית אך שמח"** הנאמר בחג הסוכות, שהוא **"זמן שמחתנו"** שאנו שמחים בו שמחה של מצוה, כמו שכתוב **"ושמחת בחגך".** וזהו הטעם שתיקנו לומר בתפלת מוסף לחג הסוכות: **"ותתן לנו ה' אלקינו באהבה את יום חג הסוכות הזה זמן שמחתנו"**, על כן בחג הסוכות שהוא זמן שמחתנו כתוב: **"והיי'ת א'ך שמ'ח"** סופי תיבות **חת"ך.**

ונראה לבאר הטעם שהגדירו אנשי כנסת הגדולה את חג הסוכות: **"זמן שמחתנו"**, יותר מחג הפסח ומחג השבועות, כי רוב העצבות שיש בעולם הוא מפאת שאין האדם שמח בחלקו, כמבואר במדרש (קהלת רבה א-יג): **"אין אדם יוצא מן העולם וחצי תאוותו בידו"**, אבל אם היה מאמין באמונה שלימה במה ששנינו במשנה (אבות פ"ד מט"ז): **"רבי יעקב אומר, העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא, התקן עצמך בפרוזדור כדי שתיכנס לטרקלין".** לא היה מתעצב כלל שהרי העולם הזה הוא רק דירת עראי.

והנה בגמרא (סוכה ב.) דרשו מקרא שכתוב בפרשת אמור (ויקרא כג-מב): **"בסוכות תשבו שבעת ימים, אמרה תורה כל שבעת הימים צא מדירת קבע ושב בדירת עראי".** וביאר האלשיך הקדוש הרמז בזה, כדי שישים האדם על לבו כי שבעה ימים שהם רמז על שבעים שנות חיי האדם בעולם הזה, הן רק בבחינת דירת עראי ולא דירת קבע.

הנה כי כן מטעם זה חג הסוכות הוא **"זמן שמחתנו"**, כי הלקח הנשגב שאנו למדים מהסוכה שהעולם הזה הוא רק דירת עראי, נותן מענה של שמחה לכל ישראל לשמוח בחלקם בעולם הזה, ביודעם ידיעה ברורה שכל מה שהם סובלים בעולם הזה, הוא בבחינת זיכוך לקראת השכר הגדול שיזכו לקבל בדירת קבע בעולם הבא, ועל ידי זה זוכים לכל הברכות בבחינת: **"איזהו עשיר השמח בחלקו"**, כפי שרמוז בכתוב **"והיי'ת א'ך שמ'ח"** סופי תיבות **חת"ך.**

ויש להוסיף פרפרת בכתוב (תהלים טז-יא): **"תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח".** וכתב ב"אמרי יוסף" (מועדים הקפה ד דרוש ב): **"נעימו'ת בימינ'ך נצ'ח"** סופי תיבות **חת"ך.** בספר "ויצבר יוסף" להרה"ק רבי יהוסף מקאסאני זי"ע (ליקוטי תהלים שם) הוסיף כי שאר האותיות: **נעימ"ו בימי"נ נ"צ** גם כן בגימטריא **חת"ך**, כנגד ב' פעמים **חת"ך** הרמוזים בפסוק: **"פ'ותח א'ת י'דך ומשבי"ע לכל חי רצון".**

לפי האמור יש לבאר איך שייך שם הפרנסה לפסוק זה, על פי מה שדרשו במדרש (ויק"ר ל-ב)

רם התורה
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

שכונה, ולמדו יחדיו באותם מוסדות.
משהחלה התדרדרותו של החבר המקולקל, ניסה בכל מיני דרכים ופיתויים קשים שהיו ברשותו להשפיע עליו גם כן כדי להפילו עימו. - כנראה שלא רצה להפסיד חבר טוב וקרוב כל כך, וגם כדי שיהיה לו החבר למגן על תעלוליו הרעים והמשוקצים, ושלא יהיה לבדו בדד במערכה...
אולם הוא מצידו ניסה בכל האופנים להתנתק מהחבר הקלוקל, הוא הרגיש שהשפעתו השלילית של החבר מפריעה לו עד מאד, ומנסה להכניסו פעם אחר פעם אל הפח הטמא של המים הזדונים רחמנא ליצלן. והחל לחשוש ולדאוג לעתידו הרוחני, מי יודע לאיזה תאוות והבלים עוד מסוגל אותו חבר למשוך אותי, הרהר הבחור בדאבון לב. - אבל לא ידע כיצד ואיך יוכל להתפטר ממנו, מאחר שהוא פשוט 'נדבק' אליו בכל מקום, ולא נתן מנוחה לנפשו, ועל אחת כמה וכמה לנשמתו.
יום אחד כשהכאב והמרירות התגברו והציקו לו מאד, הוא קם ונסע אל העיר 'מונרו' יצ"ו, לציון קדשו של רבו הגה"ק מסטמאר זי"ע שבפאתי קרית יואל המעטירה. הוא השתטח על הקבר, ושפך שם צקון לחשו בדמעות רותחות ובלב קרוע ושבור לפני השם יתברך, וביקש שיהיה לו הצדיק למליץ יושר בעולם האמת, לחלצו מסבך השפעת החבר הרע הזה.
[עיין בספר הק' "על הגאולה ועל התמורה" לרבינו בעל ההילולא זצוק"ל (אות קח), שהאריך בענין התפילה על קברי הצדיקים, שיש בו סוד התדבקות נפש בנפש, עיין במתק דברי קדשו].
והנה תיכף כשחזר מן הציון הקדוש אל הישיבה, פוגש הוא באותו 'פערשון' החבר הנודע, שהגיע אל הישיבה כדי לחפש אחריו. "היכן הייתָ?" מתנפל עליו חבירו, חיכיתי עליך זה עידן! הנה בעוד זמן מה מתחילה במרכז העיר תכנית בילוי מעניינת מאד... חבל לך להפסיד כזו הזדמנות! הבה נלך יחדיו, יהיה שמח וכיף!...
הבחור כמובן סירב בנימוס אבל בתוקף, הוא חזר שוב והסביר לחברו, את מה שכבר הסביר לו פעמים רבות, שאין פניו למקומות שכאלה כלל וכלל! הוא יושב והוגה באוהלה של תורה הטהורה, והוא שייך אך ורק לספסלי הישיבה הקדושה! - הפעם פקעה סבלנותו של החבר, הוא התרגז וקצף עליו, וכי זה נקרא חבר?! - אם כך סינן הבחור, אינני רוצה להכיר אותך יותר... והנני נפרד ממך לנצח!
הוא עזב אותו אפוא לדרכו, ומאז ועד היום שנים רבות אחר כך, לא פגש בו עוד אפילו פעם אחת, לשמחתו הרבה!
כך ניצל בזכות אותה תפילה שבקעה מעומקא דליבא, ובזכות הצדיק הקדוש בעל ההילולא, מהשפעה קשה ורעה של חבר רע, המסוכנת להוריד האדם אלי פי שחת, רחמנא ליצלן.
ולמדנו כאן, שכשם שהיה זה הצדיק בחיים חיותו מקרב את ישראל אל אביהם שבשמים, אף לאחר פטירתו משפיע עלינו מגנזי מרומים, מה הכא עומד ומשמש אף התם, זכותו הגדולה תגן עלינו ובעדנו ובעד כל בית ישראל, אמן.

[שיחה לכבוד היא"צ דהרה"ק מסטמאר זי"ע]

טיב המועדים

ויטו שכם אחד לעבדך

על ידי האחדות זוכה להמליך את שמו יתברך בעולם ולצאת זכאי בדינו

◆ *האחדות הוא תנאי לביסוס המלוכה* ◆

עומדים אנו על פתחה של חודש אלול, כהכנה דרבה לראש השנה שבו אנו מסלקין את שטו הגדול והקדוש בעולם 'אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם', והוו העניין שעליו אנו מתפללים בתפילת היום "מלוך על כל העולם כולו בכבודך, והינשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל אדצך, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

לעת הזאת צריכים אנו לדעת כי בשעה שאנו קרבים להגיש את כתר המלוכה לפני הבורא כל העולמים ולהמליכו על כל העולם כולו, הרי שקודם לכל צריך שיהיה אומה עם מי להחיל את המלוכה, שהלא אין מלך בלא עם ולשם כך צריך כל העם להיות באחדות השלימה, להטות שכם ולעבדו בחטיבה אחת, כי כאשר העם מפוזר ומפורד באגודות אגודות ואחד שונא ומתעב את חברו הרי זה גורם פגם בשלטות המלוכה.

לפיכך, כהכנה לקראת היום הגדול והקדוש הזה שאומרים בו 'מלוך על כל העולם כולו – ה' אלוקי ישראל', צריך שיהיו כל קהל עדת ישראל כאיש אחד בלב אחד ללא שום שנאה ופירוד לבבות, כי המלך הוא לב כל העם (עיין רמב"ם מלכים פרק ג הלכה ו) ותנאי למלכות הוא שיהיו כל העם באהבה ואחווה ורעות, ואז יהיה ה' למלך על כל הארץ ויהיה ה' אחד ושמו אחד, אחיד בארעא ואחיד בשמיא.

◆ *יום תרועה מלשון חיבה ורֵעוּת* ◆

פלא פלאים כתב הרוקח בעל 'הבית אהרן' מקארלין זי"ע (ראש השנה ד"ה 'בליל'), שאין באפשרי לקבל את היום הקדוש הזה אלא על ידי אחדות ורֵעות, וסמך את אדנינו על יסוד הכתוב (במדבר כט, א) "יום תרועה יהיה לכם", 'תרועה' הוא לשון של 'רֵעות', ועל פי זה הוא פשיט את כל הפסוק שם "בחודש השביעי באחד לחודש וגו' יום תרועה יהיה לכם", דהיינו שבאחד לחודש השביעי שהוא ראש השנה צריכים כל קהל עדת ישראל להיות באחדות ובחיבת 'באחד'.
בדרך זה מפרש הבית אהרן את הכתוב (מכילתא יתרו, ט) "והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד", ואומר, שבא הכתוב להשמיענו שכאשר יהיו ישראל באחדות ובחיבת 'אחד', אז יהיה ה' למלך על כל הארץ, עד כאן דבריו הקדושים.

◆ *בראש השנה נידונים בעלי המחלוקת ממחיצת הקב"ה* ◆

ודאה זה דבר נפלא מסש כפתור ופרח דהנה בגמרא סוטה (מב) אמרינן "ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה כת ליצים וכת חניפים וכת שקרים וכת ספסרי לשון הרע, כת ליצים דכתיב (משלי ג, ה) [וגם מלמד מהלי שרים מסח מיין] משך ידו את לצמים". ומדייק שם המהרש"א כי מסה שהכתוב מתחיל ואומר "יום מלכנו", נראה לפרש שהכתוב עוסק כאן באחד מימי המלכות דהיינו ראש השנה ויום הכיפורים "שאז הקב"ה מלכו של עולם ומושך מלך העולם את ידו מן הלצים שלא להכניסם כלל במחיצתו אפילו במקום הדיוֹט".
מדבריו הנוראים של המהרש"א נמצא כי הקב"ה דוחה ממחיצתו את בני אלו הארבע כיתות לגמרי, אפילו אל המשפט בראש השנה אינו מניחן להיכנס יחד עם כל עדת ישראל, אלא דן אותם ממרחק, כדרך שדנים את שאר כל הבריות שאינם מזרע ישראל שאינם נכנסין כלל אל מאחורי הפרגוד. וצריכים אנו להבין, הרי ישנם עוד כתות אחרות של בעלי עבירות ומדוע יודחה הקב"ה דווקא את אלו הכתות ממחיצתו.
על כרחך צריך אתה לומר שהחילוק יש בין אלו לאלו, וגרועים בעלי הכת לשון הרע וכו' משאר בעלי עבירות היות שהם פוגמו בעניינים של בין אדם לחברו, ועל כן בראש השנה יום המלכת הקב"ה בעולם, אינם יכולים להיכנס במחיצת הקב"ה שהוא מלכו של עולם כי במעשיהם הרעים הם מחרחרים דברי ריבות בקרב ישראל ופוגמים בשלמות והמלכת, שהרי התנאי הראשון למלכות הוא שלמות ואחדות העם, משום הכי אי אפשר שאנשים כאלו יבואו לפני המלך.

◆ *למסגנה לבני קודה מזמור – כי הם תקנו חטא המחלוקת* ◆

על פי האמור יתבן לנו ליתן טעם לשבח על המנגן המקובל בדינו (המובא במשנה אפרידה סימן תקפה סעיף ג) לומר קודם התקיעות שבע פעמים את הקאפיטל (תהלים סז) "למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף", והוא על פי הידוע מדברי חז"ל (שמות י. - סנהדרין קו.) שבני קודה פרשו מתוך אש המחלוקת שהציתו אביהם ושבו בתשובה שלימה על מעשיהם, ועל ידי זה זכו ונעשה להם גם שנתבצר להם מקום בגיהנום וישבו עליו ואמרו שירה.
על כן בראש השנה, שהוא יום המלכת השי"ת בעולם, אנו מזכירים את מעשיהם הטובים ששבו בתשובה שלימה ופרשו מחטא המחלוקת וללמדנו בא שבזמן הזה צריך לתקן את פגם המחלוקת בכדי שנוכל להמליך עלינו את השי"ת כראוי, ואולי זהו הטעם שאומרים זאת דייקא בשעה שהולכים להודיע בשופר, שהרי כבר הזכרנו בתחילה שתרועת השופר מרמזת על ענין הרעות ואהבת ישראל.
מעתה יובן לך היטב מאמר הכתוב בקאפיטל זה (משלי ו) "עלה אלקים בתרועה ה' בקול שופר", ואמרו על זה במדרש (ויקרא רבה כט, ג) "בשעה שהקדוש ברוך הוא יושב ועולה על כסא דין בדין הוא עולה מאי טעמא 'עלה אלקים בתרועה', ובשעה שישראל עוטלין את שופריהן ותוקעין לפני הקדוש ברוך הוא עומד מכסא הדין וישוב בכסא רחמים, דכתיב 'ה' בקול שופר', ומתחלא עליהם רחמים ומרחם עליהם והופך עליהם מדת הדין לרחמים". ויתבן לומר הביאור בזה, שהכתוב בא להשמיענו, שעל ידי תרועת והאחדות של תרועת השופר, מתמלא הקב"ה עלינו ברחמים ועובר מכסא דין וישוב על כסא רחמים.
מה מאד יוחאמו לזה דברי הגמרא בפסחים ראש השנה (מז.) "אמר הקדוש ברוך הוא אמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות, מלכיות כדי שתמליכוני עליכם, זכרונות כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה, ובמה בשופר". ויש לומר, הא כיצד יעלה זכרונו לטובה וכיצד נמליך את השי"ת בעולם, על ידי השופר, שהרי תרועת השופר דומות לתרועת ואחדות, ועל ידי האהבה והאחווה שתשרור בתוך בני ישראל יעלה זכרונינו לפניו לטובה לפקוד אותנו לטוב כל הימים.

◆ *ויכתבהו ויחתמהו לחיים טובים בזה יום הדין* ◆

הכלל העולה מכל האמור כאן, שראשית לכל עבודת היום הקדוש של ראש השנה הוא ענין האחדות והרעות, כי ביום זה מסליכים את הקדוש ברוך על כל העולם, ויסוד המלוכה הוא שיהיה העם באחדות כאיש אחד בלב אחד, כי אי לאו הכי אין למלכות על מה שתחול שהרי אין מלך בלא עם.
מפני כן צריך שישתדל ויתחזק האדם עד למאוד ביומא דדינא להיות בידידות ואחדות בין האדם לחברו, ויהיה מוחו מאד מאד מכל נדעד ושמץ קל של שנאה ומחלוקת שחוו הספידי הגדול ביותר בכל הזמנים וביום הקדוש הזה בפרט, כי הוא יום תרועה ורעות.
בשכר זה ישמרנו הקב"ה ויצילנו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו ויכתבנו ויחתמנו לחיים טובים ולשלום בזה יום הדין יחד עם כל ישראל אחינו, אמן. (בנין יעקב)

על הברכה יעמדו

ניתן להצניע את העלון לשפחות, לברכה והצלחה או ליארצייט | התורמים להפצת העלון | לקבלת העלון בפייל (דוא"ל) נא לשלוח למייל המצו"ב

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 078-3331109 05276-10455 | shivti11@gmail.com

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך מוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. המעוניינים יקבלו את העלון בפייל (אפשר גם ישירות לדפוס) בקובץ להדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zeligk@gmail.com or text 718-249-7173

RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

רם התורה

טיב המעשיות

מרן הגה"ק בעל "ויואל משה" מסטמאר זצוק"ל

לטיש של סעודת 'מלוה מלכא' שערך הרבי הקדוש בעל "דברי יואל" מסאטמאר זצוק"ל בשעות הקטנות של מוצאי שבת קודש, נכנס פעם אורח יקר, יהודי שהגיע מאחת מערי הונגריה וזכה להינצל מחבלי השואה הנוראה, ובהיותו בביקור בעיר 'ניו יורק' רבתי ניצל את ההזדמנות לבקר בהיכל קדשו של הרבי, שהכירו היטב מימים קדמונים.

הגבאים הושיבוהו במקום נכבד בטיש כראוי לו, ובמהלך הסעודה כיבדו הרבי הק' לשורר זמר אחד מן הזמירות של מלוה מלכא.

פתח האיש בשיר הזכור לו מבית אבא, והחל לשורר בקול נעים גילת ורנן, ונעימתו תאמה מאוד אל המילים שבזמר, וכל הציבור נהנה מאוד לקולו.

והנה בהגיעו לקטע אחד בזמר שינה את הנוסח, ואחר כמה תיבות שלא כפי הנדפס בסידורים. ולאחר שסיים את שירתו, הודה לו הרבי בברכת 'יישר כוח', וביקש לברר מהו מקור אותו שינוי ששינה בנוסח הזמר. ושאלו אם ידוע לו באיזה סידור מופיע נוסח זה, או באיזה קהילה נהגו לזמר בנוסח זה, ומאין מקור מוצאו?

התבייש האיש והרכין ראשו, ואמר: הנני מצטער על שאין בידי תשובה ברורה וסדורה לשאלת הרבי, אינני יודע שום מקור לנוסחא זו, וגם לא ידעתי שבסידורים מופיע בנוסח אחר... אלא שכך היה אבי זצ"ל משורר במלוה מלכא בזה הנוסח, וכך הורגלתי לשיר רבות בשנים!

התחייך הרבי הקדוש ואמר, אם כך הרי זהו המקור הטוב והמוסמך ביותר בשבילכם, כאשר מקובל ומורגל מבית אבא! שכנראה כך שמע גם הוא וקיבל מפי אביו, ולמעלה בקודש. - ומקור זה יותר חשוב ומוסמך עבורכם ממה שימצאו באיזו הדפסה של סידור או זמירות. כאשר מעיד בנו בזה החכם מכל אדם בספר החכמה (משלי א, ח) "שמע בני מוסר אביך, ואל תיטוש תורת אמך".

[שיחה בסעודת מלוה מלכא]

<-• <-

לפני יותר מחמישים שנה התגורר במנהטן שבני יורק איש יהודי תמים וישר דרך, אשר לא חש בטוב, וניגש ביום השישי ערב שבת קודש אל המרפאה המקומית. לאחר סדרת בדיקות מקיפות אמר הרופא בסבר פנים חמור, שלפי תוצאות הבדיקה נראה שמקננת בגופו מחלה קשה וממארת, והוא בסכנה גבוהה רחמנא ליצלן! הוא קבע לו תיכף ניתוח דחוף לתחילת שבוע הבא, כדי לנסות להציל את חייו בכריתת הגידול וגרורותיו.

לקראת מוצאי שבת קודש תיכף עם צאת השבת, נכנס האיש אל רכבו ויצא חיש בנסיעה דחופה ווילימסבורגה, אל היכל קדשו של מרן הקדוש מסטמאר זצוק"ל, כדי לבקש את ברכת קדשו לפני עלייתו אל שולחן הניתוחים.

ליבו היה מלא דאגה ופחד מן העתיד, וכשנכנס בדחילו ורחימו אל בית מדרשו של הרבי, התפלא על החושך והשקט השורר במקום. אך עד מהרה התברר לו שהרבי אוחז עתה עדיין באמצע סעודה שלישית של שבת, ועתה אומר הוא 'תורה' של סעודה ג'.

הוא התקרב אל הטיש בלאט, כשאיש לא שם לב בכניסתו, היה שם ציבור ענק והכל עשו אזנם כאפרכסת להתענג על צוף אמרי קדשו של הרבי, שנאמרו בלהב אש קודש.

והנה תיכף כשהתקרב האיש אל השולחן, פתאום שומע הוא את הרבי צועק ומכריז בפי קדשו: שא! שא! אבקשכם נא, מי שהגיע הנה כדי לשמוע את התורה שיישאר, אך מי שלא בא כדי לשמוע את התורה, זאל מוחל זיין און גייעהן גיזונטערייד! [שימחול וילך לו לבריאות!].

תיכף נדרך האיש למשמע צעקותיו של הרבי, וחשב לנפשו, מדוע צועק הרבי שיהיה שקט, הרי שורר כאן שקט מוחלט, ולא נשמע שום רעש... [ידוע דרכם של כמה צדיקים להשתיק הקהל באמצע הדברי תורה, על אף שלא היה שום רעש בבית המדרש, והדברים עתיקין, ומי יבוא בסוד קדושים]. - אין זאת כי אם שהרבי מתכוון עלי בעצמי, הלא אנכי לא באתי הנה כדי לשמוע את התורה, כי אם לבקש על בריאותי, והנה מכריז כאן הרבי להדיא בפי קדשו, שאלך לבריאות! [גיזונטערייד] אם כן הרי כבר ברכתי ומבוקשי בידי!

לכבוד האי יומא דהילולא רבא, של הוד כ"ק מרן האדמו"ר רבי יואל [בן הרה"ק רבי חנניא יום טוב ליפא] מסטמאר זצוק"ל, החל במוצאי שבת קודש דנן (כ"ו מנחם אב תשל"ט). ערכנו לפניכם בזה קובץ קטן של "טיב המעשיות", מעט מזעיר ממה שסיפר רבינו הרה"צ שליט"א אודות בעל ההילולא.

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל – אמן

כשלבו מלא אמונה תמימה ושלמה בברכתו של צדיק יצא תיכף החוצה, ונסע מיד חזרה לביתו שבמנהטן. למחרת ניגש שוב לבית הרפואה וביקש מן הרופא המסור לערוך 'בדיקה חוזרת' בטרם יניף את סכין הניתוח על גופו, כדי לוודא שאכן מוכרחים להיכנס לחדר הניתוחים.

מתחילה התפלא הרופא לבקשתו, הלא זה לפני יומיים ערכנו בדיקות מקיפות ומעמיקות והתוצאות היו ברורות! אך האיש הפציר מאוד באומרו, שיש לו הרגשה שחל שם שינוי כל שהוא...

בלית ברירה נאות הרופא והחל לערוך בו סדרת בדיקות חוזרות, והנה מה מאוד התפלא לראות שאכן חלה מהפכה גדולה בגופו, אין כאן לא גידול ולא מאייר ולא כלום! והאיש בריא אולם! - חיש מהר נטל הרופא לידיו את הצילומים האחרונים שנערכו רק לפני יומיים, ושם נראה בבירור 'גידול ממאיר' גדול שמאיים על חיי האיש, אל כשהשווה אותם עם הצילומים העכשוויים נראה בבירור שהכל נעלם כעורבא פרח!

זעקת התפעלות והשתוממות בקעה מפי הרופא, כיצד קרה המהפך הגדול הזה? שאל, הרי פנים חדשות לגמרי באו לכאן! או אז סיפר האיש לפני הרופא על הברכה שקיבל כבדרך אגב מפי הצדיק הקדוש הרבי מסטמאר שבוויליאמסבורג.

אם כך, הרים הרופא את ידיו, אם ברכתו של הרבי מסטמאר נכנסה כאן הרי הכל מובן! יש לי כבר ניסיון רב עם ברכות קדשו המחוללות ניסים רפואיים, ומוציאות חולים קשים ממוות לחיים!

אשריך, שזכית לברכת קדשו!

האיש חזר לביתו כאחד האדם, וכמי שלא היתה בו שום מחלה לעולם, והוא חי בבריאות איתנה עוד רבות בשנים.

['פרטיות' קובץ 130219]

<-• <-

סיפר הרב גורביץ מראשי ישיבת "נר ישראל" שבבולטימור, שנסע פעם למנוחה קצרה לאחד מבתי המלון הכשרים שבעיר 'פלורידה' הרחוקה. - מאחר שנקרא לשם למסור 'שיעורי תורה' בכמה מן הקהילות שבעיר. [בדרך צחות אמר בשהותו שם, שכאן בפלורידה בוקל להשיג 'יראת שמים'! וניסק טעמו, לפי שמדרכם של יהודים המגיעים לנפוש בפלורידה, להשליך מעט מן היראת שמים שלהם... וממילא נשארת כאן הרבה יראת שמים!]

כאשר הגיע אל שערי בית המלון יצא לקראתו בעל המלון נטל את מזוודותיו מידו, וקיבל את פניו בכבוד והדר כראוי לאחד מגדולי ראשי הישיבות.

בדרכם אל החדר המפואר שהוכן עבורו, שאל בעל המלון את הראש ישיבה לפי תומו, האם גם בשבילו אין צריך להכין את המיטה כמו אצל הרב שהיה כאן לפניו?

איזה רב היה כאן לפני? - שאל ראש הישיבה.

היה כאן האדמו"ר מסטמאר ענה האיש, ובכל תקופת שהייתו כאן הוא לא עלה על יצועו כלל, ולא נצרכנו כלל להכין עבורו כלי מיטה!

כידוע דרכו בקודש ברוב צדקותו וקדושתו, לנמנם בעת הצורך על כיסאו, ופעמים רבות שלא היה נכנס למיטה כלל!

[מתוך שיחות קודש בהיכל ישיבת 'סטמאר']

<-• <-

סיפר לי אברך נאמן שיחי' חסיד סטמאר, המתגורר באחד מריכוזי היהדות הנאמנה שבארצות הברית, שבבחרותו התחבר עם בחור אחד רע מעללים, שהחל להתקלקל ולסור מדרך הישר, רחמנא לישזבן. הם היו חברים קרובים מאד, מילדותם גדלו יחד באותה

| המשך בעמוד ד' |>

טיב ההשגחה

סיפורי השגחה פרטית
שנשלחו לפערכת ע"י הקוראים

עם סגולה

הוא מלמד דרדקי בת"ת אצלינו למעלה מעשרים ושתיים שנים, חיתן ארבעה ילדים ועכשיו עמד להשיא את ביתו החמישית, לשאלתי כיצד יחתן את ביתו השיב את מה שתמיד שגור בפיו: "ברכת המזון בכוונה מתוך הכתב זו סגולה בדוקה ומנוסה ולמה לי להשתדל יותר מזה?!"

"נו, טוב" השבתי

כעבור חודש נפגשנו שוב במשרד, הפעם הוא תפס אותי ואמר:"יש לך ספיקות על בורא עולם? אתה מפקפק בסגולות? אם חז"ל אמרו את הסגולה של ברכת המזון בכוונה מתוך הכתב כסגולה לפרנסה, אז מדוע פקפקת בעניין, וכי מה אתה חושב שבורא עולם מוגבל?!"

נבהלתי מההתקפה בלא צפויה והתנצלתי שחלילה לא התכוונתי לזלזל ורק התעניינתי...

אך הוא ביקש שאשמע אותו עד הסוף וכך סיפר: "לפני שבוע הלכתי לכמה כתובות בירושלים שתמיד לפני השאת ילדיי אני נוקש בדלתם כהשתדלות בלבד. הקור שרר בחוץ ושני כתובות ראשונות לא ענו לדלת. יצאתי בכפור לחפש כתובת נוספת אולי שם יענו לי, בדיוק עצר לי טרמפ מכר והציע לי להצטרף לכיוון מקום פלוני, שמחתי מאוד שהרי שם בדיוק יש לי כתובת טובה והמרחק ברגל הוא עצום, ומבלי שהנפתי אצבע. הרגשתי ממש מושגח למרות שלא פתחו לי בכתובות הראשונות...

עוד לא סיימתי להודות והנהג שהציע לי את הטרמפ התנצל ושינה כיוון נסיעה באומרו שעליו למהר לקצה האחר של העיר ושאל אם ברצוני לרדת עכשיו, לא היה לי כח לצעוד רגלית בקור העז ונזכרתי שגם שם באזור היה מישהו שנתן לי בעבר 50₪ כך שהחלטתי להישאר ברכב החמים והנעים עד לכתובת הבאה.

הגעתי לכתובת, נקשתי קלות על הדלת, בפתח הדלת ניצב נער נראה חסיד מהבית ולא ליטאי כפי זכרוני. שאלתי אם טעיתי בכתובת והסברתי כי בעבר באתי להכנסת כלה, בינתיים אבי המשפחה הגיע והזמין אותי להכנס. הוא הסביר כי שכר את הדירה לכמה ימים ושמח לשמוע על המצווה שהגיע לידו.

אחרי דקות ארוכות של דברי תורה חידודים ופלפולים יפים שלף מארנקו $500 ומסרם לידי. שמחתי שמחה גדולה שבמקום 50 ₪ יצאתי עם $500, בדרך החוצה נתתי לו עוד פילפול תורני בעניין צדקה, הוא שוב שמח ותחב לידי עוד $100 ונפרדנו לשלום. הודיתי לה' בכל לב והמשכתי בדרכי. לפתע משהו בלב משך אותי חזרה לבית, נקשתי קלות ושוב הגביר ניצב לקראתי, התנצלתי מאוד שאין זה מדרך ארץ, אך כבחו נוסע חזרה לחו"ל ואשמח להשאיר את כתובתי שאם ירצה שוב לשלוח משהו יידע לאן לשלוח.

הוא הביע אי נעימות ושזה לוחץ אותו האחריות הזו, שוב הכניס אותי פנימה ושאל כמה כסף אתה צריך עבור החתונה? השבתי באי נעימות: "עשר אלף דולר" הוא חשב רגע, שלף את פנקס הצ'קים ובא לרשום את הסכום, בקשתי אם יכול לחלק את הסכום לכמה צ'קים שיהיה לי יותר קל לפרוט את הצ'קים, גם לזה הסכים ושלח אותי אחר כבוד עם מלוא הסכום."

עכשיו תגיד לי אם צריך לכתת רגליים ולהשתגע כאשר אני אומר לך שיש סגולות של חז"ל ובין הסגולות יש את ברכת המזון בכוונה!!! זה מוסיף הכי הרבה עוד שתי דקות ואפילו פחות, לא שווה להשקיע???!!!

בעל המעשה: ג.ר.

הפעונין לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית
פוזכן לשלוח אל ר' שפחה ספואלס
בפקס: 15326517922
או ל: o.y.wines@gmail.com

רם התורה
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
RAMAPOST MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

טיב הלכה

נכתב ע"י הר"ר מאיר רבינוביץ שליט"א

חודש אלול

ערב ראש חודש

א. נהגו בערב ראש חודש אלול להתענות, וכן לומר סדר יום כיפור קטן גם במקום שאין נוהגין לומר כן בשאר חדשים, כדי שיכינו לבם לתשובה (מט"א סי' תקפ"א ס"ג). ומי שהוא ירא ה' ובמצותיו חפץ מאד, יזהר ליתן צדקה ביום זה (מל"ח פי"א ס"א).

ב. וכתבו הספרים דאף מי שאינו מתענה בערב ראש חודש, מכל מקום יראה לעשות תשובה ביום זה, לתקן כל אשר עוות במשך החודש, מאחר שהוא יום אחרון של החודש, והרי זה כדמיון ערב ראש השנה שהוא יום האחרון מכל השנה, ואז בוודאי יהיה לו יום החודש זמן כפרה לכל תולדותיו (מ"ב סי' תי"ז סק"ד).

אגרת שלומים

ג. נוהגין כשכותב אדם לחברו אגרת שלומים מן ראש חודש אלול עד יום הכיפורים, רומז לו בתחילתו או בסופו שהוא מעתיר עליו שיזכה בימי הדין הבאים לטובה להיות נכתב ונחתם בספר חיים טובים (מט"א שם ס"ט).

חודש אלול

ד. מראש חודש אלול ואילך הם ימי הרחמים והסליחות וימי רצון, ויש לכל אדם לעורר ליבו בתשובה ולעשות לכפר את אשר חטא על הנפש מיום היותו, ולמען יזכה בהשפטו כשבת המלך על כסא דין ביום הרת עולם (מט"א שם ס"א).

ה. ומסתברא, מאחר שהוא החודש האחרון מהשנה, לעשות בו תשובה על מה שפגם בכל השנה, ולא יכנס בראש השנה שהוא יום הדין, מתועב ממעשיו הרעים, אלא יתקן בחודש זה מה שעבר (של"ה הק' מסכת ראש השנה פרק נר מצוה אות א').

ו. ומה שנהגו מר"ח, שאז עלה משה בהר סיני לקבל לוחות אחרונות, והעבירו שופר במחנה משה עלה להר, שלא יטעו עוד אחר ע"ז, והוי עת רצון, ואיכא אסמכתא מקרא אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול, וס"ת עולה מ' כנגד ארבעים יום מר"ח אלול עד יוה"כ, כי באלו ארבעים יום התשובה מקובלת להיות לבו קרוב אל דודו בתשובה ואז דודו קרוב לו לקבל תשובתו מאהבה, ועוד סמך מקרא ומל ד' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך ר"ת אלול (מ"ב ריש הסימן).

ז. ודורשי רשומות אמרו: "ומל ה' אלוקיך א'ת ל'בבך ו'את ל'בב" ר"ת אלול, שהחודש הזה הוא מסוגל לתשובה, ואיתא בכתבי האריז"ל "ואשר לא צדה והאלוקים א'נה ל'ידו ו'שמתי ל'ך" ר"ת אלול, כי החודש הזה הוא עת רצון לכפר על החטאים שעשה במשך השנה, שבחודש הזה הוא קרוב לקוראיו, וכ' עוד שהוא נרמז בר"ת "א'ני ל'דודי ו'דודי ל'י", ובספר אליה רבה בשם ספר אמרכל כתב שהוא נרמז במגילה בפסוק "א'יש ל'רעהו ו'מתנות ל'אביונים" רמז על מתנות עניים באלול (אלף למטה שם סק"א).

ח. ושלשה פסוקים הללו הם רומזים על מה שאמרו: "תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", ומל ד' אלוקיך וגו' הוא רמז לתשובה, ואני לדודי רמז לתפילה שהוא רינת דודים, ואיש לרעהו וגו' רומז על צדקה, והכוונה בזה כי יש להקדים אותם הג' דברים בימי אלול, ואח"כ בא ראש השנה שאז תוקעין בשופר שהוא ר"ת ש'טן ו'אין פ'גע ר'ע, וכמ"ש הט"ז (סי' תקפ"ה סק"ז) שהשטן בעצמו הוא מלמד זכות על ישראל ע"ש הכתוב "צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך", כי אמת הוא תפילה כמ"ש "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת", וחסד הוא צדקה, "צדק ומשפט מכון כסאך" ר"ת צום, וכל זה בא לרמז שיש להקדים פני עליון בדברים אלו טרם בוא יום הגדול והנורא (אלף למטה שם סק"א).

ט. גם מה שנאמר בספר תהילים (כ"ז י"ג) *"לולא האמנתי לראות בטוב השם" לולא* אותיות *אלול*, שמאלול ואילך חרדתי נגד השם (בעה"ט עה"ת דברים ל' ו').

י. והנביא אומר (עמוס ג' ח') *"אריה שאג מי לא ייראי"* אריה - ר"ת א'לול ר'אש ה'שנה י'ום הכיפורים ה'ושענא רבא, כי מי לא ייראי באלו הזמנים שהם מיוחדים לתשובה, לכן הירא את דבר ה' בכל החודש הזה ישב קודם סעודתו וקודם שינתו וישתומם על עצמו ויפשפש במעשיו ויתוודה עליהם, ושב ורפא לו (א"ר שם סק"א בשם מטה משה סי' תשע"ח).

יא. בראש חודש עצמו אין אומרים סליחות ותחנונים, וכן הנוהגים לומר תהלים כל אלול עם תחנונים, יה"ר אין להתחיל בר"ח (מ"ב סק"א).

טיב התחזקות

▪ העמיד הדת על תילה ▪

גודר גדר ועומד בפרץ

במוצאי שבת יחול יומא דהילולא של הרה"ק מסאטמאר זי"ע, רבא דעמיה ומדברנא דאומתיה, כל ימיו היו חטיבה אחת של תורה וקדושה, גדירת גדר ועמידה בפרץ, קורות ימי חייו משולבות עם אחד התקופות הסוערות ביותר שידעה האומה הישראלית במשך כל הדורות, והוא כמלאך הניצב על ראש דרך עומד ומכה על כל עשב ואומר לו גדל, מרווה את כרם בית ישראל בתורה וקדושה כשבד בבד שומר עליה מכל משמר לבל יחללוה זרים.

לא נח ולא שקט אף לא לרגע, כל ימיו ועתותיו הקדיש לטובת הכלל, זאת למרות שעוד לפני המלחמה כבר תפס ישיבה ועמד בראשות העיר סאטמאר הגדולה לאלוקים, שם ניהל את עדתו ברמה ודבריו נשמעים בכל הגלילות, ישיבתו הרמה המתה בתלמידים הגונים שהתדפקו על דלתותיה מכל רחבי אונגארין וביקשו להתעלות בתורה ויראה ולהתחמם כנגד אורו הבהיר.

לפתע פתאום התרגשה החורבן הגדול על יהדות אייראפע, גם על גולת אונגארין הונפה להט החרב המתהפכת ובתוך ההפיכה הגדולה נחרבה ממלכתו המפוארת וּלְשַׁמָּה הייתה, באותם שנים כבר לא היה אברך צעיר כלל וכלל, בקושי ניצל מציפורני הרשעים הארורים, ובצדק היה יכול לפטור את עצמו מן העול של הנהגת הציבור, אך הוא לא שת לכל אלה, אזר כגבר חלציו והתגבר כארי לבנות שוב ולקומם את ההריסות והחורבות שנותרו בעולם לאחר המלחמה, לטפח את האודים המוצלים מאש ולכוונם בדרך ישראל סבא המסורה לנו מדור דור בלא לוותר אפילו על קוצו של יוד.

לא את טובת עצמו דרש אלא את ללמד את הכלל כולו יצא, לא הייתה מטרתו לבנות לעצמו מוסדות מפוארים ששמם ייצא לתהילה ולתפארת, כמו שכתוב בסידור הרש"ש שישנם אנשים שמקימים ישיבות והיכלי תורה ואינם מתכוונים אלא להגדיל את כבודם ולטפח את שמם, ואם ינסו לשכנע אותם שכבר יש די ישיבות לאותו חוג ועתה צריך להקים ישיבה לחוג אחר, ימצאו אלף תירוצים למה הם צריכים להקים דווקא ישיבה כזו שבסופו של דבר כוונתם רק להתגדל בזה.

אולם הרה"ק מסאטמאר לא גדולה דרש לעצמו כי אם לשם שמים, ולכן לא למוסדותיו שלו עצמו ולקהילתו דאג, אלא אף לעדות ולחוגים אחרים דאג שיקימו ישיבות ומוסדות ואף תמך בהם בתמיכות הגונות בגשם וברוח, הוא הגבר אשר הקים מוסדות מפוארים על טהרת הקודש לבני עדות המזרח, למרות שלא היה לו מזה שום טובת הנאה כלשהוא, וכל המתכוון לשם שמים זוכה לראות פירות בעמלו ומן המוסדות האלו יצאו תלמידים הגונים שהקימו בתים לשם ולתפארת.

ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו

מדרכו הקדושה של הרה"ק מסאטמאר אפשר ללמוד מהו עמידה על האמת ללא כחל ושרק, שהרי ידוע כי דרכו של הרה"ק מסאטמאר לא מצאה חן בעיני כולם, ואילולא שעמד על דרכו בכל התוקף היה מקובל הרבה יותר בקרב ההמון, בכל זאת לא ראה לנגד עיניו לא כבוד ולא מעמד, אלא כל מהותו הייתה לעשות רצון אבינו שבשמים לפי דת תורתינו הק' בלא לחשוב מה יאמר זה או אחר, יקוב הדין את ההר.

ממנו אנו יכולים ללמוד כיצד לעבוד את השי"ת בלא להתפעל ממה יאמרו הבריות, כפי המסופר שבערב שבת הראשונה שלו על אדמת אמעריקע יצא לעבר בית המדרש כשעל ראשו חבוש השטריימל כמנהגו מימים ימימה, וזאת למודעי שאמעריקע של אותם הימים איננו כלל ממה שאנו מכירים כיום, הציבור היהודי היה מורכב ברובו מאנשים שהיגרו לארצות הברית עוד מלפני המלחמה, וגם אלו שנשארו נאמנים לתורה ולמצוות התאימו את הופעתם בהתאם לרוח הזמן, שטריימל מאן דכר שמיה.

הגבאי שחשש מאד מתגובת אנשי המקום התחנן אל הרבי וניסה לדבר על ליבו שכאן זה לא אירופה שלפני המלחמה וגם לא ארץ ישראל, הדבר לא יעבור בשתיקה, אולם הרבי לא שת ליבו לכך ויצא לרחוב עם כל המלבוש היהודי המקורי. למפרע התברר שהגבאי צדק וראה את הנולד מבעוד מועד, העוברים והשבים לא שתקו לנוכח המראה המוזר מבחינתם, לעגו על הרבי שניחת עליהם ומתהלך עם המלבושים הנושנים.

הגבאי לא ידע היכן לקבור את עצמו מרוב בושה, הוא ניסה להסב את תשומת ליבו של הרבי ללעגם של דרי המקום, הרבי שידוע היה כחריף וחד לשון נענה מיד ואמר לגבאי, שבאמת אין הם לועגים עלי כלל וכלל כי אם עליך שאינך הולך עם השטריימל, כמובן שבשבת הבאה כבר חבש גם הגבאי את השטריימל לראשו ואף הוא לא התפעל מן המלעיגים עליו.

זהו הדרך בו צריך להתנהג יהודי, לילך עם דרך האמת עד הסוף, וכפי שכתב הרמ"א בסעיף הראשון בשולחן ערוך: 'ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השי"ת', וכל מי שהולך בדרך הזה סופו לשכון בטח ולראות אור, עד שאפילו המלעיגים עליו יודו ויאמרו שאין אמת אלא תורה.

אסור לשנות ממנהג אבות

יהודי אחד שבנו הגיע לעול תורה ומצוות ועז היה חשקו שהרה"ק מסאטמאר יניח לו את התפילין בפעם הראשונה, כפי המנהג שהולכים אל הצדיק שיניח את התפילין לבחור הבר מצוה וישפיע עליהם מהודו ומיראתו להמשך כל ימי חייהם, דא עקא, שהאיש הזה מבני אשכנז היה ואילו הרבי מניח את התפילין לפי נוסח ספרד וכמנהגי החסידים, לא ידע האיש מה לעשות, חכך בדעתו עד שפנה לרבי עצמו ואמר לו שהוא מוותר על ההנחה לפי סדר אשכנז העיקר שהרבי יניח את התפילין.

ענה לו הרבי זצ"ל בזה הלשון: אני אניח לכם נוסח אשכנז, ואתם אל תשנו מדרך אבותיכם, כי אם הולכים בדרך אבות אז יכולים להיות בטוחים וסמוכים שלא נסטה מהדרך, אבל אם משנים, נכון שאפשר לסטות ימין אבל אפשר גם לסטות שמאל וזה מסוכן, אז יותר טוב לא לשנות ושומע לי ישכון בטח.

רם התורה
לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה
RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

בס"ד | מברכים א-ל-ו-ל | ר"ח ביום חמישי-שישי | המולד ליל רביעי | 1:54 | 16 חלק'

שבת מברכים

טיב הקהילה

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

פרשת דאה

בה מנחם-אב תש"פ

הזמנים לפי אופק ירושלים

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הדה"נ	6:48
מוצש"ק	8:02
ר"ת	8:34

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סוזק"ש א' 8:35	סוז"ת א' 9:58
סוזק"ש ב' 9:24	סוז"ת ב' 10:30

הזמנים לפי שיעון קיץ

גליון מס':

528

טיב המערכת

♦ את הברכה אשר תשמעון ♦

אדם צעיר אחד חלה במחלה קשה וממארת, הרופאים לא נתנו לו הרבה סיכויים לחיות, והנה הגיע לבקרו ראש הישיבה שאצלו למד בימי בחרותו, הראש ישיבה התחיל לדבר והאברך הקשיב, הוא דיבר על אמונה וביטחון, על כך שאפילו חרב חדה מונחת על צווארינו אל ימנע עצמו מן הרחמים, ומנגד הוא דיבר גם על האפשרות השניה.. כיצד לקבל דין שמים באהבה ואיך להתכונן לפרידת הנשמה מהגוף וכו', כשיצא הראש ישיבה אמר האברך לסובבים אותו 'פעם ראשונה שאני שומע את הראש ישיבה מדבר', התפלאו הסובבים, והרי למדת כמה שנים בישיבתו ומן הסתם שמעת ממנו הרבה שיחות ושיעורים, ענה האיש: נכון, הוא דיבר הרבה אבל אז אני לא שמעתי, היום שמעתי אותו!

פרשתנו פותחת ב'ראה אנוכי נותן לפניכם ברכה וקללה', ואם תרצו לדעת מהי הברכה ומהי הקללה, ממשיך הפסוק: 'את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ד'.. והקללה אם לא תשמעו', כמובן שדרך הפשט היא כמו שאומר רש"י: 'את הברכה - על מנת אשר תשמעו', אבל על דרך הדרש אפשר לומר כי זהו ההבדל בין ברכה לקללה, 'אשר תשמעו' ו'אשר לא תשמעו', הברכה הכי גדולה שאפשר לתת לאדם היא 'שישמע', כדי שאדם יוכל להתקדם בחייו עליו לשמוע, לשמוע דברי תורה, לשמוע שיחות מוסר, לשמוע סיפורי צדיקים וכו'.

בתפילה אנו מתפללים 'אבינו האב הרחמן, רחם עלינו ותן בלבינו בינה להבין ולהשכיל, לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות', הדרך אל לימוד התורה וקיום מצוותיה מתחילה ב'לשמוע', ועל כך מבקשים רחמים ומתחננים 'רחם עלינו', ולעומת זאת ההיפך הגמור - מי שאינו רוצה לשמוע זו הקללה הכי גדולה, אדם שאינו מוכן לשמוע מאחרים, אינו רוצה לקבל מוסר, אינו יכול לקבל תוכחה, או שאינו יכול לשמוע דעתם של אחרים, זו הדרך אל האבדון וזוהי הקללה, ובסוף פר' נצבים הוא אומר 'החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה', הברכה זה החיים והקללה זה המוות, לנו נשאר רק לבחור.

(ע"פ טיב התורה-ראה)

טיב הפרשה

לאהבה את שמך

התורה מצווה את בני ישראל, כי בבוא אליהם נביא שקר - בדרישה שיחללו וימירו את שם ה' בעבודת אלילים רחמנא ליצלן, ולא זו בלבד, הוא גם יתן לפניהם אות או מופת ויצליח לשנות את סדר גלגלי העולם ולהפוך את היום ללילה ואת הלילה ליום, כאמור: **כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת, וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם.**

מזהירה אותנו התורה כי לא נשמע אליו ולא נלך בעצתו הנלוזה, אף אם יקויים האות והמופת, ככתוב וכמצווה: **'לֹא תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא, כִּי מְנַסֶּה ה' אֱלֹקֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת־ה' אֱלֹקֵיכֶם בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם'**, אלא נעשה לו - לנביא השקר את המשפט הראוי למסית ומדיח את בני ישראל מדרכי עבודת ה', ונקיים בו מצוות: 'ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו'.

אהבת ה' בכל לב ונפש

הרי שמנסה הקב"ה את עמו ישראל בנסיון כה נורא ואיום של עבודה זרה, עד שבשעת נסיון נראה כי יש ממש בנבואת הנביא השקר ומחוייבים הפעם לשמוע בקול דבריו, כל זה למה ומדוע, כותב לנו התורה - מה הסיבה שמנסה ה' את בניו בנסיון כה גדול, כי מנסה ה' אותנו למען דעת האם אנו אוהבים אותו בכל לב ובכל נפש, או שמא חס וחלילה חסר באהבתינו אליו.

והיה כאשר אין הולכים בעצת נביא השקר ואין שומעים לעצתו, אף אם יעשה את כל השינויים בבריאה גם אז לא נאבה לו ולא נשמע אליו, אלא נשאר דבקים בה' ובמצוותיו - בכך מגלים לעין כל כי אנו אוהבים את ה' בשלימות בכל לבבינו ונפשינו, אך כאשר מתפתים חלילה לדבריו הרעים והנוראים המרים כלענה, אשר אומרם באופן המשתמעים ונראים ערבים לאוזניים ונחמדים לעיניים, ונופלים בעבודת אלילים ובעבודה זרה, הרי מתגלה שאין אהבתינו אליו תמה וחזקה, ומחוסר האהבה עצמה - באה הנפילה.

נמצא שאהבת הבורא הוא היסוד והעיקר שבעיקרים וראש וראשון לכל המצוות, לפיכך כאשר מנסה ה' את בניו לראותם אם מקיימים מצוותיו כראוי והאם אוהבים אותו, אזי מנסה אותנו הקב"ה דווקא בזה הדבר - אם חפצים אנו לאהבה את שמו בכל התאמצותינו וכוחותינו, עד כי אף אם נראה כי מן השמים מסייעים לדברי נביא השקר וכי יש ללכת עתה אחרי דבריו ולעבוד ח"ו עבודה זרה, אך עקב גודל אהבתינו אליו בוז נבוז לו, לא נמירנו ולא נחליפנו, אף לא נעבור אפילו על תג קטן ואות אחת מן התורה, אז מעיד הקב"ה כי אוהבים אותו בכל לבבכם ובכל נפשכם וכי משלו אנו.

אהבה מקלקלת את השורה

הדבר בא לידי ביטוי באופני עבודת ה' בכל זמן ועת, כאשר אדם אוהב את ה' - מחפש הוא להוסיף כהנה וכהנה בקיום המצוות כדבעי בכל פרטיה ודיקדוקיה, מצפה ומייחל לקיימם, וכאשר מקיימם נעשים בהתלהבות ובחיות דקדושה ובשלימות המעשה, אינו עושה את המצוות רק לצאת ידי חובתו בעלמא - כמי שכפאו שד, אלא מחמיר ומתחסד בדיקדוקי המצוות, בודק בפלס אחר מעשיו כיצד נעשו, והאם נעשו כראוי וכיאות להעשות לפני מלך נורא ונשגב, כפי אשר ברש"י מפרש על הפסוק 'ואהבת': עֲשֵׂה דבריו מאהבה, אינו דומה עושה מאהבה לעושה מיראה', הרי שהעושה את המצוות מתוך אהבה לא ישוה ולא ידמה לעושה מיראה - רק כי חייבים ותו לא, אלא אדרבה מוסיף גם את מה שאינו מחויב לעשות - מגודל השתוקקותו והתלהבותו לפני אדון כל, ובעיקר מרוב אהבתו אל בוראו משתדל לעורר את האהבה עד שתחפץ ולעשות את כל מה שבידו לבטא זאת.

כבר מזהירים על זה רבות בתורה בכתובים רבים, אף מעידים כל יום פעמיים בקריאתינו, **'וְאָהַבְתָּ אֵת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ'**, ובפרשת והיה אם שמוע **'לְאַהֲבָה אֶת־ה' אֱלֹקֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם'**, כן גם מצוות מזוזה ותפילין רשומים בפרשיותיהם מצוות אהבת ה', שנאהבנו בכל נפשינו ומאודנו - וזו טעם המצוה שנשרש בלבבנו את אהבתינו אל הבורא, עד שכותב מרן החפץ חיים בספרו (שמירת הלשון - חתימת הספר ח"ב): כי הקורא פרשת קריאת שמע בלא לעורר את האהבה, הרי הוא כמעיד עדות שקר בעצמו, - במה שאומר ומכריז **'וְאָהַבְתָּ אֵת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ'** ואם לא אוהב הוא לו, הרי מעיד עדות שקר בעצמו, ולא זו בלבד, אלא אף אסור לאכול קודם שיתבונן ויעסוק במצווה זו - של אהבת ה', כפי שאסור לאכול קודם שמקיימים מצוות שופר ולולב, כי למה יגרע מחשיבותו עקב היותו מצוה תמידית.

מגופו של נסיון למידים, כי אין צריך להרחיק עבוד עבודה זרה בפועל בכדי להיקרא עובד אלילים, אלא אף כאשר אין די אהבה אמיתית וגמורה בכל לב ונפש לה' - הדבר גורם שיֵעָשׂו מצוותיו בלא טעם וריח, אך לא די רק לאהוב את ה' בפשטות האהבה בלא התבוננות יתירה רק כמצוות אנשים מלומדה, אלא צריך להיות מצוות האהבה חקוקה באדם בכל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, רק בכך יהיו המצוות נעשים כהוגן, כמובא בגמרא,'כל מצוה שקיבלו עליהם בשמחה עדיין עושין אותה בשמחה', הרי שבכח האהבה עושים את המצוות בשמחה, ובזכות עשיית המצוות בשמחה - זוכים שישמרו לנצח לדורות עולם.

מבשרי אחזה אלוקי

אף כן הוא דרך האוהבים אחד לזולתו, שנותן את כל הלב והנפש למען הזולת, אין מסתפקים במעט לעשות רק את מה שאהובם מבקש מהם, גם את הטובה שעושים אינו נעשית בכפיה, אלא אדרבה, רואים המה חובה לנפשם להתאמץ ולתת לאהובם ככל שיוכלו ולהוסיף אף יותר ממה שצריכים ומחוייבים.

קל וחומר בן בנו של קל וחומר, מהנהגות שבין אדם לחבירו - מהם נלמד לעבוד את ה' במצוות שבין אדם למקום, על ידי שנאהוב את ה' בכל לב ונפש, הרי נעשה הרבה יותר ממה שמוטל עלינו, ואף את כל המעשים שנעשה יהיו נעשים במלוא השלימות והרצון הרבה יותר ממה שהננו נדרשים ומצווים, ומתוך שמחה של מצוה.

טיב ההודעות

ניתן לשמוע את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א ○ בספר פיוחד וישיר

באידיש: 073-2951321 ○ בלשון הקודש: 073-2951320

יו"ר הוועדה הרוחנית: ר' יעקב רבינוביץ | עורך: ש. גולדשטיין

רם התורה

לזכות רפואה שלמה:
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית, יעקב משה בן דבורה שירה ואברהם יהודה בן שרה רבקה

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

SUBSCRIBE ONLINE!

FILL OUT THE ONLINE FORM TO SUBSCRIBE:
RAMAPOST.COM/SUBSCRIBE-DIVREI-TORAH

בס"ד

Ramapost offers a weekly printed subscription to the following Divrei Torah:

Please fill out the online form at **RAMAPOST.COM/SUBSCRIBE-DIVREI-TORAH** to subscribe. We ask that your free printed divrei torah be picked up every Friday at our Monsey (Rt 59) or Wesely Hills/Pomona location.

Meoros Hatzadikkim
Dvar Torah & Weekly Yahrzeits
(English)
Ramapost.com/meoros-hatzadikkim

Sichat Hashavua
(Hebrew)

Likutay Torah
(English)

Oneg Shabbos
(English)

Hitkashrut
(Hebrew)

Ohr Chaim
(Hebrew)

Torah Wellsprings
R' Elimelech Biderman
(English)

TIV HAKEHILA · SHVILEI PINCHAS · AREIVIM · ANFEI EREZ · MIZMOR L'DOVID · PENINIM · KINDER TORAH · PARSHA PSHETEL · RAV BRAZIL

RAM HATORAH is a free weekly compilation of divrei torah that is organzied, printed and distributed by Ramapost to hundreds of readers. You can view/download past and present edtions at **RAMAPOST.COM/RAM-HATORAH.**

טיב הקהילה • שבילי פנחס • דברי חיזוק והתעוררות • חוט של חסד • המברך • דברי שי"ח

FOR MORE INFORMATION PLEASE CONTACT MITZVOS@RAMAPOST.COM

RAMAPOST
ESTABLISHED 2009
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

info@ramapost.com | www.Ramapost.com
P: 845.369.9600 | F: 845.369.9601
382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

YOUR FREE AD HERE!

Send your artwork to mitzvos@ramapost.com to secure your ad space.

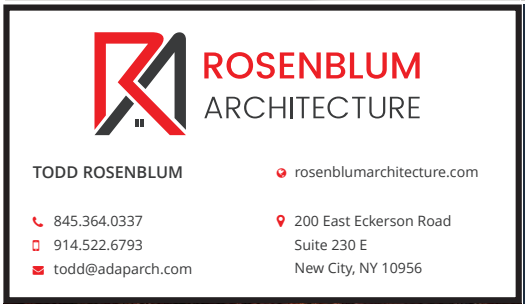

RAMAPOST
ESTABLISHED 2009
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL
"ESSENTIALLY" ABOVE & BEYOND!

info@ramapost.com | www.Ramapost.com
P: 845.369.9600 | F: 845.369.9601
382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

כ"ה אב תש"פ · 15 אוגוסט 2020 · **מאנסי:** הדלקת נרות - 7:37 · מוציש"ק - (72 דקות) 9:07 · Vo. 2 | Issue 46 | No. 95 · בסייד

רם התורה

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

דברי תורה מודפסים ומופצים בחופשיות על ידי ראמָפּוֹסט

פרשת ראה

טיב הקהילה • שבילי פנחס • חוט של חסד

דברי תורה **עברית**

FOR SPONSORSHIP OPPORTUNITIES, CONTACT MITZVOS@RAMAPOST.COM SEE INSIDE FOR DETAILS >>